

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ
TÒA THÁNH TÂY NINH

THÁNH NGÔN
SƯU TẬP
QUYỂN II

ẤT HỢI (1935) — TÂN TỰ (1941)

SƯU TẬP: HIỀN TÀI NGUYỄN VĂN HỒNG

Ebook được làm theo ẤN-BẢN phổ biến trên Website của DAOCAODAI.INFO. Mọi góp ý, đề nghị thay đổi, sửa chữa những sơ sót, có thể có, xin vui lòng gửi điện thư vào địa chỉ: *tammnguyen351@live.com*

Thành thật tri ơn **HIỀN TÀI NGUYỄN VĂN HỒNG, BAN PHỤ TRÁCH KINH SÁCH WEBSITE DAOCAODAI.INFO** đã bỏ nhiều tâm-huyết và công sức trong việc sưu tập, biên khảo, đánh máy, in ấn hay phổ biến trên Website ngõ hầu **GIÁO-LÝ ĐẠI-ĐẠO** được phổ truyền rộng rãi, lưu lại di-sản tinh-thần vô-giá cho thế-hệ hiện tại và nhiều thế-hệ tiếp nối mai sau.

California, 22/11/2011

Tâm Nguyên

THÁNH NGÔN

SUU TẬP

QUYỂN II

(1935 — 1941)

MỤC LỤC

- THÁNH NGÔN SƯU TẬP II..... 3
- 1. TÒA THÁNH, ngày 10-1-Ất Hợi (dl 13-2-1935)
Phò loan : Hộ Pháp – Tiếp Đạo..... 13
- 2. TÒA THÁNH, ngày 15-2-Ất Hợi (dl 19-3-1935)
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo..... 15
- 3. PHẠM NGHIỆP, ngày 16-2-Ất Hợi (dl 20-3-1935)
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo..... 17
- 4. PHẠM NGHIỆP, ngày 11-4-Ất Hợi (dl 13-5-1935).
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo..... 20
- 5. NGÀY 29-5-ẤT HỢI (DL 29-6-1935),
Phò loan: Hộ Pháp – Khai Pháp..... 21
- 6. PHẠM NGHIỆP, ngày 30-7-Ất Hợi (dl 28-8-1935)
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Thế. 25
- 7. PHẠM NGHIỆP, ngày 1-8-Ất Hợi (dl 29-8-1935)..... 27
- 8. GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, ngày 4-8-Ất Hợi (dl 1-9-1935)
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo..... 29
- 9. GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, 14-8-Ất Hợi (dl 11-9-1935). 38
- 10. GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, 15-8-Ất Hợi (dl 12-9-1935). 40
- 11. THÁNH ĐỊA BẠCH VÂN, 20-8-Ất Hợi (dl 17-9-1935). ... 44
- 12. THÁNH THẮT KIM BIÊN, 22-8-Ất Hợi (dl 19-9-1935)
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo..... 45
- 13. THÁNH ĐỊA BẠCH VÂN, 24-8-Ất Hợi (dl 21-9-1935).
Lúc 23 giờ..... 47
- 14. THÁNH ĐỊA BẠCH VÂN, 25-8-Ất Hợi (dl 22-9-1935).
Lúc 20 giờ. 50
- 15. HÔTEL SIEMRÉAP, 27-8-Ất Hợi (dl 24-9-1935).
Lúc 4 giờ sáng..... 51
- 16. PHẠM NGHIỆP, ngày 28-8-Ất Hợi (dl 25-9-1935).

Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Thế.	56
17. THÁNH ĐỊA BẠCH VÂN, 29-8-Ất Hợi (dl 26-9-1935)	
Lúc 7 giờ 20.....	60
18. THÁNH ĐỊA BẠCH VÂN, 1-9-Ất Hợi (dl 28-9-1935).	
Phò tiểu ngọc cơ: Hộ Pháp – Tiếp Đạo. (21 giờ 30)	62
19. GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, 16-10-Ất Hợi (dl 11-11-1935).	
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.....	65
20. HỘ PHÁP ĐƯỜNG, 17-10-Ất Hợi (dl 12-11-1935).	
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.....	69
21. HỘ PHÁP ĐƯỜNG, 18-10-Ất Hợi (dl 13-11-1935).	
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.....	72
22. HỘ PHÁP ĐƯỜNG, 2-12-Ất Hợi (dl 27-12-1935).	
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.....	74
23. HỘ PHÁP ĐƯỜNG, 3-12-Ất Hợi (dl 28-12-1935).....	76
24. PHẠM NGHIỆP, ngày 28-12-Ất Hợi (dl 22-1-1936).....	79
25. ĐÊM MỪNG 1-GIÊNG-BÍNH TÝ (DL 24-1-1936).....	82
26. HỘ PHÁP ĐƯỜNG, ngày 16-1-Bính Tý (dl 8-2-1936).	
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo. Lúc 23 giờ 30.....	83
27. HỘ PHÁP ĐƯỜNG, ngày 3-5-Bính Tý (dl 21-6-1936).	
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.....	93
28. HỘ PHÁP ĐƯỜNG, ngày 4-5-Bính Tý (dl 22-6-1936)	
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.....	95
29. HỘ PHÁP ĐƯỜNG, ngày 6-5-Bính Tý (dl 24-6-1936)	
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.....	102
30. THÁNH THẤT CHỢ LỚN, 7-6-Bính Tý (dl 24-7-1936).	
Phò loan: Sĩ Tài Hiến – Sĩ Tài Kiệt.....	106
31. HỘ PHÁP ĐƯỜNG, 10-6-Bính Tý (dl 27-7-1936).	
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.....	107
32. HỘ PHÁP ĐƯỜNG, 11-6-Bính Tý (dl 28-7-1936).	
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.....	108
33. HỘ PHÁP ĐƯỜNG, 13-6-Bính Tý (dl 30-7-1936)	

Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.....	110
34. TÒA THÁNH, ngày 2-7-Bính Tý (dl 18-8-1936).	
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Thế. Lúc 9 giờ 30.....	112
35. NHÀ SĨ TÀI LỢI Ở PNOMPENH, 10-7-B.Tý (dl 25-8-1936)	
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo. Lúc 23 giờ.....	113
36. PNOMPENH, ngày 13-7-Bính Tý (dl 29-8-1936).	
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.....	117
37. GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, ngày 15-8-Bính Tý (dl 30-9-1936)	
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo. Lúc 23 giờ.....	120
38. HỘ PHÁP ĐƯỜNG, ngày 10-9-Bính Tý (dl 24-10-1936)	
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Thế.....	124
39. BÁO AN TỪ, ngày 15-10-Bính Tý (dl 28-11-1936).	
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.....	126
40. HỘ PHÁP ĐƯỜNG, 17-10-Bính Tý (dl 30-11-1936).	
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.....	128
41. GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, 21-10-Bính Tý (dl 4-12-1936).	
Phò loan: Sĩ Tài Hiến – Sĩ Tài Kiệt.	
Hầu đàn: Thái Thơ Thanh, Thái Phấn Thanh, Thượng	
Chất Thanh.....	132
42. HỘ PHÁP ĐƯỜNG, ngày 17-11-Bính Tý (dl 30-12-1936)	
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo	
Hầu đàn: Khai Pháp, Phong Chí.	
Hầu bút: Đỗ Quang Hiến.....	135
43. HỘ PHÁP ĐƯỜNG, 9-1-Đinh Sửu (dl 19-2-1937).	
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.....	137
44. SÀI GÒN, ngày 24-1-Đinh Sửu (dl 6-3-1937).	
Phò loan: Bảo Pháp – Nguyễn Trung Ngôn.....	139
45. HỘ PHÁP ĐƯỜNG, le 23-7-1937 (16 ^e jour du 6 ^e mois de l'année Đinh Sửu)	
Médiuims: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.	

Présents à la séance: Giáo Sư Thượng Chử Thanh et quelques dignitaires de la Mission Étrangère.	141
46. BÁO AN TỪ, ngày 15-10-Đinh Sửu (dl 17-11-1937) Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo. Hầu bút: Sĩ Tài Hiển. Hầu đàn: Hội Thánh nam nữ.	145
47. HỘ PHÁP ĐƯỜNG, 17-10-Đinh Sửu (dl 19-11-1937). Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo. Hầu bút: Sĩ Tài Hiển. Hầu đàn: Khai Pháp và cả anh em Phước Thiện.	147
48. NĂM ĐINH SỬU (1937).	150
49. NGÀY 3-6-MẬU DẦN (DL 30-6-1938).	153
50. THÁNH THẤT CHỢ LỚN, 25-7-M. Dần (dl 20-8-1938) Phò loan: Sĩ Tài Hội – Sĩ Tài Kiệt.	157
51. TÒA THÁNH, ngày 22-10-Mậu Dần (dl 13-12-1938) Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.	159
52. HỘ PHÁP ĐƯỜNG, 23-10-Mậu Dần (dl 14-12-1938). Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.	162
53. BÁO AN TỪ, ngày 9-1-Kỷ Mão (dl 27-2-1939).	169
• PHỤ LỤC 1: THÁNH NGÔN CẦU TẠI TÂY NINH VÀ SÀI GÒN.	171
54. NGÀY 15 THÁNG 8 NĂM NHÂM NGỌ (DL 24-9-1942), Phò loan: Khai Đạo – Hiến Đạo.	171
55. NGÀY 9 THÁNG GIÊNG NĂM GIÁP THÂN (DL 2-2-1944)	174
56. NĂM GIÁP THÂN (1944), Phò loan: Khai Đạo – Hiến Đạo.	176
57. BÁO AN TỪ, ngày 4-5-Ất Dậu (dl 13-6-1945). Phò loan: Thượng Sanh – Tiếp Đạo Hầu đàn: Chức sắc HTĐ và CTĐ.	179
58. THẢO XÁ H. CUNG, đêm 6-5-Ất Dậu (dl 15-6-1945)	

Phò loan: Thượng Sanh – Bảo Văn Pháp Quân.	182
59. NGÀY 21-2-BÍNH TUẤT (DL 24-3-1946).	185
60. NGÀY... ..	187
• PHỤ LỤC 2: THÁNH NGÔN CẦU TẠI MADAGASCAR.	189
• THI VĂN SƯU TẬP.	197

CÁC CHỮ VIẾT TẮT

- BN Bát Nương.
CTP Đức Cao Thượng Phẩm.
DTKM Đức Điều Trì Kim Mẫu.
ĐCT Đức Chí Tôn.
ĐTĐ Đoàn Thị Điểm
LTB Đức Lý Thái Bạch.
NTCN Nguyệt Tâm Ch.Nhơn.
PVM Phối Thánh Phạm Văn Màng.
QGT Đức Quyền G.Tông.

CÁC NĂM

- AD Ất Dậu.
AH Ất Hợi.
BT Bính Tý.
Btu Bính Tuất.
CT Canh Thìn
ĐS Đinh Sửu.
GT Giáp Thân.
KM Kỷ Mão.
MD Mậu Dần
NN Nhâm Ngọ.
QM Quý Mùi.
TT Tân Tỵ.

1. TÒA THÁNH, ngày 10-1-Ất Hợi (dl 13-2-1935)

Phò loan : Hộ Pháp – Tiếp Đạo.

Hầu đàn : HTĐ : Bảo Thế, Khai Pháp, Khai Đạo, Khai Thế, Tiếp Thế, Bảo Cô Quân. CTĐ : Chánh Phối Sư và Chức sắc Thiên phong nam nữ.

CAO THUỢNG PHẨM

Chào chư Chức sắc Thiên phong Cửu Trùng Đài
và Hiệp Thiên Đài.

Hộ Pháp! Bản đạo để lời cảm ơn.

Tiếp Đạo! Em nâng loan có Qua giúp sức, Chí Tôn
giảng dạy.

THẮNG.

HUYỀN KHUNG CAO THUỢNG ĐỂ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

Thầy chào các con,

Thầy đã hết lòng cầu khẩn Lý Thái Bạch cho các con, song chánh trị đạo là quyền đặc biệt của Thầy đã ban cho nó, lại gặp buổi khó khăn, chinh nghiêng, rối rắm, nên nó phải giữ nghiêm luật pháp, khó nổi tuân vì.

Thầy đã sai *Trung* đến yết kiến nó đặt câu rồi cho toàn Hội Thánh, nhưng đặt hứa có một điều là đầu nạp cả số câu phong, nhưng dặn buộc những kẻ ấy phải trọn hiến thân cho Đạo. Hộ Pháp dẫn đến trước mặt nó từ người đặt cho nó định phân phẩm tước.

Tắc! Con nghe Thầy dặn: Con ngày nay đã cầm sanh mạng của Đạo nơi tay, con lại đủ quyền năng đạo đức với nghị lực tinh thần, con phải có dạ yêu thương những người

vô duyên bạc phước. Con cầm một cây phướn Chiêu hồn đi đầu Thánh thể của Thầy thì con phải nhớ đường trường sơn hải, nguy hiểm khó khăn của bước thiêng liêng là đường nào, rồi chậm chậm dừng chơn đợi đoàn con đại của Thầy với nghe. Con ráng lấy chút dạ từ bi chờ che đũa bịnh, ấy là con làm ơn riêng cho Thầy đó.

Giáo! Con đặt phong vào chánh vị **Bảo Cô Quân**. Thầy cậy con một điều là để hết dạ yêu thương, binh kẻ hèn, giúp người khổ. Con nắm lưới gươm huệ kiếm đặng dẹp lối chông gai cho Đạo êm đềm bước tục. Ấy là trách nhiệm khó khăn nhưng cũng là phương làm con nên vinh diệu.

Tắc! Con phải tuyên bố lệnh Thầy cho nhơn sanh đều biết nghe. Con đã cầu xin, lần lượt Thầy sẽ ban chúc phẩm.

Trọng! Con phải về Tòa Thánh đòi hồi cho Lý Thái Bạch có bề hành chánh nghe.

Thầy ban ơn cho các con.

THĂNG.

Giáo: Luật Sư Dương Văn Giáo, được Đức Chí Tôn phong chức Bảo Cô Quân chánh vị của Thập nhị Bảo Quân, tức là Hàn Lâm Viện Đạo Cao Đài.

2. **TÒA THÁNH**, ngày 15-2-Ất Hợi (dl 19-3-1935)
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo

CAO THƯỢNG PHẨM

Chào chư Chức sắc Thiên phong Cửu Trùng Đài và Hiệp Thiên Đài.

Bần đạo cùng Thượng Trung Nhứt đã cầu phong cho toàn Hội Thánh, nhưng Đức Lý Giáo Tông còn thấy lắm cơ vị tình, nên người nhứt định đến chính mình người lựa chọn.

Tiếp Đạo, em gắng nâng loan, có Qua trợ lực nghe.

TÁI CẦU:

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ LÝ GIÁO TÔNG

Chào Hội Thánh Cửu Trùng và Hiệp Thiên.

Lê Tiếp Thế! Bần đạo cậy hiền hữu cho chư tân vị thăng cấp vào hầu Lão.

Lão mừng cho đó! Chư hiền hữu khá biết rằng: lập vị với công nghiệp vẫn dễ, tạo phẩm với tâm đức vốn khó, vì công nghiệp là thể, tâm đức là hình, cõi Thiên xa cảnh tục. Lão ước sao cho chư hiền hữu nương nơi chức trách cho đủ tài hay phòng lập cao Thiên tước. Lão nói thật rằng, chỉ do tâm đức mới mong cho Lão chấm phong thưởng.

Thượng Thành Thanh khá hiểu nghe. Lui.

Hiền hữu Hộ Pháp! xin cho Lão đình đãi lại hai năm Sớ cầu phong cho Giáo Sư và Giáo Hữu.

Lê Tiếp Thế! Cho bậc Lê Sanh vào từ người hầu Lão.

(Lê Sanh Thượng Dực Thanh bạch thăm về việc vợ của ông đã qui liễu, nay ra thế nào?)

– Hiền hữu an tâm, nội cơ đã đặng qui hồi cựu vị nhờ ân đức Chí Tôn thẳng phẩm.

Phạm Môn, mời vào hết.

Lão để lời khen đó, chư hiền hữu khá nghe:

*Một trường vinh hiển buổi sau đây,
Danh thế khá tua trả nghĩa thầy.
Năm giữ mối giềng nên Đạo cả,
Lão đương lừa lọc trận rồng mây.*

Đặng thọ giáo với một sư gia hữu đức hữu tài thì khá gắng giữ phẩm hạnh đặng nêu gương cho sanh chúng nghe.

Bản đạo để lời tạ ơn Hộ Pháp.

Cương, Giáo Hữu phái Thượng; còn cả thầy đều là Lê Sanh phái Thượng.

Hộ Pháp bạch: – Xin phong thưởng cho học tu và phái Đường Nhơn.

– Xin Hộ Pháp cho Lão huyền cơ đặng chuyện văn tính toán với Chương Đạo Nguyệt Tâm điều ấy.

Ấu Dương Tu, Thái Phối Sư (Thái Tu Thanh), còn bao nhiêu là Giáo Hữu phái Thượng.

Lão ban ơn cho Hội Thánh Đường Nhơn thành lập.

Lão cảm ơn chư hiền hữu.

THĂNG.

3. PHẠM NGHIỆP, ngày 16-2-Ất Hợi (dl 20-3-1935)

Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo

CHƯƠNG ĐẠO NGUYỆT TÂM

Cười... Khi nầy có Thượng Phẩm và Quyền Giáo Tông nơi đây, song hai vị mới hộ tiếng nữ phái. Cười... Quý hóa dữ ha!

Thưa Hộ Pháp, Bản đạo để lời chia vui cùng Ngài. Khi hôm qua, nhờ có Thánh chỉ Chí Tôn nên mới đặng rộng đường xuất Thánh.

Bản đạo có để lời trân trọng cầu thưởng cho học tu nên mới đặng cao phong phẩm giá. Cười...

Phẩm trật rắc rối khó nói rõ, nhưng chia ba: Pháp, Đạo, Thế, thì theo sự hiểu biết của Bản đạo như vậy:

Sĩ Tài là Secrétaire Archiviste,

Lên phẩm *Truyền Trạng* là Greffier.

Rồi lên phẩm *Thừa Sứ* là Commissaire de la justice.

Phẩm *Giám Đạo* là Inspecteur,

Lên phẩm *Cải Trạng* là Avocat,

Lên phẩm *Chương Ấn* là Chancelier.

Lên phẩm ấy rồi, tùy phái lên đại vị Hiệp Thiên Đài, nhưng phải biết rằng: Chương Ấn phải lên địa vị *Tiếp Dẫn Đạo Nhơn* mà đặc công phổ thông đặng một nước nào rồi mới vào chánh vị.

Lợi và mấy vị kia là *Sĩ Tài* của Hiệp Thiên Đài mà thôi. THĂNG.

(ĐS.II,319)

TÁI CẦU:

SUN SEN

Chào chư Đạo hữu Bạch Vân.

Thưa cùng Hộ Pháp, Ngài làm ơn mời dùm anh *Mắc Phong* đứng đây, rồi Bản tăng sẽ thổi gió qua Tàu.

À! Khi hôm qua Bản tăng hữu hạnh nghe đặng luận đàm của Lý Đại Tiên cùng anh Nguyệt Lão. Cười... Cha chả! Họ nghe tiếng Nguyệt Lão đây, họ dâng sớ vào Ngọc Hư xin đày mình đi ông cống mà chớ!

Lý Đại Tiên hỏi Thánh linh dạy phong cho họ Âu Dương thế nào, thì Ông Nguyệt nói rằng: Trung Huê triêm ngưỡng Phật giáo nhưng tòng Nho chuyển luật nên ít nạp dụng tâm thể chơn truyền, nhưng công nghiệp thật của học tu là đoạt chút huệ quang, hiểu khai tâm thể, nên đã nhứt tâm nhứt đức nạp thân vào cửa Đạo, phổ hóa chơn truyền, nên đặng Ngọc Hư phong tặng, song chánh sách ông Nguyệt thì chín lợi dụng lòng háo hiệp đồng tình của dân Trung huê mà lập nên vinh diệu danh thể cho họ Phong (*Phong Chí*) mà thôi, bởi vậy cho nên người xin y phẩm Chí Tôn tiền định là chức Phối Sư đặng lập xong Hội Thánh cho vững vàng tạo trí khách nhơn tài phòng giúp hay cho *Phong Chí*.

Anh *Mắc Phong* phải khởi đi Bắc, rồi lần loan đến ranh Tàu, rồi sẽ nhập Trung qui thiên hạ. Ấy là cơ quan độc thiện, phải để hết trí não tinh thần năng giao thân cùng đám chệt đa nghe.

Nếu anh khó tính thì tức cấp đến hiệp sức với đám Đường nhơn đặng lập thành Hội Thánh, rồi lần hồi cho

đám kiều cư trở về tổ quốc truyền bá lần lần. Qua mãn Thu anh đi Trung quốc.

Thưa Hộ Pháp, theo ý Bản tăng hay hơn là Ngài cho anh *Phong Chí* cầm đờ quyền Đầu Tinh Đạo Chợ Lớn, thế cho *Thượng Vinh Thanh* thì sắp đặt phận sự người mới tiện.

THẮNG.

SUN SEN: Tôn Văn, Tôn Trung Sơn, Tôn Sơn Chơn Nhơn.

Mắc Phong: Ngài Tôn Trung Sơn gọi đùa ông *Phong Chí*, tức là Giáo Sư Thượng Bảy Thanh (Lê Văn Bảy).

Âu Dương: Âu Dương Tu, thợ phong Thái Phối Sư Thái Tu Thanh.

4. PHẠM NGHIỆP, ngày 11-4-Ất Hợi (dl 13-5-1935).
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.

SUN SEN

Chào chư vị Đại đức, Âu Dương hiền đệ và Từ Huệ.
Bình thân.

Bần đạo tưởng chẳng cần nói rõ thì Âu Dương hiền đệ cũng đủ hiểu rằng: quê hương của chúng ta ngày nay vì tấn bộ trong đường vật chất văn minh nên đạo đức như ra phế hủy. Hại thay! Tinh thần Trung huê từ trước chỉ nhờ đạo đức mới bảo thủ giống nòi, vững gìn đại quốc. Nếu đạo đức tiêu hao thì thế nào an quốc, vì trên 500 triệu sanh linh chỉ coi đường danh là quý, nẻo lợi là hơn, thì trường tranh đấu thế nào không náo nhiệt. Hễ có tranh đấu ắt có nghịch thù, hễ có nghịch thù thì ngoại bang xúm xui mưu làm loạn, loạn thì nhược, nhược thì vong, vong hưng Tàu đều do trị loạn, trị đặng chỉ nhờ Đạo, Đạo thịnh mới mong mỗi nước hưởng thái bình.

Hiền đệ nghĩ đến điều ấy, rồi mới biết phận sự dành để cho hiền đệ rất nên yếu trọng. Ấy là tương lai ngày sau. Còn buổi này nương ngụ hải ngoại kiều cư, hiền đệ gắng qui tâm liên lạc, giúp khó trợ nghèo, ấy là ơn sâu của hiền đệ thi ra cho người đồng xứ. Khá để lòng rằng: Tàu là Việt Nam, Việt Nam là Tàu, cũng chung huyết khí đa nghe.

THẮNG.

5. NGÀY 29-5-ẤT Hợi (DL 29-6-1935),
Phò loan: Hộ Pháp – Khai Pháp.

QUYỀN GIÁO TÔNG

Chào mấy em.

Hộ Pháp hỏi: – Phải Anh lớn hay không?

– Phải. Cười... Mấy em an tâm, có Qua chăm nom mọi việc.

Cười... Buổi khó khăn đã mãn, chỉ còn một đòi điều cực trí cùng kẻ tà tâm. Qua với Đức Lý Giáo Tông đương liệu phương dạy trở, trong ít lâu đây sẽ đặng thấy về cơ quan qui nhứt.

Hộ Pháp! Em cứ thi hành luật pháp, chấn chỉnh Đạo quyền, như vậy thì trúng Thiên thơ và chánh sách trừ tà khử mị. Tờ sớ của em mật đệ, Đức Lý Giáo Tông trọn phê chuẩn, nhưng người có than rằng: Thánh thể của Chí Tôn sẽ còn lâu ngày mới nên tốt đẹp. Trong cuộc phong thưởng qua rồi, người nói rằng em thì chỉ coi công nghiệp, còn người thì dụng tài đức, mà hại thay! hễ có công nghiệp thì phần đông lại vốn bất tài nên không giá trị chi cả. Vậy hai lần sau đây, em gắng để ý tuyển tài tuyển đức đa nghe.

Hộ Pháp: – Phần em thì tuyển công nghiệp được, chớ về phần tài đức thì em không thể định đặng.

– Đặng chớ, nếu mấy em muốn thì cho Qua dự tuyển với, trước khi trình diện cùng Đức Lý Giáo Tông.

Hộ Pháp: – Còn việc anh Đốc phủ Đường, sao em không thấy ảnh nói chi hết?

– Cười... Qua đã dùng hết sức bình sanh vì cội căn của nó, nên bào chữa giữa Ngọc Hư, nhưng nó kết lăm điều

oan nghiệt, nhứt là về mặt dục tình. Ngọc Hư muốn biếm, hại nổi nó vô công nghiệp nên khó quá chừng. Thật Qua tiếc cựu vị của nó quá! Em nói dùm lại với nó rằng: Qua gọi lời nhẩn nó ráng hành đạo vô vi, lo phổ độ thì hoặc may qua sang năm, Qua lo xong cho nó và nói Ngọc Hư định cho nó thêm 3 năm nữa, nghĩa là 65 tuổi mới đoạt vị.

À! Em viết thơ cho *Phủ Hóa* nói rằng: Qua biểu nó về.

– Em đã có viết nhiều cái thơ mời ảnh về nhưng ảnh không trả lời chi hết.

– Ấy, thì rằm tháng 7 biểu nó về cho Đức Lý Giáo Tông nói với nó.

– Em ngán mấy người đó quá!

– Không hệ gì đâu mấy em à! Trợt vỏ dưa thấy. Cười... Sợ gì, hễ bậy thì em có sách đuổi nữa. Cười... để đó cho Qua. Cười... Thằng Tép rộn dữ đa mấy em à.

Khai Pháp: – Nó làm gì ở ngoài đó anh?

– Khá lắm! song Qua dặn Hộ Pháp chăm nom coi tốp máy nó lại lần đi nghe. ROBIN đương tính mua nó làm dưỡng tử đa. Cười...

THẮNG.

TÁI CẦU:

TÔN SƠN CHƠN NHON

Bần tăng chào chư vị.

Khai Pháp Chơn Quân thánh:

Bần tăng thậm cảm. Cũng một cơ đời không phương tận thức, hỏi chi Tàu Nhựt đương nhiên. Bần tăng e cho

khoảnh đất Việt Thường nầy cũng không xa khói lửa.

Than ôi! Cơ nghiệp một kiếp sống của Bần tăng lập triều Dân quốc, rồi đây sẽ thấy tiêu tàn qui hồi để nghiệp mà chớ! Thì cũng bị hám vọng cá nhân, vong nền công chánh, xúm nhau kẻ vị thân, người vị kỷ mà đập đổ một xã tắc giang sơn thành lập thì có lạ chi tai mắt của đời phòng toan để luận.

Đơn tượng vị năng tróc phược,

Đoàn phong mặc cảm bao la.

Tượng côi dễ bắt đem cột trói,

Đoàn ong lưới nợ khó bao trùm.

Dân Tàu dưới quyền dân trị, vạn quốc liệt cường khó phương áp bức hơn dưới đế quyền.

Ôi! Thời thế biến dời bởi nhân dân tàn hại, dầu tay Trời cũng khó bề trừ đặng. Do mưu vạn quốc Âu châu, nhưng rồi sau đây cũng sẽ phục hườn dân trị.

Chúng ta đặng hữu hạnh hữu phúc, nhờ tai ách ấy mà sanh ra Tàu - Nhựt liên minh.

THẮNG.

TÁI CẦU:

BÁT NƯƠNG

(Tới phiên Bát Nương giáng cơ, Phong Chí bạch xin Tiên Cô diu dắt cho tròn phận sự nơi Chợ Lớn, kể Âu Dương Tu quì lạy bạch chi đó...)

Cười... Nhiều điều mấy anh lo lắng mà không nghĩa lý chi hết. Em nói dứt là phàm. Thời đứng đi mà!

Cười... Hễ theo nghĩ nghĩ cho vừa phàm tánh thì
mấy anh ở đây cho tới tận thế cũng phải nghĩ hoài. Thôi
bỏ phút đi cho khỏi nhọc trí.

Làm thi chơi nè!

*Nương bóng thiếu quang đếm tuổi đời,
Lấy cân nhứt nguyệt định tâm chơi.
Mảnh thân bảy thước trời gần xún,
Tấm bụng ba gang đất giữa vời.
Ôm trái địa cầu xây lỏng chông,
Thổi bay máy tạo ngất chơi vời.
Dòm trong thế cuộc hình con vờ,
Nhắm trọn nhơn sanh những vật người.*

Ai coi đời đáng gì mà làm bộ dữ vậy hử?

THÁNG.

6. PHẠM NGHIỆP, ngày 30-7-Ất Hợi (dl 28-8-1935)
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Thế.

QUYỀN GIÁO TÔNG

Ê! Tụi bây luận nhiều điều hay quá!

.....

Chớ ai cà! Tao đợi bây nãy giờ. Luận lão võ rồi nói
chuyện đời chơi. Ê, coi chừng tao cho bài mắc đạ!

Cơ quan chuyển thế là gì? Cái ảnh hưởng của cơ
quan ấy đối cùng quốc dân xã hội mình ra sao? Mấy em
phải biết thiệt chắc mới có can đảm mạo hiểm cùng Đạo
và hội hiệp tâm lý làm một thì sự kết quả mau chóng và
mỹ mãn đặng.

Qua tưởng sự phản khắc sanh lẽ nghịch thù của Qua
đã chịu buổi nợ với TRANG, TƯƠNG, THƠ, HẬU,
DIÊU, CỬ và nhiều em khác nữa thì chẳng do đâu khác
hơn là phương diện hành động bất đồng, lẻ loi tâm đức.

Vậy muốn trừ hại ấy, chỉn có một phương là cố tâm
tìm sự thật của tâm lý mỗi người, rồi tương thân tương
ái với nhau mới đặng.

Mấy em nên nghĩ đến điều cần yếu này là dầu cho
số con cái của Chí Tôn là bao nhiêu, nếu thoảng đặng
hòa thuận nhau hay là nghịch lẫn, chỉ do nơi khuôn viên
gương mẫu của mấy em mà thôi.

Qua nhớ lại rằng, có một phen Qua để lời ước vọng
rằng: Nếu toàn hết Hội Thánh thay vì lo tư danh tư lợi
cho mình, ráng nâng cao giá trị của kẻ cầm giềng mối thì
mới thắng đặng cường quyền, trừ bạo ngược.

Ê *Tếp*! Em thấy bằng cứ rõ ràng rằng: Noi cơ quan loạn đạo mà nhiều kẻ đồ mưu tự lập lấy mình, y như lời Tôn Sơn Chơn Nhơn lấy Hoa triều mà tỵ thỉ. Nam cũng vậy mà nữ cũng vậy, chỉ mong mỗi tìm quyền.

Mấy em ở Hiệp Thiên Đài là tay bố thí quyền hành, chớ không phải tay lượm mót. Lập nên cho người chớ chẳng vì người sấm cơ thể hay cho Đạo mà không tòng Đạo. Ấy là cơ bí mật quyền lực vô biên của mấy em.

Hộ Pháp, xin để trọn tâm suy nghĩ điều này thì lưỡi gươm huệ của em còn bén, còn hay hơn nữa.

Ê! Khi nào tao thiết rảnh, sẽ đến thuật lại những điều tao thấy nơi cảnh Hư linh cho bây nghe kéo bây nói thằng già này về vô ích.

THẮNG.

(*Tếp*: Đức Quyền Giáo Tông gọi thân mật Ngài Tiếp Thế Lê Thế Vĩnh).

7. PHẠM NGHIỆP, ngày 1-8-Ất Hợi (dl 29-8-1935)

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Chào mấy em.

Mấy em sao không ở Tòa Thánh cầu Kinh, lại về ngoài này?

Hộ Pháp bạch: –.....

– Chưa. Còn Kinh Phổ Hiền, Kinh Từ Hàng và Kinh Nhiên Đăng.

Hộ Pháp bạch: –.....

– Mấy vị Phật không giáng nơi nào khác hơn Tòa Thánh. Trễ rồi, thôi thì nghỉ đặng hai em dưỡng thân, song đừng chơi quá đa nghe. Còn nhiều, song bây giờ đây có ba vị ấy là cần kíp vì là phép siêu hồn.

Tám! Mấy Bà Diêu Trì biểu em nán đợi đặng cho Kinh, rồi họ sẽ tái giáng. Cười...

Giỏi chọc hoài, có Thánh Màng theo Qua muốn giáng cơ nói chuyện. Qua ngày mai sẽ có mặt trong lúc cho Kinh.

Kiểu mấy em.

THẮNG.

(Đức Quyền Giáo Tông gọi thân mật Đức Phạm Hộ Pháp là *Tám*, vì Đức Phạm Hộ Pháp thứ tám trong gia đình).

TÁI CẦU:

PHẠM VĂN MÀNG

Thưa, chào Sư phụ và Sư thúc, cùng quý vị Thiên phong.

Thưa Sư phụ,

Anh *Tư Nhưộng* hôm nọ Thiên thơ không định cho anh đi Giáo Thiện, không cho bắt thăm. Nay con thấy không cho anh đi vì bệnh hoạn thì tội nghiệp lắm, xin Sư phụ làm ơn cho anh hành đạo ở Vũng Tàu Bà Rịa thì có thểặng anh hứng hải khí dưỡng bệnh luôn. Còn đi Sóc Trăng thì để cho anh *Tám Viện* đi.

Sư phụ nói lại dùm rằng, con có gặp *Chị Tư*, người hứa rằng tháng mười sẽ xin phép giảng cơ thăm viếng anh và các bạn Phạm Môn, *anh Sáu và Bảy, anh Tư, em Thọ*. Xin phép Sư phụ cho mấy em nhập chánh danh kỳ này.

Con tiếc vì không hình hài giúp sức Sư phụ trong buổi khó khăn nghèo cực này. Lạy...

Mấy anh nhớ trước khi đi Giáo Thiện, cầu em giảng cơ chuyện vãn đời điều nghe.

Cám ơn Sư phụ và Sư thúc.

THẮNG.

8. GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, ngày 4-8-Ất Hợi (dl 1-9-1935)
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.

1ère séance:

HỖN *phong cựu kiếp tác bình thi,*
CHUNG *số Tiên ban nhứt lộ qui.*
LY *thế hưng vong vô sở luận,*
Muội trần vấn thử khổ ai bi.

THƯỢNG PHẨM.

THẮNG.

2ème séance:

LÝ *chánh hận vô kế hóa dân,*
THIỆT *tâm tận kiếp độ nguyên nhân.*
HOÀI *ân giáo thiện Thiên thi định,*
Nhược bất vi quân bất nhục thân.

QUYỀN GIÁO TÔNG.

THẮNG.

3ème séance:

THƯỢNG TÔNG THANH

Chào mấy anh lớn và mấy em. Cười...

Tôi đặng về cùng mấy Cô Diêu Trì, ngày nay đặng đi chơi thiệt sướng quá! Tôi để cơ cho ông Hoài.

THẮNG.

4ème séance:

HOÀI *tình nhớ bạn bấy lâu nay,*
Mãng hiệp cùng nhau đặng một ngày.

*Non nước ngày xưa nay cũng thế,
Đầu xa máu thịt dạ không sai.*

Em chào mấy anh lớn. Em đến vì có lệnh Cửu vị
Tiên Nương mời. Xin nhượng bút.

THẮNG.

5ème séance:

*Động mây dầm ấm hưởng an nhàn,
Nhớ đám môn sanh tại nước Nam.
Cứu chúng tụy hay duyên trọng hệ,
Nhưng thương thân khổ giữa trần gian.*

THANH SƠN ĐẠO SĨ.

Chào chư Thiên vị.

Con Phong Chí, thầy đặt Cửu Nương mời hội yến
nên đến gặp con luôn thể. Một lát nữa, thầy có điều nói
chuyện với con.

THẮNG.

6ème séance:

*Nhờ bộn lợi danh đã hết mùi,
Nạn dân Tần nhớ đến không nguôi.
Mặt sông Cửu khúc bao nhiêu thảm,
Thì tắc lòng đây vẫn sụt sùi.*

TIÊU DIÊU ĐẠO SĨ.

THẮNG.

7ème séance:

Trường công thấy bạn những xôn xao,

*Nhớ đến tình xưa bất nghẹn ngào.
Dặm thâm thương ai đương để bước,
Cõi Thiên ôm dạ chịu riêng đau.*

PHẠM VĂN MÀNG.

THẮNG.

8ème séance:

*Lững chững tiếc khi bước ngập ngừng,
Đưa thân cửa Đạo chẳng nên thân.
Thuận tà đã chịu hơi nhờ lấm,
Phải mất Thánh phong, chịu vị Thần.*

THƯỢNG AI THANH.

THẮNG.

9ème séance:

HOA Tiên đồ đẹp xinh văn miếu,
Gót Tiên đưa yếu điệu nữ dung.
Cung Diêu ghé mắt thư hùng,
Reo tơ may gặp hội cùng tương tri.

NHỨT NƯƠNG DTC.

Thượng Thành Thanh, một chút nữa, Bát Nương sẽ
mách miệng vì sao người chẳng dự mời.

10ème séance:

CẨM chúc dệt câu biệt khách,
Bút Tiên vẽ nét tri hoan.
Xé mây lướt dặm trần hoàn,
Dòm theo nổi khổ, đôi hàng lệ sa.

NHỊ NƯƠNG DTC.

11ème séance:

TUYẾN kim đưa khách chưa hòa,
Mượn gừng bạch thổ rọi nhà tri âm.
Ngân kiều cách bức bao lăm,
Uớm buồng lời ngọc hỏi trần vui chưa?

TAM NƯƠNG DTC.

12ème séance:

GẮM Tô Huệ ngày xưa để thâm,
Nét Tiên hoa sấu đậm vân phong.
Kìa thương những khách má hồng,
Đẹp xinh tô đậm bụi nồng thế gian.

TỨ NƯƠNG DTC.

13ème séance:

LIỄU yếu ớt những lo gió dội,
Có mảnh thân e nổi khổ thân.
Riêng lo tài sắc hồng quần,
Không nhớ bợn tục nợ trần lánh chơn.

NGŨ NƯƠNG DTC.

14ème séance:

HUỆ trí định Tiên phàm đôi lẽ,
Của không môn mới nhẹ tiền duyên.
Phất phơ đưa phước diệu huyền,
Trông với thấy khách cứu tuyến rậm chơn.

LỤC NƯƠNG DTC.

15ème séance:

LỄ kinh để mấy chương tiết nghĩa,
Vô tự để cửa tia chứa hoan.
Trăm cay là phép tạo nhân,
Có phong ba mới dựa hàng trượng phu.

THẤT NƯƠNG DTC.

16ème séance:

SEN thì ở nơi hồ hoán trước,
Công thì hay định phước vinh ba.
Non Thân nhân bạn đường xa,
Đường tu khổ hạnh mới là cao siêu.

BÁT NƯƠNG DTC.

Đó, anh Thành riêng hiểu lấy.

17ème séance:

KHIẾT tính nét thanh liêm là trọng,
Phép tu thân nhớ bóng là hơn.
Chuông mai dập thức mê hồn,
Cung Tiên mới đặn rửa hờn kiếp sanh.

CỬU NƯƠNG DTC.

18ème séance:

BÁT NƯƠNG

Lạ chưa! Khách đến mà không kẻ mời, mấy anh làm

em thẹn quá!

Nhị Ca, mời chớ!

19ème séance:

Cha chả! Mấy chị kia giao trách nhiệm cho thi mỗi người về phần em, nhưng ngắt nổi đồng mà lại không trật tự, lộn xộn quá chừng.

Vậy, em đình đến rằm Trung Thu sẽ hầu việc. Em nhượng bút cho mấy vị khách.

THẮNG.

20ème séance:

THANH SƠN ĐẠO SĨ

Phong Chí! Trần Tháo! Hai con nghe thầy dặn: Danh thể của Bạch Vân Động do nơi lòng trung thành của các con mà đặt quý trọng hay là khinh rẻ.

Phong Chí bạch: –.....

– Con *Phong Chí!* Khi con về Bắc, nhớ để lòng nơi hang xưa ổ cũ của các con nghe. Con sẽ đủ trí thức và ân huệ thiêng liêng đặt làm cho rõ danh Bạch Vân Động, tức là Bạch Vân Am của thầy tại thể đó.

Phong Chí bạch: – Nếu con làm không xong, nguyện tái thế.

– Mọii lăm con! thầy chưa để cho các con đến đời ấy.

THẮNG.

21ème séance:

Đệ tử xin Sư phụ và Sư thúc ra ân phò loan tại Phạm

Nghiệp đặng con chuyện trò với mấy vị Giáo Thiện là bạn yêu thương của con thì con lấy làm hạnh phúc lắm.

Xin chờ Bát Nương, ông Phối Sư nghe.

22ème séance:

Đờn và ngâm thi chơi mấy bạn, có khách tri âm mà.

THẮNG.

23ème séance:

THẤT NƯƠNG

Em may nghe đặng câu đờn thể thâm, tiếng ngâm ngọt ngào nhắc nổi tâm tư kiếp sanh buổi nọ.

Ôi! Đời ôi! Mi đã làm cho thiếp phải chịu đau đớn với mi đường nào? Đáng lẽ thiếp phải oán hận chê bỏ mi mới phải, nào dè khối tình thâm trọng nơi tâm thiếp là nơi bí mật mà mi đủ quyền hành năng lực khươi mở áo ngoài nó ra để lòi trái tim thân ái của thiếp.

Ôi! Câu hờn giọng thâm ai khéo bày trò. Ôi! Tánh hoài tình ai gây nên mối? Cái đời đã gọi là vô vị mà ai dè cho tới bậc Thần Tiên thoát trông đến cũng phải nghiêm nhiên yêu trọng.

Hỏi cái trọng ấy do đâu nói thử?

Thưa *Nhị tỷ*, đứng dậy hiểu câu hỏi của em rồi trả lời coi trúng chảng cho em học với.

Đứng dậy mấy em, *con Tranh*.

Cười... Vì THƯƠNG mà thôi, *Nhị tỷ* ôi!

Thiếp rui qui Tiên trước cha mẹ. Thiếp nhớ mơ

màng lại thì chính bởi thương cha nhớ mẹ mà khổ lúc xuất hôn, còn các bậc Thần Tiên thì cũng ngùi ngùi nhớ kiếp sanh chịu khổ mới đoạt vị cao thăng. Nhớ nổi khổ ấy lại mạn nông bằng mười nhớ tình sinh dục. Vì có nên hoàn thuốc nhiệm trần đã thấm vào cốt tủy như ghiền thuốc ghiền trà, hễ mùi nó vừa bay ngang qua mũi thì đã nhắc nhở những kiếp luân hồi chịu khổ sâu cùng thế sự.

Bởi vậy, Thiên điều đã hiểu sơ yếu nên định Pháp rất nghiêm: Hễ nhiệm trần thì sa đọa.

Ôi! Những bậc cao siêu như hàng Tiên Phật ngày nay đương mang cốt nhục thi hài, đã chẳng đủ phương chống cự, đối thủ với dạ thương đời, nên cam thọ phạt, phòng nêu gương vị chúng sanh hơn vị ngã, để lưu tánh đức cho đời, dụng làm cơ quan bảo tồn sanh mạng. Em tưởng chỗ cao kỳ nơi cõi Hư linh chỉ có một điểm là TOÀN ÁI mà thôi.

Mấy em mong cho hàng phụ nữ để trọn tấc dạ thương nhau thì dầu cho mấy từng Trời nhật nhiệm thế nào cũng đi tới.

Em luận dài quá làm cho mấy chị mấy em mệt, xin cam lỗi.

THẮNG.

24ème séance:

BÁT NƯƠNG

Em đã nói khi nãy rằng, rằm Trung Thu em mới cho thi.

Hộ Pháp: – Cho Đạo hữu thi.

– Ôi! Cái anh “Hòa thụng” này như nghĩa gì mà xin thi cà? Em nghe họ nói Bát Nương thế này Bát Nương thế nọ, lẻo mép quá!

Anh Phật mập, làm thi cho ông Hòa thụng đi.

Hộ Pháp: – Qua làm một câu, em một câu?

– Nói thiệt chơi?

Bát Nương:

Thanh nhàn ai khéo phớt trần tâm,

Hộ Pháp: – Em mở vậy biết làm sao mà tiếp.

– Cười... Thôi, em cũng chịu khó nổi nữa đừng coi tài ông Hộ.

Đường hoạn trông xa thú vị nhâm.

Hộ Pháp: – Không biết đề.

– Cười... Thiệt xảo.

Đón phước non du mây án dành,

Trông duyên đảng các tiệc đầy mâm.

Anh làm bốn câu sau đi.

Hộ Pháp: – Anh nhượng cho em làm trọn bài rồi anh sẽ họa lại.

Hi Di thâu núi đòi tờ đứng,

Qui Cốc trông vua gác căng nằm.

Dám hỏi giang sơn đây mấy chủ,

Dân nào có miệng chịu làm cam.

Cười... Anh sửa soạn miệng đảng ngâm con cóc trong hang.

THẮNG.

9. *GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, 14-8-Ất Hợi (dl 11-9-1935).*

ĐOÀN THỊ ĐIỂM

Em chào chú Đại huynh.

Em để lời cảm ơn Lê Chơn Quân vì em lo đất Bắc. Cười... Em nói thổ lộ, xin Lê Chơn Quân miễn phiền.

Thiếp hèn lâu quên thi phú văn từ rất nhiều, nhưng nay vì có lệnh tôn sư của thiếp là Thất Nương giao Văn Minh Điện, nên gắng tận tâm lo cho ra vẻ đẹp, xin chú đại huynh giúp sức.

Cười... Thiếp có điều ngại ngùng muốn xin lệnh chú đại huynh, nhưng chẳng biết có vui lòng nạp lời chăng?

Hộ Pháp: –.....

– Em muốn những thai đề chi chĩn để danh chú đại huynh đứng mà thôi. Cười... Cười...

Tiếp Đạo giới về phương ấy lắm nên thiếp cậy làm Giám thai, Khai Pháp làm Giám trường, Tiếp Thế làm Giám khảo. Cười...

* Ra đối để Tiếp Đạo đứng tên:

*Sơn hà hữu ảnh tri sanh giác,
Xã tắc vô ngôn thức tuyết hưng.
Vĩ dẫu cầu ván đóng đình,
Cầu tre lắt lẻo gập ghình khó đi.*

Xuất vật dụng: – Cái khổ vải.

* Thai cho Tiếp Thế đứng:

*Tổ soi kia cũng là đèn,
Dầu chẳng vện tuyến cũng tiếng là trăng.*

Xuất vật dụng: Đôi đồng xứng.

* Thai cho Bà Nữ Chánh Phối Sư đứng:

*Ai kêu ai hú bên sông,
Em đương vá áo cho chồng em đây.*

Xuất vật dụng: Cặp mắt kiếng.

* Thai cho ông Quyền Thái Đầu Sư đứng:

*Đèn ai leo lét bên sông,
Hay đèn mẹ chồng đi rước nàng dâu.*

Xuất vật dụng: Cái cầu khi.

Thôi.

THĂNG.

10. *GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, 15-8-Ất Hợi (dl 12-9-1935)*

ĐOÀN THỊ ĐIỂM

Chào lịnh Hộ Pháp và Lê Chơn Quân.

Em lấy làm tiếc cho cuộc vui này, vì sanh hoạt chi lịnh mà bất minh quang nguyệt điện. Em cũng y phận sự cho thai, tùy ý chư huynh định người thu văn.

** Công chàng đập tuyết vầy sương,
Ngày nay thiệp hưởng một đường vinh huê.*
Xuất quả: Trái mông quân.

** Ba phen lên ngựa mà về,
Cầm cương kéo lại xin đề câu thơ.
Câu thơ ba bốn câu thơ,
Câu đố câu chờ câu nhớ câu thương.*
Xuất quả: Trái mãng cầu.

** Dưới đời ai tốt bằng sen,
Quan yêu dân chuộng, rã bèn cũng hư.*
Xuất nhứt tự: Chữ CÙN.

** Đã hay lộng lộng phép Trời,
Mà chưa ghê sợ, buông lời lộng ngôn.*
Xuất vật dụng: Cái khung cửi.

** Linh đình một chiếc thuyền tình,
Mười hai bến nước gọi mình vào đàu.*
Xuất vật dụng: Cái vựa lúa.

** Chim khôn kêu tiếng rảnh rang,
Người khôn nói tiếng dịu dàng dễ nghe.*
Xuất nhứt tự: Chữ DỊU.

** Khát nước cảm gáo mà trông,
Chàng như chim nọ sổ lông bay xa.*

Xuất quả: Trái đào.

* Đối: Trượng phu tri đạo nghĩa,

Tục tử hám tài tình.

* Đối: Thanh tâm tri diệu lý,

Trước tánh thức trường sâu.

THẮNG.

TÁI CẦU:

BÁT NƯƠNG DTC

Em chào mấy anh và mấy chị.

–.....

– Mấy anh cứ vậy hoài, để em chuyện trò với nữ phái, chị em của em một chút mà. Cười...

Chị *Hương Vàng*, em hằng nghe chị vái em hoài, nên nay đến đến nguyện:

THI

VÀNG rờng bao thuở lộn cùng thau,
Đã đáng nêu gương khách má đào.
Học sách xuân thu chưa hết trí,
Múa gươm huê kiếm nhượng chi đao.
Thành xưa tuy chẳng so Tây tử,
Nghịệp cũ ghe phen sánh ả đào.
Ôn trọng tấm duyên chưa mãn nguyện,
Đo đường sang trọng thử là bao.

Cười... Tâm tình đều nói đủ trong thơ ấy hết, chị nghe. Đứng dậy mà.

Cười... Em nên nói rõ rằng: Em chỉ để tâm hành đạo cho Chí Tôn. Ai đủ đạo tâm em mới để lời dặn bảo, còn chị nào lỏng lẻo thì em chẳng dám thốt lời, xin đừng phiền em tội nghiệp!

Anh *Mắc Phong* trả viết cho người khác.

Hương Tịnh, em gửi thi này cho Nhị tỷ, vì người có cầu xin:

TỊNH đường mặc kệ bóng mây qua,
Gắng lượm hồng ân lúc tuổi già.
Lộc thể đã thừa mùi mẫn lạt,
Duyên trời vui giữ chớ sai ngoa.
Đôi câu kệ Phật trừ oan nghiệt,
Vài phép Tiên giao để khử tà.
Nước đục lóng trong toan lánh bợn,
Cừu y đánh đổi mảnh cà sa.

Em *Nguyệt An*, chị đã không uống lời dạy em buổi trước há? Cười... Tuy vẫn có phạm mà cũng có công biết sám hối là điều hậu phúc.

AN nhàn từ đây giữ khuôn viên,
Đã trót đem thân gởi cửa thiền.
Rộng hẹp đường đời e ngại bước,
Thung dung cửa Đạo khá tâm duyên.
Mảnh trăng dầu cũ gương còn tỏ,
Bóng nước kia xao lượn vốn liền.
Học thử Mạnh Quang còn tích để,
May ra chồng Phật, vợ nên Tiên.

Cười... Đứng em. Cười...

Mấy người bên nam, có nhiều em đáng thương lắm, song chị thì có tánh gắt, nên đợi cho mấy em thiệt thèm, cầu xin cho đủ, rồi chị mới cho kẹo.

Tháng 10, chị trở lại nữa.

THẮNG.

11. THÁNH ĐỊA BẠCH VÂN, 20-8-Ất Hợi (dl 17-9-1935).

BÁT NƯƠNG DTC

– Ai đây há? – Bát Nương. Cười... Không biết em vô duyên thế nào mà nhiều người cừu hận quá!

À! Em tưởng tại nơi một bạn quần thoa khó sánh tài tu mi nam tử nên mới ra tình lãnh đạm chẳng? Có người sợ với lỗ miệng mà thôi.

Thì nè! Ối mà khoan đã, hễ xướng thì có họa, chớ một mình lãnh vai đào kép thì vui chi phòng thi phú chớ! Cười... *Anh Nhân Tịnh* đâu? Em còn nhớ mài mại ông Cử buổi nọ. Ôi! Lịch sự chi cái khăn mà sửa soạn anh. Em hỏi anh chịu giúp em một việc không? Không chi khó. *Nhân Tịnh* bạch: –.....

– Duy coi chừng giùm mấy ông Cử làm thi họa bài của em đừng trốn mà thôi. Cười...

THI

*Lược trận thử xem mặt thiện tài,
Để coi ai dở với ai hay.
Năm xe kinh sử đưa rông Hón,
Ba lược thi văn chiến hổ bài.
Niêm luật Châu để chờ khảo lệnh,
Quyển chương Tấn pháp đợi hùng oai.
Nhập vi cử sồi bao nhiêu mặt,
Đến trước Bát Nương chiếm võ đài.*

Học họa đi em Lợi.

THĂNG.

12. THÁNH THẤT KIM BIÊN, 22-8-Ất Hợi (dl 19-9-1935)
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo

CHƯƠNG ĐẠO NGUYỆT TÂM

Bản đạo chào các bạn nam nữ.

Chư vị Chư sắc Thiên phong xin nghe Bản đạo phân biện phận sự trọng yếu khó khăn của Bản đạo hầu sống với chức trách của mỗi người, may ra cũng hiểu riêng phận mình, hầu làm cho thêm danh giá cao trọng của Hội Thánh, tức là của Đạo vậy.

Bản đạo chẳng phải cầm toàn quyền nơi tay mà phải tùng lệnh của Đức Lý Đại Tiên, đương kim Giáo Tông của Đạo.

Các bạn biết rằng, nơi Cửu Trùng Đài chẳng một ai ra ngoài quyền vi chủ ấy. Bản đạo chẳng cần tỏ rằng chính mình Bản đạo là tối tổ của quyền hành ấy và người cầm quyền ấy đã nghiêm khắc là đường nào!

Ôi! Biết bao phen cũng vì thương công nghiệp của nhiều người mà Bản đạo không quyền phong thưởng, phải chịu đổ lụy châu mày, mà cũng nhiều phen cảm giận những kẻ vị danh vô giá trị đã không nên phận mình, lại còn hại lây cho người xứng đáng.

Bản đạo mỗi phen câu thặng cùng Đức Lý Giáo Tông thì đều bị hổ thẹn, vì người giữ Thiên thơ cho xem công nghiệp.

Nếu Bản đạo thoảng như cầm bút phê phong mà bôi tên của người nào, xin chư hiền hữu đừng coi rằng lạ chưa.

Ngạn Sơn, Hương Phụng, khá hiệp cùng *Cao Tiếp Đạo* lập Sơ cầu phong đốt cho Bản đạo cầm tay đi kiến

diện Đức Lý Giáo Tông.
Ngày mai, Bản đạo tái giảng.

THẮNG.

13. THÁNH ĐỊA BẠCH VÂN, 24-8-Ất Hợi (dl 21-9-1935).
Lúc 23 giờ.

ière séance:

BÁT NƯƠNG

Em chào mấy anh. Có Lục Nương và Anh Què.

Cười... Á! *Khí* ạ! Chị thấy người ta ăn gian em nên đến hỏi em muốn làm Giáo Sư không? Chị lo cho. Cười... Thằng ham chức quá phải chơi! Cười... Đây em mới hỏi Đức Hộ Pháp, vậy chớ anh cầu phong cho ai lên chức Giáo Sư nam?

Đức Hộ Pháp:.....

– Phải. Còn nữa?.....

– Phải. Nghĩa là anh đã xin cho 3 người, duy có *Từ Huệ* bị bác, còn 2 người kia đăng chớ? Vậy thì mấy anh cả tiếng kêu em *Khí* và chị *Huê* là Giáo Sư giúp coi.

Phong Chí:.....

– Cười... Nè anh Gió, tôi không cầu anh nghe không.

– Em *Hiển*, Qua mừng cho em đó. Em muốn kẹo phải không? Ở quì đó em.

Thi nè:

*Quen chiều non nước lúc xuân xanh,
Tên tuổi dài mây đã sẵn dành.
Lộc thể rẻ mùi chẻ mận lạt,
On Trời nên phận gắng đua tranh.
Lấy lừng cánh học xông trường võ,
Đâm ấm duyên loan để chí thành.*

*Vùng vẫy vô môn qua mấy cấp,
Soi tâm đêm quạnh phó Trường Canh.*

Em nhớ lời chị dặn, gắng trọn trung trọn hiếu nghe!

2ème séance:

QUYÊN GIÁO TÔNG

Cười... Lão Què của Bát Nương.

Qua chào hết mấy em.

Qua mừng cho cả mấy vị tân phong.

Thôi, đứng dậy. Qua lấy làm hân hạnh đặng hội hiệp cùng mấy em. Qua tưởng từ thử đến giờ, chúng ta đã cạn lời mật thiết cùng nhau, nên không có chi trọng hệ phòng thổ lộ thêm nữa.

Hộ Pháp bạch: – Về mặt chánh trị của Đạo?

– Về Tòa Thánh.

– Vâng.

Qua nhượng bút cho Lục Nương kéo người đợi.

3ème séance:

LỤC NƯƠNG DTC

Em *Hương Nhâm* xin chi nữa? Em ráng làm Đạo, có chị phò hộ. Cười...

Hộ Pháp bạch:.....

– Cười... Em xin vâng.

Trường công đã vững tuyển hiền tài,

*Thống nhứt quyền hành ở một tay.
Lượn sóng xu danh khi đã lặn,
Câu tiên độ thế đã cao bay.
Cầm gương huệ chiếu thanh đường tục,
Năm kiếm phong vân diệt cảnh đài.
Lũ kiến chòm ong xa cửa Đạo,
Chi lo định vị các tôi ngay.*

Em tưởng mấy anh hiểu hết, vì văn không cao.

THẮNG.

14. THÁNH ĐỊA BẠCH VÂN, 25-8-Ất Hợi (dl 22-9-1935).
Lúc 20 giờ.

TIÊU ĐIỀU ĐẠO SĨ

Bần tăng chào chư quý vị.

Bần tăng lấy làm thậm cảm nhưng cơ phổ tế Tân
nhơn hỡi còn trở ngại trong năm ba tháng nữa mới yên.

THI

*Lượng trên đã mở nổi oan xưa,
Tân quốc từ đây hưởng phúc thừa.
Dặm khổ dân chưa an bước thảm,
Đường hay nước đã vẹn danh xưa.
Nóc chiến thiên cổ di hôn tục,
Cửa Thánh kỳ ba độ nghiệp vua.
Ngán lỗ công bình mười tuế lụn,
Khuôn hồng soi rạng đất mây mưa.*

Cười... Các tôi con của rỗng nay độ rần, hỏi dưới
mắt Tạo Công còn chi hay hơn nữa chẳng?

Rỗng rần, rần rỗng, có rần mới hóa rỗng, có rỗng
mới nên phận rần. Xin lấy ý nghĩa sâu xa mà hiểu thì cái
vui mới ra thú vị.

Cười... Mừng, mừng, mừng!

THẮNG.

15. HÔTEL SIEMRÉAP, 27-8-Ất Hợi (dl 24-9-1935).
Lúc 4 giờ sáng.

TRẦN THỊ HƯƠNG

*Cách biệt bấy chầy những đợi nhau,
Lâm cung ủ dột nét hoa đào.
Muôn trùng đất Việt người đeo thảm,
Ngàn dặm Tân quan kẻ chịu sầu.
Day gập bóng thiếu e quá chậm,
Nhật xô vầng nguyệt sợ còn lâu.
Nhẹ chiều non nước đưa chơn khách,
Vô số chơn linh rập đến châu.*

Thiếp vâng mạng lệnh La Hán đến hầu.

Cao Thượng Phẩm, Lê Đại Tiên, Tiêu Diêu Đạo Sĩ,
vì trước khí chốn này nên giáng không được, cậy thiếp
để lời tạ lỗi.

NỘI CUNG THẦN NỮ.

THẮNG.

Núi Bà Khang, 24-9-1935 (lúc 13 giờ).

BAKHANAYOUD

*Nỗi mừng đã biết lấy chi cân,
Tệ động may duyên hưởng phúc phần.
Đền Phật rưới chan kinh diệu lý,
Non Tiên đắm ấm kẻ lưu thần.*

Cười... Chuyển luân cơ tạo đàn qui một,

*Hội hiệp Long Hoa đã ngộ xuân.
Thành kính dâng trao non nước cũ,
Hóa dân phú để khách tài nhân.*

À! Có Cao Ly Tử Tiên, Lý Thiết Quả, Bradaya La Hán ngay cung ngự này, đương cúi mình chào chư Thiên tước.

Bần tăng nhượng cơ.

CAO THƯỢNG PHẨM

Qua đời mấy em vì có các bậc Chí Thánh hội hiệp tiếp châu.

Em Hộ Pháp! Em phải tức cấp đốt hương nghinh tiếp phòng đáp trọng lễ. (Buông cơ)

Cười... Qua thấy Bradaya La Hán mới đến. Nội Cung Thần Nữ bên Tây Cung đương hầu, em nên đi giúp bốn bề bái tạ.

Cười... Có nhiều vị chưa biết giáng cơ là gì nên cười dữ lắm.

Qua nhớ buổi còn tại thế, đã thường hay nói với em cái sở vọng của Qua nơi này lắm. Nếu em coi lời ấy là yếu trọng thì em ra lệnh cho Hội Thánh Ngoại Giáo khởi sắp sửa sai chư Chức sắc đến hành đạo. Qua chẳng nói nhiều, để lời cho Bradaya La Hán.

BRADAYA LA HÁN

THI

*Thổ võ Xiêm quân tức Việt triều,
Đế Thiên nguồn nước dẫu còn nêu.
Mảnh tâm Hồng Lạc để thiên sử,
Giọt máu Nam bang định quốc thiêu.
Để mắt trông đô xây thế cuộc,
Nhãn mày ngó cảnh vẫn điều hiu.
Vị đem gan tấc tô hồn nước,
Siemréap là nơi đắp diều kiêu.*

ĐẠI HỖ! ĐẠI HỖ!

THẮNG.

Prakhan, 29-9-1935, 7 giờ sáng.

*Nam đô trước đã dựng dinh Tân,
Bồ Tát Prakheng vốn chí thân.
Vương nghiệp mặc ai tham thế sự,
Phật quyền tô điểm vẻ đai cân.
Trước năm kỷ thế châu u vận,
Đoạt đạo lục niên hiệu Vị Nhân.
Khám phá đài thành người tấc liệt,
Mới ra bại quốc với vong thân.*

PRAKHENG BỒ TÁT.

THẮNG.

Bayon, 25-9-1935, 8 giờ sáng.

ASSOVARMANN

(Bài này của Bà Đoàn Thị Điểm)

*Đạo hoàng vốn trước gốc Brahma,
Ấn Độ đến đây lập quốc gia.
Dân tộc Trung Huê không chõ trứ,
Giống nòi Tần sắc lánh can qua.
Kinh đô gây dựng ngàn năm lễ,
Trước Chúa Gia Tô hợp đại hòa.
Ngó thử đền xưa bao vẻ đẹp,
Xem người rồi gắng nhắm vào ta.*

ĐOÀN THỊ ĐIỂM.

THẮNG.

Lúc 9 giờ sáng.

*Cười...
Nầy cung điện hạ Savami,
Vì tội phạm dâm đến mầu nghi.
Triều chánh tam ban không nỡ định,
Lao-vơn hãm xác, sử quên ghi.
Quần lê chỉ hiệu vua cùi đặt,
Văn võ đồng quên thủ lễ nghi.
Ba chục sáu năm dư tại ngục,
Non sáu vẫn để tiếng từ khi.*

ĐOÀN THỊ ĐIỂM.

Người đương tái sanh hiện tiền trong cửa Đạo đặng lập vị.

Braksei Chamkrang, ngày 25-9-1935, lúc 10 giờ sáng.

NỘI CUNG THÂN NỮ

Để thiệp đi mời Prasey Hoàng Hậu.

PRASEY

Thiếp cúi chào chư Thiên mạng,

*Thiếp là Hoàng Hậu họ Prasey,
Lập tháp tông môn chứa cốt hài.
Lặn một kỷ dư chưa cứu thế,
Tay chàm khởi tạo chín năm ngoài.
Kho tàng chứa chất bao nhiêu báu,
Xiêm quốc đã đào lấy mấy ngoai.
Hình phạt bầy chừ là lợi lễ,
Các tay sai khó độ ra bài.*

Hộ Pháp Thiên Tôn! Thiếp có một em trai *Ananda Sommcrít Prasey* đương sanh tiền làm một vị Thiên phong, nên thiệp cậy Thiên Tôn nghĩ tình điều độ.

Hộ Pháp: – Xin cho biết tên.

– Cười... Không dám.

THẮNG.

16. PHẠM NGHIỆP, ngày 28-8-Ất Hợi (dl 25-9-1935).
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Thế.

PHẠM VĂN MÀNG

Con chào Sư phụ, Sư thúc và mấy vị Thiên phong.
Kính chào Sư mẫu, mấy anh và mấy chị, cùng các em.

Con cảm ơn Sư phụ. Kính thưa Sư phụ, cho phép
con chuyện vãn với quý vị Giáo Thiện, xin mấy ông Thiên
phong thứ lỗi. Mấy anh đứng dậy.

Thưa cùng mấy anh! Trách nhiệm yếu trọng của mấy
anh, Sư phụ thường giáo hóa từ buổi trước đến giờ đã kết
quả y nhiên như vậy, có phải chăng?

– Dạ phải.

Sư phụ tiên tri thế nào thì có y như thế nấy, chưa hề
thất hứa của thầy, mấy anh thấy rõ há?

Khi em dâng tờ tuyển chọn những bậc Giáo Thiện
cho Sư phụ thì đã thấy nơi Thiên thơ định vậy. Em chỉ
buồn có một điều là nhập trường đồng lớp mà lại ra kẻ
đoạt ngôi trước, người lại sứt sau. Thiên thơ nhật nhiệm,
em khó nổi cạn lời.

Nhưng em chỉ dặn mấy anh còn ở bậc Hành Thiện
rằng: Do nơi trí tuệ, đạo hạnh của mình mà Thiên thơ
thay đổi. Ấy vậy, đừng thối chí mà thất đạo tâm đa nghe.

Em luận nơi sự giáo huấn của Sư phụ trong buổi
khổ não tâm hồn của một nòi giống đã từng thi thố thủ
đoạn anh hùng mà bảo tồn xã hội, quốc dân, phong hóa,
luật điều độc lập.

Đường đường một cường quốc nơi Á Đông này mà

nay phải chịu phạt tội đời, thân danh ràng buộc, thì ai
cũng trông mong có một điều là cơ quan thoát khổ với
một cường quyền áp bức, thì tâm thần biết định nơi đâu,
nên phải sớm đen chiều trắng. Ấy là thời thế định cho
dân Nam phải nịnh, phải dối phải trá, phải hèn phải mặt.

Hỏi muốn thức giấc thân mộng của những hạng tù
lao như vậy, chúng ta là người biết để dạ thương đời, phải
dùng phương nào mới phải lẽ?

(Xin đọc lại hết).

Dùng phương đạo đức, chớ dùng dùng phương cường
bạo mà luận đàm đa nghe.

Anh Năm Thế bạch: – Dùng phương đạo đức.

– Đạo đức ấy là phương chi?

Anh Năm Thế nói: – Thiện niệm, thiện tu, thiện giáo.

Hỏi: – Rồi họ đổ hờn ra nói rằng: Không làm lành
trong cơn khổ não này đặng, thì mới tính sao?

Sư phụ nói: – Thôi, để Qua nói thế cho nó.

– Cười... Thưa Sư phụ, con không dám.

Giáo Hữu Cương bạch: – Phải hạ mình độ họ.

– Hạ mình mà họ cũng không kể mới tính sao?

Bà Châu bạch: – Da thừa Anh Ba, gặp ma thì trừ
ma, gặp quỷ thì trừ quỷ.

– Trừ thì sanh ra oán. Cười... Đây em xin nói rõ là lấy
giọt lệ đau thương mà gội sâu cho một sắc dân bất phước,
cầm cờ trắng của Mạnh Kha đặng giải hòa phòng duy
trì cơ nghiệp nhà Châu nguy biến. Ôi! Ngày nào những
kẻ cô thế mà thấy bóng Đạo binh vực che chở; ngày nào
những kẻ đói cơm khát nước, rách rưới lóa lổ mà tay Đạo

dưỡng nuôi mặc ấm; ngày nào những kẻ thăm lệ tuôn sa, tâm thần khổ não mà thấy ơn Đạo lau thăm rửa sầu, trọn tình an ủi; ngày nào những kẻ thất thế yếu hèn mà quyền Đạo làm cho vinh huê cao trọng thì ngày ấy mới ra thiệt Đạo. Do nơi mấy anh mà có, hiểu chưa?

Cười . .

Còn mấy chị bạn của mấy ông học trò kỳ nhứt thì cứ lo miết ba cái nổi, ba cái giỏ, ba bụi chuối, ba thúng rau, hỏi chừng nào mới nên đặng? Em ngó thấy thầy râu cho mấy chị hơn hết.

Mẹ thằng Xanh! Nầy mụ, tôi đã lo cho má yên rồi. Còn mụ thì ráng mà tu, chớ không phải sống ở đây hoài cho tới tận thế đạ nghe không . Dặn *thằng Xanh*, nó cứ đường mòn của tôi đi mà đi theo, đừng dại, không thấy cha nó, nó chịu. Mấy đứa nhỏ đều đặng hết, tôi mừng lắm. Mụ cũng vậy, tôi bảo lãnh căn tu cho.

Mấy em gái lo Đạo, thầy đã toan tính lập nên cho mấy em rồi. Lớn cũng vậy mà nhỏ cũng vậy, ráng thương yêu hòa thuận cùng nhau cho Sư phụ bớt khổ tâm nhọc trí.

Em sẽ tái giáng tháng 10 đặng nói nhiều điều khác nữa.

Tháng 8 nầy, em sẽ giúp Sư phụ chọn lựa bậc Hành Thiện.

Xin kiếu.

THĂNG.

Năm Thế: Nguyễn Văn Thế, đạo hiệu Kế Thiện, Lê Sanh phái Thượng.

Giáo Hữu Cương: Thượng Cương Thanh (Trịnh Phong Cương).

Ba Châu: Nguyễn Văn Ráng (tự là Ba Châu), đạo hiệu Hiệp Phố,

Lê Sanh phái Thượng.

Mẹ thằng Xanh: là vợ của Ngài Phạm Văn Màng. Ông Phạm Văn Xanh là con, sau được thăng Đạo Nhơn.

17. *THÁNH ĐỊA BẠCH VÂN, 29-8-Ất Hợi (dl 26-9-1935)*
Lúc 7 giờ 20.

BÁT NUỜNG DTC

Em chào mấy anh.

Cười... Vui quá hử?

.....

Âu Dương hiền đệ và anh *Nhàn Tịnh* đứng dậy.

Cười... Ông âm đó lâm thâm cái gì hử?

.....

Thì hỏi mấy anh nhà nghề vừa bận áo, chớ người ta biết đầu mà cho.

Merci Mr Lư. Cười...

Em nên để trong Thánh Ngôn cái khoản ông Hòa Thượng nằm đất. Nếu em làm Đạo hữu đặng với mấy anh thì em tức cấp đặt một miếng bảng đá đề rằng: ***"Nơi này là chỗ ông Phật Tắc nằm một đêm dưới đất đặng cho nhà Tản nhờ hồng phước."***

.....

Thì có chi khác hơn điều này.

(Lễ Sanh Thượng Lữ Thanh quì lạy).

– Mr Lư đứng dậy, trước không thảo mà sau thảo gì em? Cậu Ngạn cũng vậy.

Nói giùm với Sở Lợi rằng: Chị của nó phá nó vì bực tức cái hư của nó.

Em nói rằng, người ta đã đổ lụy vì nó nhiều rồi, nên khiến cho nó đến tận nơi kỳ này đặng liệu phương dạy dỗ.

Xin mấy anh để ý điều này, ân cần giúp sức cùng Hoàng Hậu Prasey, kéo tội nghiệp.

Còn Nhị Ca ngày mai cứ đi đi, không ai còn ám hại phòng sợ.

Nếu hôm qua đi thẳng đường, xe không hư thì nó đã nhào đầu xuống ruộng Soon rồi đã. Hiểu không?

THẮNG.

18. THÁNH ĐỊA BẠCH VÂN, 1-9-Ất Hợi (dl 28-9-1935).
Phò tiểu ngọc cơ: Hộ Pháp – Tiếp Đạo. (21 giờ 30)

BÁT NUƠNG DTC

Em chào mấy anh, mấy chị, mấy em.

Cười... Hương Nhâm hiền muội, trao thi này cho
chị Ứng Quân.

*Đã cạn lời khuyên tự buổi nào,
Rằng đừng buộc nợ cõi thương đau.
Tri Thiên rắp đến vô công nghiệp,
Hữu hậu gần xem đậm vẻ màu.
Phấn trước đã phai tình nghĩa trước,
Hương sau còn phát đức tài sau.
Nặng mang nỗi nợ phong lưu cũ,
E nỗi đường tu phải chịu sầu.*

Em nói rằng trời chiều dành để mỗi tội mỗi hình,
khá giải tội, hình kia phải dứt.

.....

Xin đứng dậy. Cười... Em vì từ tâm để bài thi này,
ai hiểu tâm sự mình thì lãnh lấy:

Quê người đơn chiếc lại riêng tình,
– Thiếp cảm ơn trọng lễ, xin thứ lỗi.
*Non nước bầy chừ đã lịch xinh.
Dặm gió kỳ kỳ xông gió buộc,
Đài mây cù cá thoát biên đình.
Lửa hương đã bén công Như Tử,
Quyền qui thêm xuê phận Không Trình.*

*Dầu chịu đời phen truân chiếc dạ,
Xin theo đường Thánh bước thân sinh.*

Em cho hay rằng: Đau đôi lát đây rồi sẽ an vui đặng
và nạn ách khổ tâm sẽ giải khỏi, đừng ưu tư ưu lự vì mạng
Trời định vậy.

THẮNG.

2ème séance:

BÁT NUƠNG DTC

Cười... Anh Hòa thượng Tác đâu?

Mấy em nên để ý trong điều của chị dặn.

Chị mời đứng dậy và nghe.

Trong cửa Đạo Chí Tôn đã lập, cốt yếu để lập quyền
cho mỗi con cái của người tu độ lấy mình.

Của thiêng liêng vốn không phải là vật để dục tư
tình tư nghĩa, mà lại là cơ quan độ mỗi mặt nguyên nhân
diệt căn trừ nghiệp.

Phải hiểu giá trị của Thiên phong, chẳng phải để khoe
màu đạo đức, mà vốn là phương cứu độ sanh linh. Nếu
đã mang chức trách ấy nơi mình mà không trọn nghĩa vụ
thì tự nhiên phải phạm Thiên điều.

Cái gương hiền đức của nữ phái là vật của Chí Tôn
để lòng tìm kiếm và cũng vì nó mà Chí Tôn mới định lập
pháp ban quyền cho nữ phái đối phẩm cùng nam. Thoảng
như gương hiền đức ấy đã ra vô giá trị, điều tàn thì công
nghiệp nương đâu mà bền vững?

Chị nói thiệt rằng: Dầu cho Phật Mẫu tái sanh mà

thất bề hiền đức thì Ngọc Hư Cung cũng định tội qui phàm.

Vậy thì các em phải giữ lấy phận mình. Chị nghĩ cũng chưa kham, đừng thày lay cầu tội giùm cho kẻ khác.

Chị rất cảm cảnh, nhưng Thiên điều định vậy, biết liệu làm sao?

Tự nơi chị *Ứng Quân* tự mình giải thoát.

Chị xin kiếu.

THÁNG.

19. *GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, 16-10-Át Hợi (dl 11-11-1935).*
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Qua chào mấy em, chào hết thầy.

Cười... Qua để lời cảm tạ mấy em. Xin đừng dậy hết.

– *Ngọc Trọng Thanh!* Qua tưởng khi em còn nhớ câu liễn đối cho Giáo Tông Đường buổi nọ há? Đọc nghe chơi. (Ông Ngọc Trọng Thanh đọc đôi liễn của ông Giáo Sư Hoài giáng cơ).

*GIÁO hóa nhưn sanh nhứt nhứt trung tâm qui thiện quả,
TÔNG khai tạng chúng thì thì trọng đạo hiệp chơn truyến.*

– Cười... Qui thiện quả tức là qui vị.

Chẳng có một điều chi dấu nhỏ mọn thế nào mà Chí Tôn không cho biết trước.

Qua đã thấy phạm trí của mình chưa hề đủ nghị lực thay đổi Thiên thơ đặng bao giờ.

Ngày nay Qua lại càng đặng thấu đáo, lại càng ghê sợ hơn nữa. Ôi! Thiên cơ mầu nhiệm, chín có một đường chỉ do bởi biến đổi của nhưn tâm mà phải từng quyền dạy trở, nhưng chơn tướng vẫn chẳng thể đổi dời. Hại thay cho những số mạng căn kiếp nào mà tiền định cho phải chịu làm màu cho Thiên thơ biến tướng.

Qua nhớ lại buổi tại thế, Qua đã bị nhục nhã, Qua đã bị phản phúc, Qua đã bị khổ hạnh, Qua đã bị áp bức, vv... là do tại màu Đạo biến thiên hầu lưu lại cho thế gian một diệu pháp thiêng liêng tương đối, nghĩa là Qua phải bị nhục cho Đạo đặng cao trọng; Qua đã bị phản cho

Đạo đặng trung thành, Qua đã bị khổ cho Đạo đặng sang trọng, vv... là tại số căn của Qua bất phước.

Hộ Pháp! Qua thấy nơi Thiên thơ em khỏi ách nạn ấy nên mới can đảm xúi em cầm quyền thống nhất.

Thoảng có điều chi ngăn trở mảy mún gì là do nơi căn sanh của nhơn loại và Qua lại thấy đặng quyền lực vô biên của em nơi Hồn Nguơn Thiên cảnh, nên vững dạ an lòng giúp em cầm giềng mới Đạo.

Cười... *Vĩnh*, em nhớ câu thi:

Thị thị Đế Quân đảo địa đình.

Vụ đó từ đây xuất tướng.

Ê *Tếp*! Hỡi mới mây hát hay quá, tao khoái dữ.

Thạnh! nói với má con rằng: Ba gọi lời bắt sua.

THÁNH.

2ème séance:

Qua trở lại đây.

Ê! Tao ngó thấy bây còn chùm nhum đây, nên kêu chị Đoàn đến nói với bây ít điều.

3ème séance:

Phò loan: Hộ Pháp - Tiếp Thế.

ĐOÀN THỊ ĐIỂM

Thiếp nghiêng mình chào chư quý Đại đức.

Hèn lâu em không đến đặng, xin Lê Chơn Quân thứ lỗi.

Thiếp may đặng lệnh của Lý Đại Tiên Trưởng đòi hầu nên vội vã đến chảng cho hay trước, xin chư Thiên mạng thứ lỗi.

Hộ Pháp: – Đã lâu quá mới gặp nhau, tôi hằng vọng.

– Thiếp đa tạ hậu tình. Thiếp xin dâng một thiên văn đáp.

Trường Long Hoa nay đã mở hội,

Tuyển lương sanh nắm mối độ dân.

Tiếng chuông cảnh tỉnh reo ngân,

Việt hồn tỉnh giấc thế trần Nam Kha.

Ngâm thi là hậu ân với thiếp, vì thềm nghe đã lâu lắm.

(Tiếp Đạo ngâm).

– *Reo ngân* thì hay hơn là *đương ngân*.

Hơi thiên âm đã hòa ca hát,

Gió cung thiêm thổi mát phàm tâm.

Chiu theo ánh rạng quang âm,

Đưa càn khôn đại thâu lẫn nhơn sanh.

(Tiếp Đạo ngâm tiếp).

– Phải càn khôn đại của Đức Di-Lạc?

– Phải.

Kìa quyền thế vạn linh lừng lẫy,

Dụng hóa cơ xô đẩy sinh quang.

Nào là binh khí diệt tàn,

Nào là cường lực ép hàng quân lê.

(Tiếp Đạo ngâm).

Những vị quốc nhãng ghê đao kiếm.

Những nô ban tranh biển biên cương.

Lưu hồng bạch cốt phơi sương,

Hoàn cầu sôi nổi, chiến trường từ đây.
(Tiếp Đạo ngâm).

– Hộ Pháp nghe tiện thiếp:

*Tường Việt xã giải khuấy nổi hận,
Dụng trí mưu lẩn lẩn cường quyền.*

Thử nơi Nam hải độ thuyền,

Giữa sông trường lụy giữ nguyên nước non.

(Tiếp Đạo ngâm).

Đường chiến thắng hồi còn quyết trận,

Cầm gươm linh giới trấn sơn hà.

Dụng diệu pháp dẹp can qua,

Trị an thế giới mới là Chơn Quân.

(Tiếp Đạo ngâm).

– Ủa! quên chớ! *Đế Quân.*

THẮNG.

20. *HỘ PHÁP ĐƯỜNG, 17-10-Ất Hợi (dl 12-11-1935).*
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.

ière séance:

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Qua đây mấy em.

Qua mừng mấy em. Cha chả vui quá!

Ê! *Vinh*, em giỏi quá! Đức Giáo Tông vui mừng chẳng cùng. Ngài nhắn lời nói với Hộ Pháp rằng: Từ đây Ngài có thể cầm giềng mối Đạo với quyền lực thiêng liêng rồi và căn dặn đừng ai ngại âu lo chi hết.

Mấy em, Qua thấy một điều ngộ lắm. Hôm Tiểu Tường của Qua, mà Qua quên lửng. Đương ở chơi nơi Bắc Đẩu Cung gặp Hi Di mời cờ tướng. Mấy em phải biết rằng, hễ thứ nhựa ấy mà gặp chút ghiên này thì là nước. Qua đả với ống bốn bàn, ôi thôi thua cả bốn. Qua đang sửa soạn gậy trận thứ năm thì có Diệu Quang đồng tử đem nguyên hương đưa ngay lỗ mũi qua, Qua mới nhớ rồi lật đặt nhắc cò cò xuống.

Ôi thôi! Qua thấy mấy em bày binh bố trận, Qua mừng hết sức!

Hôm nọ, à để Qua nhớ chắc coi bữa nào, ngày 20 tháng 7, Qua có gặp Thấy. Ý! vụ này nói lại đây bày mê rồi sanh bậy bạ, thôi tao nín.

Nè Hộ Pháp! Em nhớ ngày mai nầy phò Đại Ngọc Cơ cho Đức Lý Giáo Tông giáng thăm em nghe.

Qua đi kêu giùm Bát Nương cho.

Qua chào em Giáo Hữu Hương Vàng.

THĂNG.

2ème séance:

BÁT NƯƠNG

Em chào mấy anh.

Cười... Đứng dậy mà.

Nhị Ca! Cả Điều Trì Cung (DTC) đều mừng cho danh thể Hiệp Thiên Đài, nhưt là Phật Mẫu thì hơn hết, nên vội vàng tư mật ý qua Thái Thượng Lão Quân cảm ơn người đã đệ ý chí vào Ngọc Hư Cung lúc trước.

Em nên dặn anh nhớ bài thi của Linh Mẫu gởi cho anh buổi nọ đã nghe.

Anh cứ do nơi Đức Lý Giáo Tông mà cảm quyền trị thế thì sẽ đắc thắng, chẳng chi phòng ngại.

Nghe bài thi nầy và giữ y nguyên sở vọng của anh thì nên việc cả.

THI

Cảm mỗi Thiên thơ đã phải hồi,

Định an hoàn võ một mình thôi.

Xô non tuy chẳng tài ông Bá,

Dựng núi đã hay phép chú Hồi.

Thăm thăm ngàn trùng kìa Ngọc các,

Vời vơi muôn dặm ấy Thiên lôi.

Chuyển luân cơ tạo quyền dự trữ,

Nương phép thiêng liêng gánh nghiệp Trời.

– Ngâm đi ông Phật mập.

Mấy đứa em nhỏ đợi chị, lễ Giáng sanh mới cho kẹo.

THĂNG.

21. HỘ PHÁP ĐƯỜNG, 18-10-Ất Hợi (dl 13-11-1935).

Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.

1ère séance:

(Đức Lý Thái Bạch giảng cơ: Bài 169 trong Thánh Ngôn Hiệp Tuyển I & II hợp nhứt).

2ème séance:

Cười... Một cái cơ mà hai người giành.

CAO THƯỢNG PHẨM

Anh Thượng cứ giữ tánh xấu vậy hoài! Người ta ít khi giáng mà cũng không nương à!

– Hộ Pháp! Mừng! Mừng! Mừng!

– Từ đây mấy chú kếp Hiệp Thiên Đài nếu không biết thừa thế thì đại lắm!

Nè Hộ Pháp! Em nghĩ coi *Cư* này lúc còn tại thế chịu mang xác phàm mà chưa hề để tâm nói lên người thay, hưởng ngày nay đã qui Tiên vị, có đầu như vậy.

Bạn nên coi văn từ, lời nói có giống chi Qua hay không? Vậy xin bạn đừng lên án mà không minh tra thì mất công bình của ông Hộ Pháp đã nghe.

Hộ Pháp: –.....

– Giống đầu mà nói bướng, giống chú Nghĩa chớ! À! Cô Tư, nhớ khi nọ tôi có buộc Cô minh thế với con Tám hay chăng?

Cô Tư: – Dạ có.

– Do đây thì yên nghe. Còn Anh Ba, ôi thôi! đừng nói nữa, nhứt là má bị tay anh mà thất Đạo mà chớ.

.....

– Ủ, ngã thâm phải lo điều độ lại nghe. Đường nên trước mặt, liệu mà tính phận mình, đừng nghe ai hết. Tôi giận có cái lảng trí đó hoài, hiểu không?

THẮNG.

3ème séance:

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Qua đây mấy em.

Ê! Hộ Cao hay cự nự quá ta! Cười...

Cha chả, mấy em lúc này đang hoàng quá!

Hôm qua, Qua tính lui, hộ Cao mời ở lại hội. Qua nghe lời, nên mới thấy đặng sự tấn bộ của mấy em. Qua để lời khen hết thầy.

Hộ Pháp: – Anh có dự hội không?

– Có, đặng đá đít thẳng *Tép* chơi chớ. Qua thấy triều đình họ Phạm đông đảo hơn họ Lê, Qua mừng quá!

Ê *Tép*! O bế nhựt trình đặng kiếm ăn mây!

THẮNG.

22. *HỘ PHÁP ĐƯỜNG, 2-12-Át Hợi (dl 27-12-1935).*
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo

HỒ QUÍ DIÊN

Tiểu nhân xin chào chư vị Đại Đức. Lạy...

THI

*Hèn lâu mơ ước đến thăm nhau,
Thanh Tịnh bấy lâu ở ngục lao.
Giận nặng hồng trần cân Tạo Hóa,
Hờn nhiều quả kiếp số Nam Tào.
Xe hồng đồ phước ngơ tay vịn,
Cánh bạc tuôn duyên cửa đọa nhào.
May gặp ân nhân Lê Đại Đức,
Ngọc Hư rồi cứu khỏi Âm Tào.*

– Thưa Hộ Pháp, kẻ vô phước này chỉ trông công con tu niệm mong mỗi cảnh Thiên, nào dè bạc phận, chúng nó vô Đạo không tu, gây thêm nghiệp chướng.

Hộ Pháp hỏi: – Còn thằng Sĩ thể nào?

– Sĩ nó bị quả kiếp tiền khiên nên đã luân hồi tái thế. Tớ có gặp *Lê Sanh Thuận* ở tại **Thanh Tịnh Đại Hải Chúng**, hôm nọ cùng tớ mới thọ lệnh Ngọc Hư đặc phong Thần vị.

Hộ Pháp hỏi: – Còn Lê Sanh Nhượng?

– Tớ không thấy vào Thanh Tịnh nên không biết.

Hộ Pháp hỏi: – Xin cho biết có gặp ai quen ở đó không?

– Không dám.

THẮNG

23. *HỘ PHÁP ĐƯỜNG, 3-12-Ất Hợi (dl 28-12-1935).*

BÁT NƯƠNG ĐIÊU TRÌ CUNG

Chào mấy anh và mấy em.

Cười... Đâu mà đứng sấp hàng cho có thứ lớp đặng
tôi đếm coi mấy chục người. Cười...

Nhị Ca, anh Phật mập để cho em làm gì thì làm. Em
cấm quý anh cười hay là nói chi hết đa.

– Tu đặng làm gì?

Sĩ Tài Hợi bạch: – Tu đặng trau giồi...

– Lui đi, để đó rồi sẽ hay.

Sĩ Tài Kiệt bạch: –.....

– Lui đi, tiếp nữa.

Sĩ Tài Xin bạch: –.....

– Cười... Lui đi, tiếp.

Sĩ Tài Quốc bạch: –.....

– Lui đi.

Sĩ Tài Lợi bạch: – Tu đặng sửa mình, cầm đuốc huệ
đi đâu mà chỉ cho chúng sanh.

Sĩ Tài Hiền bạch: – Tu đặng cứu sanh linh thoát
khỏi nơi trầm luân khổ hải.

Lễ Sanh Châu bạch: –.....

– Lui, tiếp.

Trường thì đông, sĩ khôi thì ít, lại thi rớt hết mới
tính sao?

– Nè, mấy ông trò khóa, hễ tu thì tự giải tự giác, hễ

còn một điểm biết mình thì là vị thân, còn một mảy biết
người thì là vị thế, hai lẽ ấy vốn không theo chơn để tu
niệm. Hối giáo truyền trả lời như vậy thì trúng, hối tu
niệm thì trả lời như vậy thì trật. Theo thiếp nói thì thiếp
trả lời như vậy: Tu đặng trau mình theo ông Trời, đặng
giống Trời là đủ lý.

Kiệt, vô nghe:

Dòng là ánh nguyệt chiếu trong veo,

Lặng lẽ thuyền trôi lơ nhịp chèo.

Lững chững trôi theo chiều lướt sóng,

Lỡ làng quây quả liêng đường neo.

Giục sâu đêm quạnh nghe ngư phủ,

Gọi thăm sương mới giục trở leo.

Ôm ấp tình chung trời một góc,

Hỏi mưa nhân gió biết đâu theo.

Bạn của em vừa vào Cung Vạn Pháp, nhưng còn
vương vấn tình đời nên chưa giải thế, lập vị chưa đặng.
Em khuyên người cha gắng tâm thành niệm thì họa may
khỏi chuyển kiếp luân hồi, chớ không chánh đáng như
vậy hoài thì buộc ràng thêm oan nghiệt.

Hộ Pháp: – Anh thấy ảnh hành đạo khá lắm em.

– Cười... Tư tâm thốt chi đặng mà cãi em, anh Nhị
ca.

Hợi:

Phong vân phải thế buổi bay rồng,

Nanh vuốt bay chừ đủ cánh lông.

Hiện giữa thanh không chớ nổ sấm,

Giương vi vùng vẫy cõi trời đông.

Em gắng lập công, sau này nên phận.

Xin:

*Dặm hồng lô lối đã quày đầu,
Một bộ Xuân Thu dựng nghiệp Châu.
Đạp đất ra vàng chưa phải đạo,
Thâu gương nhứt nguyệt mới cao sâu.*

Em từ đây an phận, đừng trở gót nẻo xưa đa nghe.
Cười...

Mấy ông rớt, kỳ tới.

THĂNG.

24. PHẠM NGHIỆP, ngày 28-12-Ất Hợi (dl 22-1-1936)

PHẠM VĂN MÀNG

Đệ tử chào Sư phụ và chư vị Sư thúc.

Đức Quyền Giáo Tông khi nãy khi chư Sư vừa đi khỏi Tòa Thánh, người mắc lật đật đi với *Thiên Thần Cử Đa* đến Trung Huê đặng độ dẫn kèm thúc dân Việt kiều cư đương toan phương đẩy động, phục quốc sái mạng Ngọc Hư, hại nỗi thảm thương cho Cử Đa, vì phạm Thiên điều nên thất vị Tam phẩm, lại có lệnh sai gìn giữ đảng phái ấy, nhưng khó nổi thi thố một mình nên cậy Đức Quyền Giáo Tông giúp sức, thì cũng vì sự bất ngờ của Ngài mà hại ông Cử lớn quá... Cười...

Đệ tử có lệnh dạy nói lại rằng, người đi nội trong 3 giờ thì trở lại hội diện với chư Sư, xin cảm phiền nán đợi.

Thưa Sư phụ, Lê Sư thúc, làm ơn nâng loan giùm cho đệ tử chuyện vãn với chư huynh đệ Phạm Môn đòi điều, đệ tử lấy làm thậm cảm.

Dạ, *anh Tư* kêu giùm mấy anh lên.

TÁI CẦU:

Đệ tử cảm ơn Sư phụ, Sư thúc.

Thưa mấy anh, em cúi mình chào mấy anh.

Lạy... Em đặng thấy nhau với một phương thế này cũng nên cho là đau đớn, em ở nơi an lạc thanh nhàn quyền quý bao nhiêu, xem lại cái khổ của Sư phụ và mấy anh buổi khổ nhục vừa qua, ngày cao sang sẽ đến, em mừng mà lại thêm lo, lo là lo cho mấy anh trong trường công danh đoạt đến, chẳng biết có đủ đạo đức tâm thành

gìn giữ Thánh chất hay chẳng.

Thưa, xin đọc từng câu giùm cho các bạn của đệ tử nghe.

Em may duyên ngộ Đạo, gặp đấng minh sư điều độ, đoạt vị dễ dàng, thấy lại quả căn của nhiều bạn thì càng lo sợ phập phồng.

Kìa là ngôi cao phẩm lớn, em chẳng hiểu những cơ thể ấy đặng gìn duyên hay là gây mối nợ, song than ôi! Nếu không tòng Thiên điều lập phẩm mình, mới đi tránh ngã nào? Em tưởng là làm công nghiệp vô vi như lúc chịu khổ hạnh buổi xưa, có lẽ hay hơn làm Thánh. Em đã thử xin vậy với Ngọc Hư Cung nhưng không đắc mạng. Chơn pháp có một đường, cõi Thiên không hai ngã.

Xin đọc tiếp. Em chĩn để lời căn dặn mấy anh nhớ lời Sư phụ dặn rằng: Dầu chi chi mình cũng làm Quan Phương Bá cho nhà Châu mà thôi, chớ không làm quan nha cho thế sự đa nghe.

Dạ thưa Sư phụ, cử chỉ ấy phù hợp Thiên điều, lập vị quá sức con rất đổi vui mừng.

Thưa mấy anh, Đức Quyền Giáo Tông đã vào Ngọc Hư Cung nạp công quả Phạm Môn.

Ngài để nhiều lời khen ngợi, nhiều đoạn thê lương, làm cho chư Thần, Thánh, Tiên, Phật đều cảm động. Em mừng quá sức, mừng ngày cầu phong cho mấy anh rồi ráng ít ngày sẽ đều vui quá sức!

Thưa mấy anh, nói lại giùm với *Chị Tư Lâm* rằng: Anh đã đặng ân xá nhờ Đức Quyền Giáo Tông cầu rỗi khỏi chuyển kiếp luân hồi, lại vào Nhơn Thần vị. Còn *anh Chiêm*, đã đoạt phẩm Địa Thần, cũng nhờ Đức Quyền

Giáo Tông làm chứng. Còn nói với *Tư Nhược* rằng, chị ngôi địa vị Địa Tiên, vì là phẩm cũ. Cười... Mấy anh nói lại rằng, người cũng trở lại nam như anh vậy, chớ không phải vợ chi đâu, đừng thất tình thất thươ thất nghiệp; còn *thằng Bùng* nó mới xin em đi độ ông già nó ở tù ở rạc gì đó. *Thằng Tùng* nó theo hầu Đức Quyền Giáo Tông làm lính tập. Cười...

Em ước sao ngày nào đủ mặt nói chuyện với nhau một lần nữa.

Nhị Sư đã mệt, em xin kiếu.

THẮNG.

25. ĐÊM MỪNG 1-GIÊNG-BÍNH TÝ (DL 24-1-1936).

DIÊU TRÌ KIM MẪU

THI

*Từ Mẫu xem qua bất động lòng,
Tình thương vô tận, đứng ngời, trông.
Sớm chiều tựa cửa chờ tin nhận,
Ngày tháng nương hiên đợi bóng hồng.
Lắm lúc ngậm ngùi bấy trẻ dại,
Đòi phen nhắc nhở đám con Rông.
MẸ già thốn thức nào an dạ,
Đổ lụy vì đâu vắng ấm bông.

Ấm bông nhớ bấy con vắng dạng,
Ngời, đứng, trông tin nhận mỗi mòn.
Sớm chiều tựa cửa trông con,
Chẳng hay con trẻ vương tròn phận chưa?

Buồn than thỏ khi trưa lúc tối,
Quặn chín chiều ruột rối vò tơ.
Công danh lòng trẻ đợi chờ,
E khi mền tục hững hờ nhà Huyền.

Nay Chí Tôn rộng quyền ân xá,
Chắc phen này MẸ đã gặp con.
Bỏ hời cách trở nước non.
Bao nhiêu miếng ngọt miếng ngon để dành.*

26. HỘ PHÁP ĐƯỜNG, ngày 16-1-Bính Tý (dl 8-2-1936).
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo. Lúc 23 giờ 30.

ère séance:

CAO THƯỢNG PHẨM

Chào Hộ Pháp, các bạn và chư hiền muội.

Bản đạo đến cùng cả Cung Diêu Trì đặng nghinh giá Đức Lý Giáo Tông. Vạy chư hiền hữu lấy nghiêm lễ đặng tiếp Ngài.

Em Lê Sanh Hương Lộc nán đợi Bát Nương hội diện em nghe.

Tiếp Đạo nâng loan, có Qua giúp sức.

THẮNG

2ème séance:

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ LÝ GIÁO TÔNG

Lão chào chư hiền hữu, hiền muội Lão đến tư đường Hộ Pháp, miễn lễ, bình thân.

Lão tưởng cả hành vi của Hộ Pháp đã cầm quyền thi thổ từ khi Thượng Trung Nhật qui Tiên, đầu cho trẻ bé cũng thấu đáo lợi hại danh giá của Đạo thế nào, chẳng cần luận đến. Lão chỉ nói rằng, quyền trị thế cốt yếu định thi hành phương quyết đoán, quyết đoán hai đầu thì là phải phản khắc, quyết đoán phản khắc thì phạm pháp thi hành, phạm pháp thi hành thì loạn lạc. Đạo đã lắm chịu loạn lạc, tức nhiên phải tìm phương định quyết quyền

hành mới trụ an chánh trị.

Hộ Pháp! Đừng ái ngại chi hết. Thống quyền là do Thiên thơ định quyết bởi cố ấy.

Lão cây Lê Tiếp Thế đọc giùm Sớ cho Lão.

.....

– AN.

.....

– Đã khử.

– Đọc Nghị Định:

. Sỉ Tãi: đổi phẩm Lễ Sanh.

. Giáo Hữu: TruyềnTrạng, Thừa Sứ, Giám Đạo.

. Giáo Sư: Cải Trạng, Chương Ấn.

. Phối Sư: Tiếp Dẫn Đạo Nhơn.

– Khó lắm.

– Đọc.

– Bỏ.

– Phải. Trúng Thiên thơ, Lão xin đốt Sớ, Lão dâng lại cho Chí Tôn lập Pháp Chánh.

Hộ Pháp nói lại cùng *Hương Thanh* rằng: luật pháp vô tư, người khá liệu lấy.

THẮNG.

3ème séance:

Cười... Qua đây mấy em.

Đó! Coi Lão Què nầy có ích là đường nào! Mấy em biết chưa hử?

.....

– Narrer cái gì đặng, mắc bị việc nầy việc kia lo hựt hơi, có đầu rảnh đặng mà narrer.

Ê! Tao lo với *Latapie*, tốn mấy ngàn cho ông Thánh ghiền nuốt nhựa đặng đưa SARRAUT của tao lên làm Tế Tướng cho bày nhờ, phải bồi thường sở tổn của tao đa.

Hộ Pháp:.....

– Cười... Nghèo ít lúc nữa rồi tao lo cho bày ăn, đừng sợ.

Ê, Bát Nương nói tao nói dóc đây bày à!

Thôi tao mắc cỡ bỏ cơ đó cho họ.

THẮNG.

(Narrer là kể chuyện, thuật chuyện).

4ème séance:

BÁT NƯƠNG DTC

Anh Què thành Tiên rồi mà còn dóc ghe â!

Cười... Có Thất Nương nữa đại tỷ à.

Em *Hương Lộc*, chị cậy em một việc nghe không. Em ráng lui tới chơi với sắp con của cụ *Hoàng Trọng Phu* làm dây liên lạc, đặng chị độ nhà đó, em nghe.

Chị cho em bài thi nầy riêng kiếm hiểu tứ:

*Rảnh rồi sự thế đặng an nhàn,
Dầu chẳng hơn ai cũng mặt quan.
Cửa Thánh đã từng đưa gót liễu,
Phòng Ngô lắm lúc đợi roi vàng.
Công hầu trước cửa còn trông mặt,*

*Đài các đường xưa để tác gan,
Lượng ngọc non Nam chưa mấy quý,
Thà cam nấu đá và giang san.*

Cười... Dở mà, trăm trở nổi gì!

- Hộ Pháp: – Bữa nào rảnh xin em chỉ cách viết chữ tắt.
– Cười... Cứ việc vái lạy cho tử tế rồi sẽ hay.
– Cười... Nhượng bút.

THẮNG.

sème séance:

THẤT NƯƠNG DTC

Đại tỷ, Nhị tỷ,

Hai chị nghe em nói: Nhị vị bá mẫu, nhờ có hồng ân Chí Tôn và em hết tâm điều độ nên đã vào An Lạc Cung rồi. Hai chị an lòng lo lập công bồi đức thêm nữa.

Hai chị đòi phen làm cho em thương tâm và Cao Thượng Phẩm rơi lụy vì không thuận nhau. Xin cho em xin điều ấy nghe hai chị.

Mấy anh, mấy em, nghe thiệp:

THI

*Cái nghĩa hơn luân vốn luật Trời,
Chẳng vì cảnh tục phải lưng voi.
Câu kinh cửa Khổng dường non Thái,
Tiếng kệ đời Nghiêu giống đánh Kỳ.*

(Đọc. Cười...)

*Ước hiệp Quan Trường nên Thánh vị,
Vì xa Nghĩa Đế chịu lia ngôi.
Trăm năm trọn kiếp bên che đậy,
Còn có Chí Tôn với mắt Người.*

Hay là mắt đời.

Hộ Pháp: – An Lạc Cung ở đâu?

– Lục Thiên.

– Em ít thường đến, đáng lẽ hai chị nhớ thương em thì cũng cùng thương nhau mới phải. Xin hai chị đừng hoài tình mà ngày về thiêng liêng thẹn mặt nghe.

THẮNG.

(Đại tỷ là Bà Tư Hương Hiếu, Nhị tỷ là Bà Tám Hương Nhiều)

6ème séance:

ĐOÀN THỊ ĐIỂM

Thiếp cúi mình chào chư vị và chư hiền tỷ, hiền muội.

Thưa, thiệp đã đặt lệnh cho thiệp giáng cơ lập KINH THẾ ĐẠO, nhưng rui không cơ thành ra trễ nãi. Xin thứ lỗi cho thiệp hầu cơ từ ngày mai đặt làm trọn phận. Thưa thiệp chào cổ nhân. Miền Nam nhiều vị hữu căn kiếp, xin cổ nhân để tâm nơi ấy mà độ giùm thiệp, rất cảm ơn.

THẮNG.

7ème séance:

TÔN SON CHON NHON

Cười... Anh *Phong Chí!* Thầy có dặn, hễ thấy đủ mấy anh hiệp lại thì cho thầy hay. Anh đợi tôi co giò phi báo.

Cười... Miền Nam là Nam định chứ.

THẮNG

8ème séance:

BẠCH VÂN ĐỘNG THANH SON ĐẠO SĨ

Bần tăng chào chư vị Thiên phong và các con Bạch Vân Động.

Kiểu lỗi cùng chư vị Đại Đức, cho phép Bần tăng chuyện vãn với chư môn đệ của Bần tăng một lát, kéo đã lâu cách biệt, tội nghiệp chúng nó.

Các con nghe thầy:

*Nắm chặt khuôn linh sửa nét trần,
Nên hư đã phó mặc Hồng Quân.
Chòm mây bạc cũ là tâm chí,
Khởi tuyết trong xưa ấy trí thân.
Đường đột đòi phen gầy thể cuộc,
Ồn ào lắm lúc độ nguyên nhân.
Đã hay căn nghiệp là tên độc,
Mà cũng liền hoa thoát tục trần.*

Các con còn nhớ lời thầy căn dặn rằng: May duyên

đặng gặp Chơn Quân tái thế đặng nương Bát Nhã độ sanh thì công nghiệp ấy có ảnh hưởng vinh diệu cho Bạch Vân Động lắm.

Ngày nào thầy thấy các con mang áo vinh quang mà châu tại Bạch Ngọc Kinh cả thầy, là ngày ước vọng của chúng ta đã thỏa mãn.

Thầy đã nói rằng: Cơ chuyển thế là do nơi luật lệ vô biên ái tình sanh sản. Con đường ái tình ấy, các con vẫn thường lui tới, ngày mong mỗi là ngày các con trái khối ái tình đầy đầy như tâm mới mong hòa bình, đại đồng thế giới.

Phong Chí! Con đã bị đày đọa vào khuôn luật ái tình ấy, chẳng biết bao căn kiếp con đã lịch lãm ái tình, thầy chỉ trông con đem gia nghiệp riêng của con đó bù sót cho các em thiếu thốn của con đa nghe.

Từ Huệ! thầy mừng con. Duy có một mình con là thiệt thòi mà cũng có một mình con cho thầy sự vui nhiều hơn sự thảm. Con giữ vậy hoài thì phước của thầy rất lớn.

Ồi! thầy đứng đây mà trông thấy trong Năm Châu, chư môn đệ hời còn lặn lội trong biển khổ sông mê, rất nên đau đớn. Thầy chỉ có bấy nhiêu đó mà không dám thường giáng trần, vì mỗi phen đều mỗi giọt lệ tuôn vào tục lự.

Các con nhớ cái thảm của thầy, đặng lấy nó làm dây hăng tâm gìn Thánh đức nghe.

Ngạn Sơn! Trọng trách nặng nề. Con nên dè dặt cho lắm nghe à.

Coi chừng chăm nom em với nghe.

THẮNG.

(*Phong Chí*: đạo hiệu của Giáo Sư Thượng Bảy Thanh.

Từ Huệ: đạo hiệu của Giáo Sư Thượng Tuy Thanh.

Ngạn Sơn: đạo hiệu của Giáo Sư Thượng Chử Thanh.)

gèrme séance:

PHẠM VĂN MÀNG

Con chào Sư phụ, Sư mẫu, Sư thúc và chư hiền huynh, hiền đệ.

Em Tư! Qua chào em.

Cười... Các bạn đứng dậy. Anh *Thế* không có mặt? Cười... Con muốn gặp đủ đặn thăm nhau vì lâu cũng nhớ.

Thưa cùng mấy bạn, anh *Tư Nhượng* đã đặn định vị rồi, không lời không lỗ, cựu vị thế nào ngày nay cũng vậy.

Hộ Pháp: – Nó được vào phẩm nào?

– Thưa Sư phụ, Thiên Thân.

Hộ Pháp: – Em Tư có gặp đặn vợ nó không?

– Thưa có, nhưng anh không đặn gần cho lắm vì phẩm của chị ấy cao hơn nhiều.

Thưa mấy bạn, xin nghe:

Ngày trước thầy đã nói thế nào, ngày nay quả y như vậy.

Thưa các bạn, ngày nay đã hiểu rõ trách nhiệm của Nhị hữu hình đài phần thiêng liêng thế nào rồi chớ?

Cửu Trùng Đài thì phổ tế, Hiệp Thiên Đài thì phổ độ; hỏi thật ra thì phổ tế chẳng hề hiệp tác cùng phổ độ, đôi bên vẫn khắc nhau, cái nghịch của Đạo đã biến sanh ra cũng do lẽ ấy. Các bạn đã thấy Sư phụ chịu khổ hạnh

vì nó từ buổi ban sơ thế nào?

Em nói thật cùng các bạn rằng, nếu Sư phụ không có Phật tâm thì cơ quan phổ độ đã bị quỷ khảo phải tiêu diệt chớ chưa ra thiết tướng như ngày nay.

Vậy, cơ phổ độ nảy sanh bởi Đạo. Đạo vô cùng tận thì phổ độ cũng vô cùng tận, nó phải tùng theo hình ảnh vô hình và hữu vi của Đạo mà biến tướng. Ấy vậy, những bậc cầm nó nơi tay cũng phải lấy lẽ vô tư mà thật hành pháp luật mới đặn.

Nói tắt một lời là kẻ cầm quyền Đạo phải đủ trọn vẹn đức tài mới mong khai cơ phổ độ, có phải vậy không các bạn. Cười...

Em đã thấy mấy bạn bị kích bác, bị khinh khi, bị khó khăn, bị gay trở trong phần thật hành Phước Thiện thì em đau đớn không cùng, nhưng chỉn than rằng: Cả khổ hạnh của các bạn do bởi thiếu tài kém đức mà ra. Thôi, em không nở hài danh ra, sợ Sư phụ quở răn nhiều bạn, chỉn nói riêng cho các bạn tự hiểu mà sửa cải lấy mình, chớ đừng để danh nhơ cho đến Hiệp Thiên Đài mà mang tội đa nghe.

– Không, anh *Hiệp Phổ* à, em chỉn tưởng rằng cả mấy bạn của chúng ta đều có đạo tâm vững chặt, nhưng còn chút tánh tợ mình mà ra bất đức, nếu họ tự hiểu mình khinh trọng lẽ nào, rồi biết hạ mình nâng niu người thiếu trí thì nên mà thôi, phải lịch lãm thế tình mới mong độ thế, chớ hay chi giành bánh với kẻ lão ăn. Mấy bạn biết rằng Cửu Trùng Đài lão ăn lắm đa. Cười...

Hôm nọ, gặp Đức Quyền Giáo Tông, Ngài than rằng: Ngày nào Cửu Trùng Đài biết mình, bớt hám quyền mới

mong tạo ra thiết tướng.

Em căn dặn mấy bạn đừng lấp ló cửa quyền mà sanh điều đổ ky. Xin nhớ.

Con cảm ơn Sư phụ và Sư thúc.

Xanh! Con phải lo đạo nghe. Nói với má mấy, tao thăm nó.

THĂNG.

27. *HỘ PHÁP ĐƯỜNG, ngày 3-5-Bính Tý (dl 21-6-1936).*
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.

PHẠM VĂN MÀNG

Chào Sư phụ, Sư thúc, chư vị Thiên phong và các bạn.

Hèn lâu chẳng gặp nhau, vì không cơ, nên em hằng nghe các bạn van vái lắm điều, nhưng không phương chi thổ lộ đặng.

Ôi! Vắng mặt lắm người, con ước mong Sư phụ Sư thúc cho con giáng cơ ngày mai đặng hội hiệp cùng nhau cho đủ.

Con đến có điều cần là phải định lễ nào cho Bà Rịa, Cần Thơ có người Giáo Thiện.

Ôi! Con chĩn than rằng: Hồng ân của Đại Từ Phụ chưa chan rưới khắp cùng cho những kẻ đau đớn thăm sâu, đủ đều an ủi.

Thưa Sư phụ, con xin nơi lòng bác ái từ bi Sư phụ ngó đến đôi muòn kẻ lạc đường, cho người độ rỗi, kéo tội nghiệp.

Thưa Sư phụ, *Tứ Buội* thì đặng, còn *Năm Bờ* thì lại đặng tâm mất đức. Con đương toan liệu gỡ nghiệt chướng trái oan, xin Sư phụ nán đợi con đòi lúc.

Cười... Mắc đông người, em không phương thổ lộ, anh *Hiệp Phổ* nghe. Đợi mai em sẽ nói.

Xin Sư phụ dặn lại giùm mấy vị Hành Phép Xác, biểu *khi trực chơn thân vào 9 cây nhang, gọi là Cửu Tiêu, rồi thì nán đợi cho chơn thân thăng cho đủ Tam giai, nghĩa là ba bậc, thăng rồi lại cắm vừng cho Tam bửu nhập định*

đủ ba lần.

Mấy vị ấy không đợi đủ, lại không định thần, thành thử bửu pháp ấy không hiệu nghiệm vào đâu hết.

Thưa, ngày mai có *Anh Thoàn, Anh Nhượng và Anh Chiếm* đến thăm Sư phụ.

Con xin kiếu.

THẮNG.

28. *HỘ PHÁP ĐƯỜNG, ngày 4-5-Bính Tý (dl 22-6-1936)*
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.

1ère séance:

HƯƠNG BẢO THOÀN

Chào Sư phụ, Sư thúc, mấy bạn nam nữ và mấy em.

Con trình Sư phụ hay, Anh Ba con biểu cho hay trước rằng: có Anh Nhượng và Anh Chiếm giáng rồi, Anh Ba con mới thủ cơ sau hết. Con xin lui.

THẮNG.

2ème séance:

LÊ SANH NHƯỢNG

Con chào Sư phụ, mấy bạn, mấy em. Lạy...

Thưa Sư phụ, con đoạt vị đặng rồi nên an phận.

Con đặng lệnh Ngọc Hư Cung cho ngôi **Đông Đại Bộ Châu**, tòng **Đông Nhạc Đế Quân**, xem về Bộ Luân hồi chuyển kiếp.

Tuy quyền hành trọng đại nhưng thường thấy nhiều cảnh bi thảm hằng ngày, rất đau lòng xót dạ. Con thấy đã ngán ngẫm. Con ước mong sao đặng đến nơi khác hầu lánh khỏi nhiều điều nhắc nhở cái kiếp nảo nông của con buổi trước, nhưng mạng lệnh Ngọc Hư khó bề từ chối.

Đây con xin gợi lại bài thi mà khi con đã đắc lệnh:

*Dưới mắt Đông quân mấy giọt tình,
Uống chưa đến nỗi nợ môn sinh.*

*Cắm khăn thế sự lau dòng thắm,
Chạnh nỗi linh Cung chứa thắm tình.*

Con thành khẩn tri ân Sư phụ và cảm ơn các bạn đã thương tưởng dìu đỡ con nơi bước tục, lại giúp thế cho conặng phẩm Lễ Sanh, nên con đoạt vị dễ dàng. Con mang tình xưa rất nặng.

Hôm mồng 8 tháng 4, anh Thánh và con có giáng trần một lượt, người dắt con đến nhà thờ. Anh ước ao sao cho các bạn con hiểu rõ lẽ thiêng liêng đối cùng cảnh tình thế sự, nhứt là về phương diện phụng tự, nên con xin lỗi Sư phụ cho con giải nghĩa cho các bạn con nghe.

Xin đứng dậy (nói với ông Giáo Sư Thượng Sứu Thanh).

Hộ Pháp: – Có điều chi dạy chúng nó, em cứ dạy.

– Thưa các bạn, đã còn một mảnh chơn thần thì đành làm khách Càn Khôn thế giới, ở trong hột sương cũngặng, mà cõi mặt nhựt cũng thường, chẳng nơi nào mà không đến, chẳng chỗ nào mà không thấy. Vậy thì cũng nên biết rằng: Đền thờ nhà tự chẳng hữu ích chi cho Đấng thiêng liêng về bề thiệt dụng, nhưng có một cái báu vô biên của nó là khối tình yêu thương chất chứa.

Em nói thiệt rằng: một cây cột, một miếng tranh, nó đã nhắc tình xưa dòn dập, bởi vậy cho nên em đã thấy mấy bạn thiêng liêng khi vào viếng nhà thờ, ôm cột nhà mà khóc. Các bạn có thấy những nông nỗi ấy bao giờ, nhứt là mỗi thương tâm thấy thờ trò rất nên đau đớn. Lạy...

Thưa Sư phụ,

Bạn của con hôm nọ đến thăm, cậy con trao bài thi này lại. Thưa Sư phụ, con thì ít học thi phú, người lại đọc

miệng, con nhớ mài mại, để con trụ thân nhớ lại coi:

Câu đầu: *Ven trời ngàn lay đáp ân thắm,*

Hộ Pháp: – Em ráng nhớ cho kỹ.

– Cười...

Nhắc đến tôn sư lụy nhỏ dầm.

Mặt chiếu dẹt sâu đường thấp thoáng,

Bước trần để thắm tường lâm dâm.

Tuy cơ giải thoát đành vui nếm,

Mà phép phục sanh vốn dở cầm.

Nhàn lạc Thanh Thiên an phận tổ,

Thuyền từ thương bạn giữa trời nam.

Thưa Sư phụ, coi có sai sửa giùm con.

Hộ Pháp: – Qua có biết đâu mà sửa. Cười...

– Thưa Sư phụ, Anh Hai Chiếm giáng thăm.

Hộ Pháp: – Em nói Qua cảm ơn Em Tư.

– Dạ.

THÁNH.

3ème séance:

CHIẾM ĐÂY NÈ

Để con cậy Anh Ba viết giùm con (buông cơ cho Anh Thánh Màng viết).

– Con viết giùm Anh Chiếm.

Nói đi. Hôm con mới chết, ôi thôi! nó khổ biết chừng nào! Một nỗi bị *mẹ thằng Đường* (vợ của Chiếm) nó kêu tới kêu lui, chịu đả không nổi! Thắm mới vừa hết đau thì

có lệnh Ngọc Hư Cung sai Như Ý Đế Quân bắt đem qua Thanh Tịnh Đại Hải Chúng.

Thưa Sư phụ, ở chỗ đó khó ở quá! bị bọn quỷ lồi, cô hồn gì đủ thứ, nó mắng nhiếc tối ngày, nhứt là nó chửi con là đồ làm biếng, tu gì, tu gì cái đám thầy chùa mê hoặc. Hại nổi bị mấy tay phản đạo cũng có trong đám đó đứng làm đầu xúi giục bọn kia chửi mãi. Con chịu như vậy hoài nên muốn chết đi cho khỏi, ngật chết không đặng, nó hành con quá chừng!

Đương cơn thảm khổ, con lại may gặp một bà thiết là tử tế, nghe nói là Thất Nương Diêu Trì Cung đến thăm, rồi biểu con theo Bà. Con mừng quá, đi theo Bà liền, vì thấy Bà đó oai quyền lớn lắm. Nghe nói Bà đắc lệnh Ngọc Hư Cung vì có lời tình nguyện, lãnh phần cai quản Thanh Tịnh Đại Hải Chúng này đã từ lâu đặng giáo hóa và độ dẫn các vong linh vì tội tình bị sa đọa vào đây.

Nội Thanh Tịnh Đại Hải Chúng này, ai cũng đều kiêng sợ. Bà dắt con đến gởi Đức Quyền Giáo Tông. Con ở đây một thời gian chẳng đặng bao lâu, thì Đức Quyền Giáo Tông kêu con nói rằng: Có lệnh Ngọc Hư cho con đi phó nhậm nơi tỉnh Ninh Bình, làm ông Thần tại đó.

Thật cũng may quá, ấy là nhờ Bà Thất Nương thương tình thấy con ít oi thiết tha, lại bị đám âm hồn ngạ quỷ hành hạ căn kiếp của con, nên Bà ra tay giúp đỡ.

Con mới đến đó ở đâu đặng năm bảy tháng rồi. May quá, cũng còn gần, con chạy đi chạy về thăm đặng.

Xin Sư phụ nói lại với mẹ *thằng Đường* hay rằng: *thằng Đường* chết không phải tại con bắt đầu, nó đổ thừa cho con, nó mang tội đạ.

Thằng Đường nó bị quỷ bắt đi đâu, con đây còn không biết. Mà mẹ nó biết nỗi gì. Nó là con quỷ.

Sư phụ biểu mẹ nó nhớ lại khi cần chữa nó, con và mẹ nó làm cái gì, nhớ lại coi thì hiểu.

Để rồi Anh Ba cắt nghĩa cái việc con cái của mình cho mấy bạn nghe, hay lắm!

Thưa con xin lui.

THẮNG.

4ème séance:

PHẠM VĂN MÀNG

Con xin tiếp chuyện con đã hứa hôm qua.

Thưa các bạn,

Em đã nhiều phen khuyên nhủ xin các bạn có một điều là liệu phương nào cho hiệp tâm hiệp đức mới làm vẹn phận sự yếu trọng của Đại Từ Phụ này trao.

Thưa các bạn, nhứt là *Anh Châu*, *Anh Đức*, chớ *Anh Thông* cần chi phải nói, hai anh nhờ đức trọng của Sư phụ bảo bọc. Vậy nên cố tâm nong nả lập mình. Em hỏi hai anh, nếu như toàn Phạm Môn đều làm khổ tâm nhọc trí cho Sư phụ hết như mấy anh, vậy thì Đạo mới ra thế nào?

Em thấy rõ lời quyết định của Sư phụ rằng: Nếu không học tập nơi trường Phước Thiện của Phạm Môn thì chưa ai đủ hoàn toàn đức tánh đặng giáo hóa nhơn sanh. Vậy mấy anh tập tánh học hỏi, cái may phận nường khổ hạnh mà lập mình chẳng khác nào như mới bước lên thang, chớ chưa vào thiết cảnh. Mấy bạn ngộ đó mà coi,

nhơn sanh thống khổ, tâm não rối ren, thì bước Đạo để đâu đặng vững?

Em thấy chỗ hay của các bạn nên làm mà không làm, đi cõi ngựa chuối chơi với lũ trẻ con, hơn là ngồi cầm quyền tể quốc, em thấy mấy bạn có chỗ hay mà không hay thiệt nên rất uống.

Còn nữ phái, ai mà chịu cho nổi, cứ lẩn bấn hờn giận, búng rầy nhau hoài. Sư phụ rầy mà cũng không kể.

Kính thưa Sư phụ,

Cái hại của Hội Thánh buổi trước cũng do đối lựạ người dùng. Xin Sư phụ để tâm liệu định. Con ước mong trong ba bảy lớp thầy có Giáo Thiện khắp hoàn cầu, nghĩa là để cứu tinh cùng các nước. Nếu mình lựa chọn những người như thế nầy thì ngày sau có chỗ nào dùng. Con xin Sư phụ từ đây những người bị khổ hạnh mà lập mình thì Sư phụ giao cho Cửu Trùng Đài cả thầy. Con sẽ giảng cho Sư phụ hay những bạn thi đậu kỳ nhì.

Thưa mấy anh, nói lại với *Anh Sắc* rằng, hôm anh đi đến núi Mỏ Gà, có em tại đó, còn ngày anh bị khảo, kêu em làm chứng thì em cũng có tại đó tức thì. Còn *Anh Đợi (Đại)* bị khổ hạnh ra biển ngồi khóc thì cũng có em. À nói lại với *Anh Yên* biểu làm như lời anh vái tôi thì nên việc.

Anh Giáo Hữu *Thượng Cương Thanh* ở bên Phạm Môn, anh nong nả dạy dỗ mấy em nghe. Cười.

Khi nầy Anh Chiêm hứa để em giải thích việc con cái của mình. Em xin dặn, kể từ đây, ai muốn sanh con hiền thì giao thân với người phải cho thật hiền, còn buổi ấy mình sẵn tâm hung ác thì con trở nên hung ác, chẳng khác nào mở cửa nhà rồi mình kêu ai thì người nấy đến.

(Sư phụ vái lẫm thâm về việc vợ con của anh).

Thưa Sư phụ, chẳng nên bận bịu mà làm gì, thấy khó, mẹ con nó mới lo.

Con xin lui.

THẮNG.

Đức Hộ Pháp nói: **Em Tư**, đó là vợ của ông Tư Nhượng (Trần Văn Nhượng, Long Can, Chợ Lớn), tên là Nguyễn Thị Luốt, khi sanh tiền làm công quả Chủ sở dệt chiếu ở Phạm Nghiệp, khi qui liễu thì được trở về cựu vị là bậc Địa Tiên, và biến thành nam giới.

Anh **Châu** tức là Ba Châu, đạo hiệu Hiệp Phố, Đâu Hộ Phước Thiện Thủ Dầu Một.

Anh **Đức**: Phan Văn Đức, đạo hiệu Thượng Chiếu, Đâu Hộ Phước Thiện Bà Rịa.

Anh **Thông**: Nguyễn Văn Thông, tên ngoài là Chì, Tư Chì, Đâu Hộ Phước Thiện Cần Thơ.

29. HỘ PHÁP ĐƯỜNG, ngày 6-5-Bính Tý (dl 24-6-1936)
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo

1ère séance:

CAO QUỲNH CU

Chào mấy bạn và mấy em.

Tiếp Đạo! Qua đã gây khổ cho em lắm há?

– Dạ thưa Ngài, khổ nhọc nào em cũng không nao, chỉ dốc là làm cho tròn phận sự, nhưng không thành, tại đâu Ngài cũng rõ.

– Em ôi! Qua cũng ngỡ rằng em tận tình, đủ đảm lược đặng cứu danh giá họ Cao, lại thêm thâm hiểu hậu tình của Hộ Pháp đối cùng em, nên trông cậy em, mới có gieo một tấm thảm kịch cho em diễn giải, di nhục đã nhiều. Qua cúi mình chịu lỗi.

– Thưa Ngài, Em không dám lãnh lời chịu lỗi của Ngài, em chỉ quyết làm xong phận sự là đủ.

– Tiếp Đạo em ôi! Em đã biết rằng khối tinh thần sanh chúng là báu của đời, giá trị dường nào đã hẳn, nó phải đứng đầu trên ngôi vị đế vương, vì ngôi vị đế vương do nó mà sản xuất. Phận sự yếu trọng gìn giữ nó tự nhiên phải mắc mớ, khó khăn hơn giữ giang sơn đánh nghiệp. Hại nỗi mỗi phận sự của chúng ta đều có luật điều định hạn, do thành cả phận sự ấy Đạo mới thành.

Em cũng vậy, Qua đây cũng vậy, mấy kếp Hiệp Thiên cũng vậy, mà Hộ Pháp cũng vậy.

(Học tu, Thượng Trí Thanh và Thái Gấm Thanh vào lạy)

– Chào mấy bạn.

Hỏi có phận sự của chúng ta mà giống nhau mấy may chi đặng chẳng? Cái cao cái thấp, trước mực thiêng liêng không phân hạn lệ, hễ muốn cao thì cao ấy vô chừng, còn liệu thấp thì thấp kia không định. Qua mới hỏi thử cái địa vị quá với Hộ Pháp ngày nay chúng ta trèo lên không tột, ấy là do nơi nào, em nói thử?

– Thưa Ngài, phận sự khác nhau, muốn làm cho tròn vẹn thì em tưởng phải ménager nhau mới đặng.

– Qua hỏi địa vị vô đối của Hộ Pháp là do đâu mà người lập đặng?

– Do bởi Cửu Trùng Đài thiếu người chấp chánh và Thiên thơ định vậy.

– Do nơi đức tánh cao thượng của người chớ, vì người nông nả trèo cho cao, còn chúng ta vì đức tánh thấp mới tuột sa xuống thấp. Sự khôn ngoan đặc biệt của người là biết lựa chỗ cao mà đứng, em hiểu chưa?

– Dạ.

– Ấy vậy, ngày nào người chưa tuột xuống thì không ai kéo níu gì đặng. Chúng ta thất bại vì đó em à! Cười...

THẮNG.

2ème séance:

BÁT NƯƠNG DTC

Em chào Nhị Ca, ông Phật mập và hết thầy mấy anh. Cười... Đứng mấy anh.

Bây giờ em mới mời ông Trí. Nè nghe thi:

*Râu mày râu khác bạc quần thoa,
Là biết từ tâm với phụ tề.
Hoặc tính nghe chi còn lửa động,
Mà thiêu tan nát nghĩa phu thê.*

Bây giờ tới ông *Phấn*:

Nè vợ anh gởi lời thăm nghe không.

Hết.

THẮNG.

3ème séance:

Qua đây mấy em.

À! Hôm qua, Qua cho mấy em nuốt nhựa, nay quen mùi ghiền rồi há?

Cười... Bác thằng Vĩnh mới đến bố thí đó mấy em.

Ê, Tiếp Đạo, Qua tính mua đứt Angkor, em có tiền trả hay không? đặng Qua dời Hội Thánh Ngoại Giáo vô đó, còn em thì cứ cho ở nhà hàng Pokor.

Nói nữa, Bát Nương nói tao nói dóc.

Ê *Tám*, sửa soạn căng đặng ngôi xe hơi em. Cười... Vui lắm.

Ê Tao nói thiệt đa bây ơi!

THẮNG.

4 ème séance:

Hộ Pháp! Qua chào em. Cười...

Hôm nọ, Qua có nói riêng với em rằng ráng nín nằm trong một đôi lúc nữa sẽ có tay thiêng liêng giúp sức mà làm cho Đạo vinh diệu, cao trọng, nên Qua nói khéo

là sướng lắm.

Em sẽ đặng tin lành trong tháng tới đây.

Em nghĩ lại coi em hạnh phúc hơn Qua buổi nọ thế nào? Em cầm mảnh lực tinh thần trị an vật dục dễ dàng quá sức, còn Qua chỉ làm tội mọi cửa tình đời. Em thì ngồi mà nên chủ vị của thế sự nhơn tình, còn Qua thì chạy mỗi gối, song tình đường giục em để thử hai lẽ ấy trên cân hạnh phúc tạo đoan thì thấy rõ Thiên thời, Nhơn quả.

Em thì Thiên thời, Qua thì Nhơn quả, hai giá trị rất xa nhau, em tự nhiên biệt phân hơn thiệt, lại nữa cái hư của em chưa hề khi nào có, là vì hư em ắt hại trọn đời người. Vậy nên ấy tự nhiên định chắc.

Qua thấy Ngọc Hư đã dành để cho em một sự nghiệp vĩ đại thiêng liêng. Qua mừng hết sức!

Em an lòng lo Đạo, đừng ngần ngại âu lo vì chư Thần, Thánh, Tiên, Phật đã đặng lệnh tưng quyền phò hộ.

Latapie gởi lời kính thăm em. Người đương lo lắng tại Thượng, Hạ Nghị Viện đặng làm cho Đạo được tự do bành trướng.

Gabriel Gobron toàn thắng, em à!

Ê! *Madame Perreux* theo đạo mình rồi nghe em.

Khi, để con nhỏ cho Qua lo, đừng rộn ràng chi hết nghe không.

THẮNG.

30. THÁNH THẤT CHỢ LỚN, 7-6-Bính Tý (dl 24-7-1936).
Phò loan: Sĩ Tài Hiến – Sĩ Tài Kiệt.

VICTOR HUGO

Lão chào hai em. Je me suis Victor Hugo.

Maintenant je veux parler en Annamite, parce que vous deux Kiệt et Hiến, vous êtes faibles en fran- çais. Pardon messieurs.

Lão nãy giờ muốn dùng Pháp văn hầu tỏ vẻ dôi điều nhưng không tiện. Vậy Lão dùng quốc âm gọi rằng thông dụng nghe.

Lão kính lời thăm Đức Hộ Pháp.

Lão mừng cho Ngài đủ mưu thủ thắng kế hể của TƯỚNG kỳ này. Cười...

Ôi! Thương cho cái xác của TRANG đã cứng đờ trong hòm mà còn phải bị hành tội giữa chúng sanh, trước khi vào nằm nơi Thánh địa.

Mấy em thấy hình phạt tại thế chưa hử? Ấy là đờ đa! Nếu không vậy, về luật Thiên điều làm sao chịu cho thấu em!

Lão tức cười quá! Người làm sao mà lỳ đến thế! Non nước nầy mà người ta chưa chịu lột lột hể, còn mang râu diều gượng, rồi đây thương hại giùm cho người giữa đám dêu hệu còn ngủ gục kia, mới đờ chúng nó cách nào cho yên, mấy em nè!

THÁNG.

(Xem chú thích nơi trang 105)

31. HỘ PHÁP ĐƯỜNG, 10-6-Bính Tý (dl 27-7-1936).
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.

CAO THUẬN PHẨM

Chào chư vị hiền huynh, hiền hữu.

Cười... Hộ Pháp! Xin bạn nghe:

*Rộn rục tuồng đời vẫn bấy nhiều,
Công danh quyền tước ngược Thiên điều.
Cái trung tâm trước Quang chưa vẹn,
Nỗi đạo tánh xưa Lý chẳng nhiều.
Cầm đuốc soi lòng vừa phụ nữ,
Ôm hồ nhàn dạ bỏ nghề nghêu.
Thanh đao bầu phép không ăn nhíp,
Tỷ giống ông Trương với ả Kiều.*

Họ nghịch với nhau, thầy họ, can chi mình mà phỏng vấn Qua. Ủ mà giờ nầy anh Trung đương quảy bầu xuống Âm quang đặng giục tỉnh anh TRANG còn đương say vùi trong ảo mộng. Cười...

Ba phát quạt của Qua quạt một đường, anh TRANG bay một ngã. Qua bị Bát Nương kêu ngạo quá chừng. Ai đời, chơn thân người tu mà nặng quá hủ lò nhà máy. Thôi để cho anh lớn tính sao thì tính, họ có ăn thua với nhau thì họ biết thế nào mở húi.

Anh Trung coi bộ râu cháy ruột. Để anh về Qua biểu đến thăm em. Thôi qua kiếu.

THÁNG.

32. *HỘ PHÁP ĐƯỜNG, 11-6-Bính Tý (dl 28-7-1936).*
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Chào mấy em.

Thượng Phẩm nói với Qua rằng: Mấy em đợi.

Ôi! Qua nghĩ lại quá sức tức mình, mấy em nghĩ coi một kiếp sanh đâu có mấy lát, cái giả cuộc trần hoàn tuy xem như nháy mắt mà ảnh hưởng sâu sắc biết là bao.

Nào là danh, nào là vị, nào là tước, nào là quyền, nào là vinh, nào là trọng, rốt sự thì cũng không còn mấy mún giá trị chút ít gì nơi cõi Hư linh Hằng sống, bất quá như cơn vui dự định một tiệc ngon ngọt của khách phong trần say sưa một lát mà đòi phen chịu thảm cả đời.

Qua đến viếng TRANG nơi *Lạc Hồn Trì*, thấy nó nằm mê man sảng sốt, đau lòng hết sức, như lời Thất Nương và Bát Nương làm chứng, thì dầu Qua có đến gần nó lúc này cũng không bổ ích chút nào cả.

Phải đợi cho nó từ từ định tỉnh, may ra có tay Thất Nương giải mộng thì tỉnh thoả định tỉnh tâm thần. Nếu Qua cưỡng cầu thì chẳng khác nào hầu chuyện với một người điên, chọc thêm loạn trí.

Tám! Em nên thường phò loan dạng Qua truyền tin TRANG cho em hiểu. Ấy là một điều mấy em nên học hiểu.

Khi này, Qua thấy em có khách nhiều thì phải. Thôi Qua đi.

Vinh! Em ráng lo chỉnh đốn lần lần việc làm, kéo

để Đạo bành trướng đổ xô ra làm không kịp, em nghe.

THẮNG.

CHÚ THÍCH:

Tám: Đức Quyền Giáo Tông Lê Văn Trung gọi thân mật Đức Phạm Hộ Pháp.

Vinh: Ngài Tiếp Thế Lê Thế Vinh.

Trung: Lê Văn Trung, thế danh của Đức Quyền Giáo Tông.

TRANG, TƯƠNG: Lê Bá Trang và Nguyễn Ngọc Tương, là hai vị lập ra Chi phái Bến Tre.

Ông Trang qui liễu ngày 30-5-Bính Tý (dl 17-7-1936) tại Bến Tre. Ông Tương mặc đạo phục Giáo Tông, đưa liên đài ông Trang từ Bến Tre về Tòa Thánh Tây Ninh, nhưng...

33. *HỘ PHÁP ĐƯỜNG, 13-6-Bính Tý (dl 30-7-1936)*
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.

ĐOÀN THỊ ĐIỂM

Thiếp chào Thiên Tôn, Chơn Quân và mấy em.

Cười... Hèn lâu chẳng gặp, lòng vẫn nhớ nhau.

Hôm nọ, thiếp có đặng mạng lệnh của thầy thiếp là Thất Nương dạy thiếp từ đây để lòng giảng dạy thường nữ phái. Thiếp chỉ tiếc một điều là không cơ bút. Vậy, thiếp nín nấp đợi Lê Chơn Quân trở về Tòa Thánh, thiếp sẽ giảng mỗi tháng hai kỳ.

Thưa Thiên Tôn, làm ơn sắp đặt điều ấy giùm thiếp.

THI

*Lạnh lẽo đã từng ở cảnh Thiên,
Trần gian âu rửa thủ ưu phiền.
Đưa bầu nhứt nguyệt soi đường tục,
Phát ngọn chồi Tiên mở cảnh duyên.
Bút ngọc ví chưa qua lý luật,
Kinh thần may cũng giải tiền khiên.
Ngừa thuyền Bát Nhã theo Tương thủy,
Họa giúp Thiên Tôn đóng cửa tuyền.*

Thiếp hơi còn lo lắng điều, nên chưa định chắc phải khởi dạy Chúc sắc hay tín đồ, nhưng sở vọng để hết tâm giáo hóa nữ nhi bốn quốc, ấy là chia đau sốt thắm cùng bạn đồng thuyền. Thiếp chỉ e không kham phận sự.

Cười... Thiếp cho Lê Chơn Quân hay rằng: Đạo đã

lần qua khỏi Bắc Ninh nghe. Cười...

THẮNG.

34. *TÒA THÁNH, ngày 2-7-Bính Tý (dl 18-8-1936).*
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Thế. Lúc 9 giờ 30.

PIERRE PASQUIER

Salut Hautes Âmes. Tôi nói tiếng An Nam.

Tôi đã cầm đặng một cuốn sách Nho, học thông đạo lý. Cái tư tưởng của tôi buổi nọ nó thiên thật về bên Khổng giáo, chớ không phải hướng qua bên Phật đạo.

Tôi càng suy xét thì lấy làm lạ vì cơ nào tôi lại dựng nhà Thiển toan phá Đạo Cao Đài buổi nọ. Quái dị thay! Tôi đã dám xưng mình là văn sĩ Nho phong, kinh truyện văn chương trước mắt mà lại chịu thiệt thòi sai sót chẳng hiểu đặng rằng Nho giáo chuyển luân tạo dựng toàn cầu Tân thế.

Sự lạc lăm ấy do đâu mà có?

Ôi quan trường, ôi nha lại, vì mi mà làm cho ta phải đui mắt, linh hồn phạm tội nghịch ý Chí Tôn, Thiên điều tàn sát. Hận thay ngôi vị đế vương là đao kiếm trừ mạng linh hồn mà chớ. Gớm thay! Ghê thay!

THI

*Vương bá bữu ngôi thị ngục hình,
Thiên lao như thử tắc công khanh.
Đồ thân phát phối cầm dân mạng,
Y phục, đai cân thị tử thành.*

THĂNG.

35. *NHÀ SĨ TÀI LỢI Ở PNOMPENH, 10-7-B.Tý (dl 25-8-1936)*
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo. Lúc 23 giờ.

ière séance:

TIÊU ĐIỀU ĐẠO SĨ

Kính chào chư vị Đại Đức và quý huynh.

THI

*Đã chầy chẳng gặp nhãng trông nhau,
Hằng ngó non sông lại nghẹn ngào.
Đất Việt ai vui chung lũ thú,
Đài Tân kẻ chạnh nỗi âm hao.
Trông gương bạch thổ gìn ngôi trước,
Ngó bóng kim ô giữ nghĩa sau.
Lạc bước dò chừng tình cốt nhục,
Cứu đời kính gởi chữ đồng bào.*

Thưa có Prasey Hoàng hậu xin giáng cơ kiến diện Thiên Tôn và thăm em người.

Bần tăng xin lui.

THĂNG.

zème séance:

PRASEY HOÀNG HẬU

Thưa chào Thiên Tôn, chư vị Đại Đức với hai em.

Sommérit, em nghe thi:

*Con đường vinh hiển đã nhằm chùng,
Tái kiếp như đường, chị cũng ung.
Đất tổ xưa còn đương chật hẹp,
Xứ người nay mới dặng thung dung.
Cung Tiên nghiệp lớn Qua gìn giữ,
Cõi tục mạng dân gởi đó cùng.
Đã đoạt con thuyền tua cứu khổ,
Cửu Huyền may hưởng phúc Thiên Công.*

Em, chị hằng riêng lo cho em mang nổi nợ phong lưu mà nặng thêm nghiệt chướng. Chị đã dâng sớ nơi Ngọc Hư Cung cầu cho em giải nghiệt.

Em ôi! Địa hoàn vẫn lớn, tình nghĩa vốn sâu, nếu em tưởng đến chị lo âu thâm thiết vì em chùng nào thì ráng lấy hết chí khí nam nhi mà thắng cho nổi điều oan nghiệt chướng, thì dòng họ Prasey mới nương em mà phục sanh tái thế.

Em! Qua cho em hay rằng: nơi Âu Tây, em còn một người chị nữa là Anynaya Prasey đương gọi là Noehl, khi đến Pháp triều, em nên để tâm kiếm chị em nghe.

Hiền muội! Chị cảm ơn em thương tưởng.

THẮNG.

3ème séance:

THANH SƠN ĐẠO SĨ

Bần tăng chào chư Thiên mạng và mấy con.

– *Phong Chí!* Con có nhớ lời thầy không con?

– Dạ nhớ. Vì mang xác thịt nặng nề, xin thầy tha thứ.

– Lạy... Con! thầy đã hết lời khuyên nhủ, con hằng khổ não vì tình, con đã biết nợ nần là đường nào chưa hử?

Phong Chí bạch: –.....

THI

*Nặng gánh nam nhi giữa cảnh trần,
Có thân âu cũng thấm cho thân.
Theo dòng khổ thủy bao hàng lệ,
Trở bước du san dứt nợ nần.
Đến trước ngọc thêm Trời điểm mực,
Rảo lần bợn thế đất in chân.
Đưa gương trí tuệ khai nguồn Thánh,
Cứ ngóng Bạch Vân để định chùng.*

Hiểu, *Phong Chí* con há?

THẮNG.

4ème séance:

CAO HOÀI AN

Con *Trọng!* Ba đến có điều cần kiếp nói với con.

THI

*Một nhà đã hưởng trọn ân hồng,
Đôi cửa thiêng liêng gắng chút công.
Dặm cũ Ba đương chờ tiếng hạc,
Nhà xưa con khá để nêu dòng.
Lửa hương tuy thiếu chưa nên đạo,
Thanh sử đã thừa đủ nghiệp tông.*

*Kìa gánh non sông Nam Việt khổ,
Hỏi con có thấy nỗi đau lòng?*

Lụy... Con! Con phải nhớ đứng anh hùng trong võ
trụ này mà tạo thời cải thế đặng là dùng phương hướng
nào chẳng?

Tiếp Đạo bạch thăm:.....

– Phải đó con! Phải trần ai mới ra mặt công hầu,
nhớ nghe.

THẮNG.

Cao Hoài Ân: thân phụ của Ngài Tiếp Đạo Cao Đức Trọng và Đức
Thượng Sanh Cao Hoài Sang.

Phong Chí: Đạo hiệu của Giáo Sư Thượng Bảy Thanh (Lê Văn Bảy)
là đệ tử của Bạch Vân Động cõi thiêng liêng.

36. *PNOMPENH*, ngày 13-7-Bính Tý (dl 29-8-1936).
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo

THẤT NƯƠNG

**Em mừng Nhị Ca, Cao huỳnh, Phong Chí và
mấy em.**

Lợi, Qua cảm ơn em thương tưởng.

Em ôi! Bạn của em, Qua đã cầu ơn Đại Từ Phụ cho
đầu kiếp tại Angleterre, ngày sau sẽ đoạt danh nữ thi sĩ
nơi nước ấy.

Em muốn hỏi chị của em thì em nên kiếm quyển
sách nào của người viết về đạo nơi Tibet.

Người là nữ văn sĩ đại danh của nước Pháp, tên
thiệt là *Noehl*.

Lễ Sanh *Hương Nhâm* bạch thăm:.....

– Em đợi nội đêm nay Qua mời giùm, em *Nhâm*.

THẮNG.

HOÀNG HẬU PRASEY

Thưa chào chư vị và hai em.

Thiếp đặng lời Thất Nương dặn nói lại với em *Nhâm*
rằng: Chí thân em chưa đặng phép hội diện cùng em
đặng, nhưng người và chị nhờ âm chất em có thể cầu
giải tội đặng.

Em ôi! Những bậc chơn hồn vô phước không hưởng
đặng hồng ân của Đức Chí Tôn vì chưa mở đạo vốn nhiều.
Ôi thôi! Nơi Diêm đình còn hằng hà sa số.

Chị đã may đặng phép đến viếng cũng nhiều lần, thật là một nơi khổ não mà trí người chưa hề tưởng tượng đặng. Chị quá não nề!

Nơi ấy là nơi pháp luật nghiêm nhặt, dầu cho Phật pháp cũng khó qua. Chị thảm tiếc cho linh từ thân em không ngộ đạo. Em gắng liệu lường, có chị giúp sức, ần nhẫn chị tính.

THẮNG.

23 giờ 30

ĐOÀN THỊ ĐIỂM

Thưa, kính chào chư vị Thiên phong cùng chư vị thiện tín.

Thiếp vâng lời Thất Nương DTC đến thân mật cùng chư vị thiện tín.

Thương thay, có một bóng hình chưa chi gọi chắc. Thiếp tưởng từ thử đến chừ, hồn ma, phách quế đã chịu rằng mị mạng đã đành, có chi hay khéo hơn đời gọi rằng nên để ý. Cười...

Nhưng thiếp mong mỗi có một điều là làm thế nào cho cả nhơn sanh rõ thấu rằng: *Những người chết nơi thế gian này chẳng phải là mất, trái lại sự chết vốn để tìm cơ hằng sống.*

Thưa cùng các bạn nữ lưu,

Ai đã có đến ở nơi cõi thế gian này chử cần kiểm một điều là tình ái tương hiệp với nghĩa tương thân; khi còn tại đời thì tương thân là trọng; khi về cảnh vô hình

thì ái kia là báu. Những linh hồn đã chịu đau đớn cùng đời mà tìm nên chữ ÁI đều hiểu quyết rằng: chẳng chi trọng hơn tình ái đối cùng đời.

Thiếp cũng vậy, mà chư vị nữ lưu cũng vậy, duy khác nhau có một điều là thương thiết cùng thương đối mà thôi.

Thiếp nói thật, thiếp thấy chung quanh chư vị biết bao người chí thân của chư vị thậm tửi rằng: chư vị đã quên hẳn họ mà không thương họ nữa.

Thiếp tiếp: Còn các Đấng ấy thì hằng thương nhớ, bao bọc, phò hộ bên mình chư vị hằng ngày. Ấy là một điều ít ai để ý, duy chủ tâm mê tín theo sự viễn vong thờ lạy mà không lòng tin tưởng.

Chúng tôi đến cùng đời đặng kiểm điều tin tưởng ấy mà thôi.

THẮNG.

37. *GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, ngày 15-8-Bính Tý (dl 30-9-1936)*
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo. Lúc 23 giờ.

ière séance:

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Qua chào mấy em.

Hộ Pháp hỏi: – Phải Anh Cả không?

– Chớ ai cà! Cười...

Nè *Hộ Pháp* và *Lâm hiền muội*, hai em đã thắng rồi đó. Một ông chinh Tây cũng giỏi, còn một bà và cậu *Tép* phạt Bắc cũng hay. Qua đó mấy em chớ công ai dày ai mỏng, nói thử?

Hộ Pháp: – Anh muốn nói vụ gì, em không hiểu.

– Cười... Cái vụ em chiến đấu bên Tây, còn *Lâm hiền muội* và *Tiếp Thế* vận trù ngoài Bắc, mà không hiểu nổi gì hử? *Lâm hiền muội* nói đi.

Bà Nữ Chánh Phối Sư: – Em không hiểu, xin Anh Cả cắt nghĩa.

– Hai đảng đều giỏi hết mà! Qua mới hỏi nhờ ai mà thắng đó hử?

Hộ Pháp: – Nhờ *Giáo Hữu Phần* đó Anh Cả.

– Nè, Qua hay mấy em làm complot đặng tẩy chay Qua có không? (*Complot là cuộc âm mưu*)

Cười... Nè bây ơi! Nếu tao không có quơ Lão R... giùm cho Hộ Pháp xẻo tai thẳng Gét thì nó còn chiến tới ngày, chớ chịu thua đâu mà bây thẳng?

Ê, Thánh ghien phát nậy làm tuồng hay lắm bây ơi. Va đương lo cho Đạo ôm quyền tự chủ chớ gì.

Ê, ít ngày nữa có điều vui lắm mấy em ơi.

Hộ Pháp: – Phải *Marius Moutet* qua không?

– Cười... Không biết, chừng đó sẽ hay.

Hộ Pháp: – Anh có nói đi xe hơi mà không thấy?

– Ê, bây kỳ quá! Tu hành gì mà không phát huệ vậy bây? Tao nói là đi xe Đạo, giàu Đạo, mà bây tính trúng số thì kỳ quá! Cười...

Lâm hiền muội nghe Qua dặn:

*Đợi chừng gió bắc thổi lao rao,
 Em chấp cánh bay đến nước Tàu.
 Múa kiếm thu linh che chúng loại,
 Quăng Hoa Lam báu cứu đồng bào.
 Nước non xưa để nơi cung Hôn,
 Đánh nghiệp nay dành cửa họ Cao.
 Trở lối vẫn minh nên cảnh Phật,
 Quê hương âu biết đẹp đường bao.*

Ngâm củ mì *Tiếp Đạo*.

Cười... Bộ bây tưởng đỡ hoài sao chớ? Tao nói với bây tao là ông *Tiên* rồi biết chưa? Đừng có khi rồi mắc đa bây à.

Ê, Bà Bát nói tao dóc nữa kia bây ơi! Thôi tao đi cho họ ở.

THẮNG.

(*Tép*: Đức Quyền Giáo Tông thân mật gọi Ngài *Tiếp Thế*).

2ème séance:

BÁT NUƠNG DTC

Cười... Anh Què thiệt là đúng chữ!

Em chào chư hiền tử, chư hiền muội.

Em cốt đến mà tỏ chơn lý của kiếp phù sanh phụ nữ. Ấy là một việc cần yếu cho chị em ta nên biết, hoặc đặng để bề nhân nại mà sửa cảnh đau thảm ra cõi hoan lạc, hoặc là nương theo thời thế quỉ quyết mà giới lấy mảnh Thánh tâm.

Hỏi: – Vì sao mà phải hạ sanh làm trang phụ nữ?

(Đọc em Hiền).

Ai cũng cho là kiếp tội lỗi cả thầy, ấy là một điều lầm. Cười...

Thưa chị em,

Cái luật thương yêu của Chí Tôn có một, nhưng tùy đức tánh con người mà biến hóa nhiều hình. Cái thương của bậc nhơn sanh nó khác hẳn cái thương của chư Thần, Thánh, Tiên, Phật và Trời. Cái thương ấy tòng với khuôn luật Tạo Đao nên không hạn giới.

Em xin nói rằng: Ai đã thọ một điểm linh của Đức Chí Tôn đều chịu dưới quyền luật ấy. Phép luân hồi là bài thi của luật thương yêu mà sanh sản..

Cả thầy vạn linh chạy theo con đường quyền luật ấy, chạy không cùng, đi không tận, chín ngày nào để bước đến gần tòa ngự của Chí Tôn thì mới hiểu nghĩa từ bi bác ái.

Hỏi: – Muốn đoạt mau quyền luật thương yêu thì đầu kiếp nơi đâu mà dễ đoạt?

Cười... Em nói ra đây e có mịch bụng mấy ông âm nhưng nói hay thì phải nói.

Có phải là lòng dạ của bậc phụ nhơn thương nhiều hơn nam tử có phải?

Ồ! Em tưởng khi chắc hẳn như vậy.

Thương diên, thương ngọc,

Thương đại, thương khờ,

Thương chẳng gìn liêu yếu đào thơ,

Thương chẳng kể hăng hồ thân gái.

Thương bạc tóc hỡi còn thương đại,

Thương da môi còn phải thương ngu,

Vì kiếp thương chưa đủ công phu,

Nên nay chịu mang câu phụ nữ.

Hiểu chưa mấy chị?

Em khuyên mấy chị em gắng tu đúng phép thương yêu là đoạt đạo, chớ đừng dị đoan mê tín theo lối thường tình của Bàng môn Tả đạo nghe.

Em xin kiếu.

THẮNG.

38. *HỘ PHÁP ĐƯỜNG*, ngày 10-9-Bính Tý (dl 24-10-1936)
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Thế.

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Qua chào hết mấy em.

Cười... Chớ chi mấy em biết cho *mụ Lạc Thiện* (bà Giáo Sư vợ Ngài) đến thăm Qua nói chuyện chút vậy mà, biết không?

Ê, mấy em đem bộ mặt thẳng già này đặt ra nhiều kiểu chơi, thú vị quá! Ê, tốn quá bây ơi!

Thái Gấm, đứng dậy. Qua nói cho em cười. *Gấm* nè, em đừng nghe lời thẳng *Tép*, nó tính làm tuồng mặt Qua ra bằng ông bồ, coi không đặt, Qua mắc cỡ lắm. Ê, làm nho nhỏ hơn một chút, *Tép*!

Tiếp Thế bạch: – Tám thước có bao lớn anh?

– Lớn mà!

Em *Gấm*, o bề sửa soạn làm Tòa Thánh em. Ông Hộ đi xe rồi kia kìa. Có tiền rồi em à. Ê, em đặc nguyện rồi, nhớ cảm ơn Qua nghe không? rồi sẵn tay dời luôn trừ phòng ra chỗ đại đồng xá.

Chú *Vinh*, còn mấy *bâtiments administratifs* thì làm tại trong, y như Qua đã dặn lúc nọ, em nghe. Còn khởi kêu mấy *Tỉnh đạo* đặt giao đất đi em.

Ê, Hộ Pháp! Em hỏi qua việc chú TRANG, Qua lại nhắc em điều này: Khi nọ em có nguyện với Chí Tôn rằng: ngày nào có bệnh tà quái cầu tạng mặt em thì em hành pháp lại như trước...

Đức Hộ Pháp bạch: – Thôi em nhớ lại rồi.

– Nhớ há?

Còn vụ TRANG, hôm đầu tháng 8, va vừa tỉnh giấc mê hôn, vụt chạy trốn đi đâu không biết.

Qua và Thất Nương đương kiểm.

Hồi trưa nầy đến Hộ Pháp Đường xin vào cho thấy mặt em đặt cầu ân xá, mà mở miệng ú ớ bị em đập, chạy nữa, bây giờ không biết chạy đi đâu.

Qua thấy thê thảm quá! Nếu Qua và Thất Nương kiểm không đặt đem về, sợ lưu linh bậy bạ rồi chửi Thần bắt cột tại *Phước Trục Cung* giam như tù tội.

Em Hộ Pháp! Khi gặp bắt nhốt giùm qua, rồi kêu Qua đến đặt diu dẫn kéo tội nghiệp.

Ôi! Cậu TƯỞNG cũng sẽ như vậy nữa mà chớ! Qua xin lịnh Ngọc Hư tha thứ nhưng không đặt vì chưa có lời em, nên Qua lo sợ quá sức!

Mấy em khá gắng giữ mình, đừng thất thế với Chí Tôn. Khó lắm! Khó lắm!

Em *Vinh*! Em lo thu xếp bớt việc rồi về Tòa Thánh, công chuyện của em còn nhiều.

Qua rất râu cho *con Năm* (vợ của ông Tiếp Thế), nó còn luyện đời quá, em khuyên nhủ nó chớ.

Qua thẳng.

39. *BÁO AN TỪ*, ngày 15-10-Bính Tý (dl 28-11-1936).
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.

LÝ GIÁO TÔNG

Chào chư Chức sắc Thiên phong Hiệp Thiên Đài và Cửu Trùng Đài, chư Đạo hữu nam nữ.

Lão hèn lâu không giảng cơ dạy dỗ toàn đạo, nhưng chẳng bữa nào Lão không để tâm lo liệu xây chuyển Thiên thơ cho Đạo đủ quyền năng phổ độ.

Lão thường thương lượng với Thượng Trung Nhật và Cao Thượng Phẩm định vị thiêng liêng cho cả con cái của Chí Tôn, nhưng chư hiền hữu chư hiền muội cũng đã rõ thấu rằng: phẩm vị Hội Thánh đối cùng phẩm vị thiêng liêng là thế nào. Nếu nói rằng lập vị thiêng liêng thì phải hiểu rằng có quyền lệnh của Ngọc Hư Cung vào đó.

Vậy thì hàng phẩm Chức sắc Thiên phong do Ngọc Hư Cung định vị, nên chính mình Lão cũng khó vị tình, để nơi Thiên thơ định liệu.

Chư hiền hữu có quyền xây chuyển Thiên thơ ấy với quyền tự do đạo đức của mỗi người. Ấy Lão ngồi đợi chư hiền hữu chư hiền muội thành công rồi chờ Thiên thơ biến tướng mà định phẩm cho mỗi người. Khả kiểm hiểu và ghi nhớ nghe

– Ngọc Chánh Phối Sư dâng sớ cầu phong.

Đức Hộ Pháp xin Khai Pháp đọc sớ.

– Đàng, từ Tỉnh Đạo.

Lão vì lời Thượng Trung Nhật cầu xin chớ chưa đáng vị. Lão để nơi quyền Hộ Pháp định phẩm Lễ Sanh,

còn cả thầy đều là phái Thượng.

Lão còn nhiều điều cần yếu dặn dò. Ngày nào Lão đến tư đường Hộ Pháp sẽ kêu cả thầy Chức sắc Phước Thiện đặng chuyện vãn. Khai Pháp gắng chăm nom dạy dỗ. Ấy là một cơ quan vĩ đại buổi sau này, mà lại là cơ giải khổ của Đạo đa nghe.

Lão để cho Hộ Pháp định đoạt Phước Thiện nữ phái. Lão cũng để cho Hộ Pháp trọn quyền phong thưởng. Lão cũng sẽ đến dạy dỗ. Lão cũng mừng cho Đạo đặng vẻ đẹp đẽ từ ngày Hộ Pháp nắm chủ quyền. Lão để lời phong tặng và khen ngợi.

Lâm thị hiền muội, em an lòng để *chị Mục Quế*, *chị Thành Công*, sau Qua sẽ liệu, còn người Cái Bè cho thăng Giáo Hữu.

THẮNG.

40. *HỘ PHÁP ĐƯỜNG, 17-10-Bính Tý (dl 30-11-1936).*
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Qua chào hết mấy em. Cười...

Cha chả, mấy em làm công chuyện rành quá, làm họ Phạm phát nảy nổi danh lớn rồi.

Ê, *Tép!* Em giỏi lắm! Ông *Ngạn* ăn hạng bét.

Cười... Qua nghe lóng kỳ nảy em về Tần quốc bị Hội Thánh Cao Miên tụng đại bi dữ lắm. Ê, liệu kéo họ nắm áo bắt thường đã em à.

Ê, TRANG khóc quá bây ơi! Vừa hiểu hiểu, chớ còn khi tỉnh khi say, nhưng Qua theo bên mình bảo hộ không sao phòng ngại.

Em *Tám* làm ơn nói với con Hai cho nó biết kéo lo râu tội nghiệp.

Hộ Pháp bạch: – Biết nó nghe không?

– Em cứ nói giùm. Cha chả! Va oán em đánh va hôm nọ lắm. Qua an ủi, mà hễ tỉnh thì cần rần hoài. Em nên viết cho va một cái thơ an ủi, cậy Qua đưa giùm đặng Qua thừa dịp thức tánh va một chút. Em làm ơn giùm.

Ồi! Thầy kệ, đừng giận làm gì nữa, nếu em thấy va lúc nảy thế nào em cũng tội nghiệp.

Em làm phước *làm giùm cái tháp cho va*, hễ tỉnh thì hỏi có bấy nhiêu đó hơn hết.

Ồi! TƯƠNG là cục nợ báo đời của TRANG, do căn kiếp phải vậy, dẫu khi chết cũng còn theo báo hại.

Em biết TƯƠNG là ai chẳng?

Đứa nào nói trúng, Qua thưởng cho một củ mì.

Ê, Qua nói nhỏ: là *Ngô Tôn Quyền* đó, biết không?

Tiếp Thế bạch: – Nhắc việc cầu phong cho Đạo hữu *Cận*.

– Ôi! Lôi thôi ăn trớt.

Nè Hộ Pháp! Qua đến vì tình bạn nhau chớ Qua không dám phạm mạng Hộ Pháp nghe không. Đừng bắt lỗi Qua bị hạ lâm về tội đó đã.

Ê, em nhớ rằng Phước Thiện tức là Phạm Môn, có chức trách quyền hành đặc biệt y theo Thập nhị đẳng cấp thiêng liêng. Qua nói rõ rằng ấy mới thiết chơn vi Đại Đạo, mà hễ Đại Đạo thì cốt của toàn sanh chúng, chớ không riêng cho bậc cao siêu. Nói rằng toàn sanh chúng thì ta cũng nên cho là hạng dân thứ. Em hiểu dân thứ mới thiết sanh mạng của Đạo.

Qua nói rõ nữa, Phạm Môn là Đạo của kẻ bản hèn. Kẻ bản hèn mới thiết con yêu dấu của Đại Từ Phụ. Đại Từ Phụ đến lập Đạo độ rồi con yêu dấu của Người, chớ không phải đến rước những trang siêu hoá.

Vậy thì Phước Thiện chẳng lẽ chung chức trách với Cửu Trùng Đài, em nên hiểu.

Qua tưởng Thánh ý Đức Lý Giáo Tông vì thấy những sự trở ngại khó khăn trong lúc ban sơ nên *phong tạm Lễ Sanh cho hàng Giáo Thiện*.

Khi hôm qua đến phong thưởng Hội Thánh, Ngài có thốt lời với Qua rằng: Ngày nay em đủ quyền hành chính đốn nên Ngài nhượng quyền phong thưởng lại cho em, hầu làm cho Thập nhị đẳng cấp thiêng liêng ra thiết tướng.

Em khá để lòng lo liệu cho ra vẻ hoàn toàn y Thiên

thơ tiên định, có Phối Thánh giúp tay em, đừng ái ngại. Qua sẽ biểu người đến.

Qua để lời mừng cho Hóa, và chào em Lê Sanh Nghĩa.

THẮNG.

TÁI CẦU: PHÒ LOAN: HỘ PHÁP - TIẾP THẾ.

PHẠM VĂM MÀNG

Thưa, con chào Sư phụ, chư Sư thúc, chư vị Thiên phong, các bạn và mấy em.

Đã lâu không giảng nên nhớ nhau quá!

Thưa anh năm *Thượng Thế Thanh*, em có lời dặn anh, trong mấy sở, chủ quyền chưa định, nên còn lộn xộn quá. Hôm nọ, việc xảy ra vụ lờng gạt đó cũng bởi anh chưa khép vào khuôn luật mới có ra vậy.

Em muốn từ đây họ phải do lệnh anh mới định phép thi thố mọi điều thì tránh những tai hại ấy.

Anh Sắc nên vô Hà Tiên độ lắm người nơi ấy, có em đi theo.

Cả mấy anh lúc này gắng vận động sẽ nên nhiều việc lắm.

Thưa Sư phụ, con xin Sư phụ đình đái lại một đôi lúc nữa về điều phong thưởng kỳ nhì, còn phần kỳ nhứt thì cho lên hết đặng, vì bởi luật định phạt sự mỗi hạng, các bạn con chưa làm cho đủ phép, chỉ công quả nhiều năm buộc thẳng vị.

Thưa Sư phụ, phái nữ còn lộn xộn lắm, con coi hạnh

đức của mấy em nhỏ có phần hơn người lớn, nên khó định liệu đặng, chẳng lẽ cho mấy em lên, còn mấy người lớn thì đứng.

Em để lời cầu rỗi cho *chị Hai Tiêu*, tâm thì có tâm nhưng tánh làm quyền, ai ai cũng khó chịu, nhứt là cách đối làm *chị Phạm Môn* cả hết, anh em đều buồn ý, nhưng nghĩ công nghiệp cũng dày, ngặt nỗi chưa trọn hiến thân cho Đạo. Xin Sư phụ nghĩ vì Thiên tánh tự nhiên như vậy, từ bi tha thứ một lần kéo đưng cơn bịnh hoạn thêm rầu buồn tội nghiệp.

Còn *chị Tám Búng* cũng giống y như kiểu đó, người ta không phục rỗi giả bộ điên cuồng. Xin Sư phụ thương sắp nhỏ mồ côi nuôi dùm làm phước. Xin Sư thúc Khai Pháp đọc lên cho con chấm.

THẮNG.

41. *GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, 21-10-Bính Tý (dl 4-12-1936).*

Phò loan: Sĩ Tài Hiền – Sĩ Tài Kiệt.

Hầu đàn: Thái Thơ Thanh, Thái Phấn Thanh, Thượng Chất Thanh.

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Chào em Thái Thơ Thanh, Thái Phấn Thanh.

Bạch: – Phải Anh Cả không?

– Qua đây chớ ai. Qua rất mừng cho mấy em đó. Nói với Thái Thơ Thanh ngày nay bệnh em được lành thì ráng sẵn tâm lo cùng Hộ Pháp, giúp người xây chuyển Thiên thơ, kéo trẻ thì non sanh phải chịu nạn thống khổ dữ dội sắp tới đây nghe em.

Nền Đạo ngày nay tuy đã bành trướng mạnh mẽ như thế này, song còn điều trắc trở mà cũng không sao, ấy là nạn non sanh phải chịu đó thôi.

Ông Quyền Thái Đầu Sư bạch: – Đức Hộ Pháp giao cho em về vô vi, còn người lo về hữu hình, có hiệp với Thiên thơ chẳng, xin Anh Cả cho biết.

– Phải, nhưng em gắng để trọn tinh thần giúp hay trong đây là đủ. Vậy mấy em phải dư biết rằng: cuộc đời thắng bại nhờ có trí đồng với mưu tài, dùng cho trúng mức ăn thua mới đoạt cơ thống trị. Phải vậy. Chớ Khổng Minh Gia Cát là ai? Bất quá cũng người mang xác tục mà sao có thiên tài an bang tế quốc trong buổi nọ, có phải là người quảng kiến tùy thời tùy tâm lý của chúng sanh.

– Đời ấy mà biện trí định phân thắng bại chẳng?

– Phải đó em. Trong Đạo chúng ta hiện nay cũng

thế, Hộ Pháp ngày nay cầm quyền thống nhất được vững vàng là cũng nhờ người dòm thấu tâm lý chí thiện lương của sanh chúng và tinh thần mạnh mẽ của Chức sắc qui tụ nơi đây, rồi người đem cả đôi hòa chung nhau bằng huyền diệu pháp vô biên của Chí Tôn ban cho nên được kết quả như vậy.

Em Phấn đọc lại.

Ông Quyền Thái Đầu Sư bạch:

– Xin Anh Cả cho biết coi qua sang năm em có thể đi phổ thông ngoại quốc chẳng?

– Em *Thái Thơ Thanh* đừng lo chi việc phổ thông ngoại quốc, để rồi Qua sẽ bàn tính cùng Nguyệt Tâm sẽ hay.

– Anh mừng cho em Phấn đăng thăng phẩm đó, cảm ơn “*moi*” không hử? Cười...

Từ đây ráng lo phận sự, đừng bứ sự như trước đã. “*Moi*” lúc này rất vui thấy mấy em được kết dải đồng tâm hòa chí, nên cả Hội Thánh được chặt dây thương yêu với nhau thì mong chi cơ hiệp chúng không sớm đoạt đó.

– Nậy hai em Sĩ Tải, Qua nói thiệt rằng: Qua tiếc vì buổi Qua còn tại tiền chưa làm được theo sở hành của Qua đã định. Vậy ngày nay Qua chỉ trông cậy mấy em tuổi xuân ráng theo hộ giúp Đức Hộ Pháp đăng nổi chí giùm Qua. Ấy là mấy em thương Qua vậy. Bước Đạo sau này bao la thế giới, những bậc tiền bối như Qua lần lần thời gian sẽ đưa xa khách tục thì đoàn hậu tấn sắp kể chơn.

Qua nghĩ tưởng đời còn đau đớn cho xác tục. Mang lấy thân bầy thước, nào công danh, nào thế sự, chôn lấp cả trí lực của điểm linh quang. Biết vậy mà ai thoát khỏi.

Nếu chẳng xuống cõi trần mà lập công bồi đức thì phẩm vị thiêng liêng dễ gì đoạt đó em. Ấy là trường lập phẩm vị cho cả Thần, Thánh, Tiên, Phật.

Vậy Qua khuyên mấy em ngày nay đã lỡ vào cõi trần thì khá gắng chí trau giồi tánh đức, hầu đoạt vị cõi Thiên, kéo uổng một kiếp tái sanh hằng hà vô lối.

Qua kiểu mấy em.

THĂNG.

42. HỘ PHÁP ĐƯỜNG, ngày 17-11-BínhTý (dl 30-12-1936)

Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo

Hầu đàn: Khai Pháp, Phong Chí.

Hầu bút: Đỗ Quang Hiến

TÔN SƠN CHƠN NHƠN

Bản tăng chào quý vị.

Cười ... Anh Phong Chí đứng chờ, làm bộ hoài.

Theo ý Bản tăng tưởng thì buổi này chưa phải hiệp thể thời cho Đạo phổ thông Trung quốc, vì hai lẽ:

Một là chánh phủ Pháp với Đông dương này chẳng phải thật tâm trọng Đạo, cố ý giúp giùm, mà thật sự thì cho Đạo xuất dương nơi Trung huê đặng mai phục ần binh toan phương hãm hại.

Anh *Phong Chí* nè, Anh chưa bước chơn đến nước Tàu mà tên của Anh đã treo nhông nhảnh nơi Phòng Mật thám Tsien Tries, ấy là đợi Anh qua đặng ghim vào bằng cớ tỵ hợp thông tư ngoại quốc vì quốc sự, chờ chẳng phải vì Đạo. Các cớ ấy chúng sẽ làm thế nào cho quả quyết hiển nhiên đặng toàn diệt Đạo nơi đây cho đặng.

Hai nữa là vì Thiên thơ đã định Huê - Nhựt hiệp chúng. Hại nổi lại là tay có trọng trách nơi phần tạo Tân Thế giới cho Đức Chí Tôn, nên Ngọc Hư phải bảo trọng không cho diệt chúng, duy chịu nạn diệt quốc mà thôi.

Trong thế kỷ hai mươi mốt (21) sẽ thấy tang điền Nhựt đảo biến nên thương hải Huê triều.

Ấy vậy, lúc phối hiệp dân sanh sẽ có lắm trường huyết chiến.

Em nói trong thời gian ngắn ngủi chi đây, sẽ có

Nhật - Huệ đại chiến.

Em lại nói chắc rằng: Chức sắc giáo đạo những nơi Huệ triều, ngày kia cũng phải chung mang khổ ách.

Anh hiểu rồi, gắng nghe lời Hộ Pháp khuyến giáo và hạ lệnh mới gây nổi cơ đồ vĩ đại.

Nghe và tuân theo vì đó là lệnh dạy của thầy.

Em đã trả lời những sự Anh cầu nguyện rồi, xin để nhượng bút cho Phạm Phối Thánh.

Cao Tiếp Đạo, Bần tăng xin dâng bài thi này:

*Chém nước chưa ai nắm bữu đao,
Có phong trần mới định anh hào.
Thường mưu trời kẻ đời toan tính,
Cái nghiệp thương đời phải chịu đau.*

Cười...

THẮNG.

43. Hộ PHÁP ĐƯỜNG, 9-1-Đình Sừu (dl 19-2-1937).
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo

PHẠM VĂN MÀNG

Con chào Sư phụ, chư vị Sư thúc, chư Thiên phong và các bạn.

Xin mời mấy bạn và anh Giáo Sư đứng dậy.

Thưa Sư phụ, con khiếu lỗi, xin phép chuyện vãn với mấy bạn con một đôi điều, xin Cao Sư thúc xá lỗi.

May mắn một thời gian vãn vôi mà thấy đặng trọn điều tốt đẹp mạnh mẽ của cuộc chiến đấu chánh tà, lại còn hừng chí thích tình xem đặng trận trung quyết thắng, các bạn mừng chẳng?

Thưa Sư phụ, để các bạn con suy nghĩ.

Giáo Hữu Cương bạch: – Sao lại không mừng.

Thấp thỏi là sao? Mấy anh trả lời không nghĩa....
Thưa, trật nữa.

Thượng Sắc Thanh bạch: –.....

À đó đa. Mấy bạn nhớ lại khi thầy trò bị xô đuổi về nơi một khoảng đất không trên mẫu đặng, xúm xít nhau xây ổ gầy hang cho cuộc vĩ đại cơ quan bảo tồn sanh chúng đã đắc thành với vẻ thanh bai tốt đẹp thế này, thì đoán chắc cái quá trình tượng chơn vi thể Đạo đặng rồi đó.

Ôi! Hôm nọ Sư phụ khóc tại Phạm Nghiệp, buổi hôm qua khóc tại Báo Ân Từ, hai trận huyết lệ ấy nó sẽ rửa sạch cả con đường Thánh đức của mấy anh, lại còn làm bửu pháp diệt tiêu gươm đao kẻ nghịch.

Ấy triệu chứng cuộc vinh hiển vô cùng của mấy anh

toại hưởng.

Em chỉ xin một điều là mấy anh nên hằng nhớ những nỗi đau thâm buổi xưa, mà lau lụy cho những người bất phước, chớ đừng ỷ lại mà quên mình đã nghe.

Thưa Sư phụ, *chị Tư Nhượng* có gởi cho mấy em gái một bài thi, con xin viết ra đây nhờ Sư phụ trao lại giùm mấy em kéo tội nghiệp:

THI

*Đôi lời nhắn gởi bạn quân xoa,
Cái tuổi xanh kia có lúc già.
Rửa mặt những e phai má phấn,
Trao tay ngần ngại khuấy mày hoa.
Dưới gương bạch thố trông mây xế,
Dựa bóng huỳnh loan đợi ác tà.
Nỗi phận tang du âu phải phận,
Đừng đem bích ngọc liêng dòng hà.*

THĂNG.

44. SÀI GÒN, ngày 24-1-Đinh Sửu (dl 6-3-1937).
Phò loan: Báo Pháp – Nguyễn Trung Ngôn.

VÔ DANH ĐỒNG TỬ

*VÔ tư mới rõ đạo mầu thay,
DANH chứa nên danh chớ cậy tài.
ĐỒNG đạo tương thân là đạo chánh,
TỬ sanh phú có Đức Cao Đài.*

Chào chư đạo huynh. Bình thân.

*Mừng nay đặng gặp mấy anh đây,
Có chuyện chi hay nói tỏ hay.
Đã quá mấy thu tình cảm vọng,
Đạo còn lắm việc phải ra tay.*

Mấy anh nói chuyện chơi đi.

(Hậu xin Ngài chỉ dạy về việc Đạo).

– Đệ có dám lãnh phần giáo huấn đầu, nhưng lâu ngày đặng gặp mừng quá nên muốn bàn sơ việc Đạo với mấy anh cho vui, chớ đệ cũng không dám nói rằng đặc lệnh Ngọc Hư mà dám nhiều lời.

Song việc Đạo là việc công, tưởng ai cũng bàn đặng. Vậy xin nhượng chư huynh.....

Đệ xin thưa chư huynh, Đạo còn nhiều bước khó khăn vì bị lũ tà thần quỷ mị bày lăm trò quái gỡ để lừa gạt chúng sanh mà phá loạn cơ quan của Đạo mà chính mình Đại Từ Phụ đã lưu tâm từ thử.

Ấy cũng vì tư tâm ích kỷ mà ra, nhưng đó cũng là một bài học vỡ lòng cho anh em ta. Vậy đệ xin khuyên chư

đạo huynh chớ thấy vậy mà vội buồn, và hãy gắng công thêm nữa. Đệ xin tạm biệt.

Tái cầu:

*Vô tình đâu rõ đặng như tình,
Danh đạo vì ai lắm bất bình.
Đồng niệm nhứt tâm hành thiện đạo,
Tử thị sanh phi khuyến chúng sinh.*

Đệ đã nói rằng không đặc lệnh, thế thì đâu dám quyết định điều gì. Còn yêu cầu Lý Đại Tiên và Đại Từ Phụ thì quyết chưa đặng vì đã có lệnh Trên dạy để vậy ít lâu cho rõ giả chơn, rồi các anh em sẽ tự nhiên tỉnh ngộ, vì chẳng lẽ Đức Chí Tôn làm việc chơi một lúc đâu. Nếu ai có tâm chí lớn mới đáng làm hướng đạo cho cơ hiệp nhứt, vì những người có công khai Đạo đã bị thử thách, rồi như cơ hội ấy mà bị khinh bỉ và đổ kỵ là khác nữa. Vì lẽ ấy mà không khôi phục như tâm. Chẳng những vậy thôi mà những kẻ đó lại còn đem đường ganh ghét cho người đạo mất vẻ thân ái với nhau.

Chớ chi đừng kể những điều phàm tục mà bạo gan ráng chịu cho đặng những điều nghịch ý mình thì có lo chi không hiệp nhứt.

Đệ xin tạm vài lời thổ lộ.

THẮNG.

(Trích Thánh Ngôn chép tay của Ngài Bảo Pháp, trang 62)

45. Hộ Pháp Đường, le 23-7-1937 (16e jour du 6e mois de l'année Đinh Sửu)

Médiums: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.

Présents à la séance: Giáo Sư Thượng Chũ Thanh et quelques dignitaires de la Mission Étrangère.

NGUYỆT TÂM CHON NHON ou VICTOR HUGO

Bonjour Hộ Pháp et mes chers amis.

Cao Tiếp Đạo, j'ai à vous parler personnellement au sujet de Charles.

Vous êtes idéaliste. Il suffit de vous dire que toute autorité qui mérite son nom doit être respectée de gré ou de force.

L'avenir de la Mission Étrangère nous réserve encore beaucoup de surprises au point de vue sacrifices. Sachez bien que Charles a été désigné par moi pour réaliser un plan très complexe.

L'honneur de tous les Missionnaires est placé au premier plan. Il dépend d'une réelle énergie dans les paroles et dans les actes pour mettre chacun à la hauteur de sa tâche.

Le Corps entier est imbu de toutes sortes de corruptions, auusi bien chez les hommes que chez les femmes, par d'effroyables procédés. Or, un assainissement radical est absolument nécessaire.

Bài dịch ra Việt văn:

45. Hộ Pháp Đường, 16-6-Đinh Sửu (dl 23-7-1937).

Phò loan: Hộ Pháp - Tiếp Đạo.

Hầu đàn: Giáo Sư Thượng Chử Thanh và vài Chức sắc của Hội Thánh Ngoại Giáo.

NGUYỆT TÂM CHƠN NHƠN
ou VICTOR HUGO

Xin chào Hộ Pháp và các bạn thân mến.

Cao Tiếp Đạo, Bản đạo cần nói riêng với hiền hữu về vụ Charles.

Hiền hữu thì lý tưởng. Chỉ cần nói với hiền hữu rằng, tất cả quyền hành xứng đáng với tên của nó phải được tôn trọng dầu muốn dầu không.

Tương lai của Hội Thánh Ngoại Giáo còn dành cho chúng ta nhiều ngạc nhiên về phương diện hy sinh. Hiền hữu nên biết rằng, Charles được Bản đạo chỉ định để thực hiện một kế hoạch rất phức tạp.

Danh dự của tất cả Chức sắc Ngoại Giáo được đặt lên hàng đầu. Nó tùy thuộc vào một khả năng thực sự trong các lời nói và trong các việc làm để đặt mỗi người nơi bậc cao nhiệm vụ của mình.

Toàn cơ quan bị thâm nhiễm bởi tất cả những thứ hư hỏng, nơi cả nam phái lẫn nữ phái, bằng những thủ đoạn ghê tởm. Nay, một cuộc thanh lọc tận gốc là tuyệt đối cần thiết.

Donc, la désignation de Charles est muàrement conçue, je reconnais qu'il n'a pas tout fait pour réussir. Il y a vraiment des défaillances, mais les résultats obtenus sont aussi assez élogieux.

Je vous serais donc infiniment reconnaissant de l'aider

puissamment dans sa tâche pour aplanir les difficultés qui peuvent se produire dans l'accomplissement du dessein de Dieu.

Cao Tiếp Đạo répond: – Je vous obéis. Je m'entendrai avec Sa Sainteté pour aider Charles.

– Merci.

Adieu.

(Extrait de Thèse de Pierre Bernardini pour le Doctorat 3è cycle à Université de Paris VII, page 375)

Charles: Il s'agit du Giáo Sư Thượng Chử Thanh ou Charles Hugo.

Vậy thì sự chỉ định Charles được quan niệm chín chắn, Bản đạo nhìn nhận nó không làm tất cả để thành công. Quả thật có nhiều khuyết điểm, nhưng các kết quả đầu được cũng khá đáng khen.

Vậy, Bản đạo vô cùng biết ơn hiền hữu đã giúp đỡ hiệu quả trong nhiệm vụ của nó để san bằng những khó khăn có thể xảy ra trong việc hoàn thành Thánh ý của Đức Chí Tôn.

Cao Tiếp Đạo đáp: – Tôi vâng lời Ngài. Tôi sẽ thỏa thuận với Đức Hộ Pháp để giúp Charles.

– Cám ơn.

Xin cáo biệt.

(Trích trong Luận án Tiến sĩ Đệ Tam cấp tại trường Đại học Paris VII của Pierre Bernardini, trang 375)

Charles: Đó là Giáo Sư Thượng Chử Thanh hay Charles Hugo.

Đức Nguyệt Tâm Chơn Nhơn hay Victor Hugo giảng cơ cho biết: Hai người con trai của Ngài tái kiếp ở Việt Nam:

– *Charles Hugo* tái kiếp là ông Đặng Trung Chử, đạo hiệu Ngạn

Sơn, đặc phong Giáo Sư Thượng Chử Thanh.

– *François Hugo* tái kiếp là ông Trần Quang Vinh, đạo hiệu Hiễn Trung, đặc phong Giáo Sư Thượng Vinh Thanh.

46. *BÁO AN TỪ*, ngày 15-10-Đinh Sửu (dl 17-11-1937)

Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.

Hầu bút: Sĩ Tài Hiễn.

Hầu đàn: Hội Thánh nam nữ.

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ LÝ GIÁO TÔNG

Chào chư hiền hữu, chư hiền muội, Hiệp Thiên Đài và Cửu Trùng Đài.

Hộ Pháp, Lão cảm ơn hiền hữu đã thi hành y theo lời quyết định (vụ cầu phong để cho Quyền Vạn linh tuyển chọn).

Hộ Pháp bạch: – Nếu có điều chi sơ sót, xin Ngài chỉ dạy.

– Lão chẳng có điều chi dạy thêm Hội Thánh, duy y theo luật pháp “*để trọn quyền cho Vạn linh định vị*”. Nếu những số cầu phong không do Vạn linh công nhận, Lão buộc lòng bác hết.

Chư hiền muội nữ phái!

Lão để lời căn dặn một phen nữa rằng: Lão chín lấy tâm đức mà định vị cho mỗi người, y theo Thiên thơ biến tướng. Hễ khiếm tâm đức thì lập vị không thành đa nghe. Khá nhớ.

Lão để lời khen tri ý định cho Hộ Pháp thống quyền nữ phái.

Trần Khai Pháp!

Phước Thiện đã trọn nơi quyền ân tứ của Hộ Pháp. Khá cầu lịnh nơi người.

Hộ Pháp! Lão y phê sớ cầu phong của Quyền Vạn linh công nhận, nghe à.

Hiền hữu khá nhớ rằng: Hễ mỗi sự hành động chi cao thượng thì sự kết quả lại lắm đê hèn!

Hiền hữu cầm nghiêm luật pháp thì trừ hại ấy đặng mà thôi. Nghe à.

THI

*Viết thư Thiên thơ với nét trần,
Hầu sau bên giữ nghiệp Hồng Quân.
Chuyển luân thế sự đưa tay nắm,
Trừ diệt tà gian múa bút Thân.
Kìa lòng non Kỳ reo tiếng phụng,
Này xem nước Lỗ biến hình lân.
Công danh đất Việt tay đành nắm,
Mưa móc dân sanh gắng gọi nhuần.*

Hiền hữu đừng lo, an lòng hành đạo, có Lão và các Đấng thương yêu hiền hữu phò trợ. Xin nhớ.

THẮNG.

(Trích trong quyển VI BẢNG HỘI QUYỀN VẠN LINH tại Tòa Thánh Tây Ninh ngày 15-10-Đinh Sửu, trang 70)

47. HỘ PHÁP ĐƯỜNG, 17-10-Đinh Sửu (dl 19-11-1937).

Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.

Hầu bút: Sĩ Tài Hiền.

Hầu đàn: Khai Pháp và cả anh em Phước Thiện.

ière séance:

CAO THƯỢNG PHẨM

Chào các bạn và mấy em hết.

Cười... Bần đạo đi với nhiều Đạo hữu, Đạo muội, có Phạm Phối Thánh đến nữa. Cười...

Tiếp Đạo! Em có ý đợi Qua hả? Cười...

Em nên chú ý và nói lại với mấy kếp rằng: không có điều chi kỳ dị bằng mình nói giá ngọc với một tay buôn ngọc. Em nói, hễ cửa Huỳnh Thạch Công mới có hiện ra Trương Tử Phòng. Những trí định ấy hẹp hòi lắm, biểu họ bỏ đi là hay hơn hết, nghe em. (vụ mấy vị cựu Chức sắc HTĐ tính phản loạn nữa).

Tiếp Đạo bạch: – Tôi có cảm nhưng họ vẫn chẳng chịu nghe, lại còn muốn lôi tôi nữa.

– Mấy em Giáo Thiện nam nữ nghe Qua:

Nơi khổ hải này nó đã chất chứa bao nhiêu đau thảm thương tâm thì lại cần dùng biết bao giọt lành dương cam lộ. Mấy em đã gánh một trọng trách nơi mình, giúp đời giải khổ, thì tức nhiên mấy em làm thấy sự khổ. Ấy vậy, cái khổ là nghiệp của mấy em thì còn chi rằng lạ với tánh bạc ác tuồng đời.

Mấy em đã may duyên có thầy gần bên nâng đỡ, mấy em có biết giá trị hạnh phúc ấy là ngần nào không?

Biết bao Đấng thiêng liêng từ trước muốn đặng vậy mà không đặng vậy. Qua chỉ khuyên là mỗi khi bị áp bức tâm thần, mấy em nhớ rằng mấy em còn thầy của mấy em, thì tự nhiên an ủi.

Ôi! Gia nghiệp thiêng liêng vĩ đại của mấy em! Qua đã thấy và quyết chắc rằng: dầu cho một vị Chơn Tiên cũng còn ước vọng. Khá nhớ nghe.

Ngày nào dời điện phục vị Báo Ân Từ, Qua sẽ cùng toàn các bạn mấy em giáng một phen hội hiệp.

Bần đạo nhượng cơ cho Phạm Phối Thánh.

Hộ Pháp hỏi: – Về y phục của Truyền Trạng và cho biết coi ai xứng đáng phong vào hàng Sĩ Tải.

Khai Pháp bạch: – Xin cho biết insigne của Phước Thiện.

– Cười... Insigne làm chi cà chớ! Làm đạo vô vi đi mà! Cười...

– Hộ Pháp, hiển hữu nên chủ tâm hiệu Đức Lý Giáo Tông đã nhượng trọn quyền Hiệp Thiên Đài cho hiển hữu định liệu là nghĩa gì? thì mới hiểu bịnh Đạo nơi nào đặng toan điều trị. Lại nhớ lời dặn nầy: Hễ hành động càng cao thì kết quả thường hèn tiện.

Nhớ!

THẮNG.

2ème séance:

PHẠM VĂN MÀNG

Con chào Sư phụ, nhị vị Sư thúc, các bạn, mấy em và mẹ thẳng Xạnh. Cười...

Thưa Sư phụ, mấy em con đều đủ đây hết, thiệt là một ngày đại hội hiệp. Con mừng quá!

Chào chư hiền hữu, bình thân.

Thưa Sư phụ,

Con không dám để một lời gì nơi sự cầu phong cho mấy anh em con, nhưng con chỉ than rằng: Nếu ai không đủ công hành thiện y theo khuôn luật của Phạm Môn thì chẳng hề biết ái tuất thương sanh mà nên Giáo Thiện.

Theo ý con tưởng thì tốt hơn là để thủng thẳng cho họ tạo tâm đức đặng hoàn toàn. Còn như muốn cho họ trọng thân danh, nên để cho toàn Phạm Môn xúm nhau định cử.

Xin Sư phụ nghe theo lời con là hay.

THẮNG.

(TRÍCH TRONG QUYỂN VI BẢNG HỘI QUYỂN VĂN LINH TẠI TÒA THÁNH TÂY NINH NGÀY 15-10-ĐÌNH SỬU, TRANG 71-72)

48. NĂM ĐINH SỬU (1937).

DIÊU TRÌ KIM MẪU

MẸ mừng các con ái nữ.

Lành thay! Lành thay! Ngày nay MẸ rất hân hạnh vui mừng thấy các con níu nhau hồi về với MẸ, chạnh nhớ nỗi niềm từ lúc nọ, nung lò bảo sanh, đùm bọc các con cho đến nay đã sáu triệu niên dư, có lúc MẸ chi tiết nỗi mừng, MẸ tưởng nhớ rằng các con thân mến đã dắt nhau hồi về với MẸ.

Nào hay đâu MẸ mắc mưu với đàn con. MẸ hồi tưởng khi các con vắng MẸ trống giỡn trước ao sen, gió thổi lác lờ cành sen nghiêng qua lác lại. Ôi! Đau thâm cho già chống gậy ngóng trông, mà các con đành lia MẸ, xa khơi nơi vòng thế tục mà quên cả cội căn.

Nay nhờ Đại Đạo hoàng khai ân xá, nên chi MẸ mới tâm định các con. Vậy các con hãy hiểu rằng: Trong kiếp chót cuối cùng này mà lo tu niệm, bồi công lập đức, hầu có trở về với MẸ.

MẸ ban ơn cho các con. Tòa sen ngôi báu rực rỡ chói ngời, hạnh hưởng tiêu diêu, đời đời khoái lạc. Chớ các con ở chi trần thế mà bụi tục vấn vương cho tấm thân đầy đọa.

Vậy MẸ cho các con phép cơ tạo Thiên.

MẸ dạy:

THI BÀI

*Nơi Diêu điện, lương ban châu chực,
Nhớ đến con bút rút lòng già.*

*Gậy nâng chẳng quản đường xa,
Gậy châm mây bạc đưa già đến đây.*

*Nơi đàn nội sum vầy đông đủ,
Nhìn các con ủ rú tấm lòng.*

*Thương con khổ não chấp chông,
Đau lòng MẸ xuống quyết bông con lên.*

*Con ôi! Khá tâm bên sức gắng,
Những lời vàng MẸ dặn ngày xưa.*

*Khiêm cung, nhân nại, lộc lừa,
Giúp đời nào nại sớm trưa tháng ngày.*

*Cõi trần tục trung bày đủ cách,
Nhử các con xa vách tứ tường.*

*Thâm cho con đại lắm đường,
Nay Thấy mở Đạo, buồm trương rước về.*

Đem con trẻ trở về Tiên cảnh,

Chọn linh căn tánh hạnh thuần lương.

*Long Hoa sắp soạn khai trường,
Thi tài chọn đức, con bươn kịp giờ.*

Nhìn kỹ lại con thơ MẸ thắm,

Ruột chín chiêu đòi đoạn thắt đau.

*Thấy con lòng Mẹ xót xao,
Con ơi con hồi! Con nào thấu chẳng?*

Nhắc đến đây khó dần giọt lệ,

Thương con khờ chẳng kể thân già.

*Nước non chớn chờ bao la,
Quyết tìm một gậy một già vướng con.*

*Đối với trẻ cho tròn phận MẸ,
Mượn vần thơ thỏ thẻ đêm khuya.
MẸ khuyên em chị chó lia,
Học gương Diệu Thiện danh bia lưu truyền.*

*MẸ dành để đào Tiên cho trẻ,
Rượu bỏ đào tay lẹ con nâng.
Mây vàng sẵn chục bên chân,
Đưa đường Tiên cảnh, Chín từng hơi nguyên.*

MẸ từ già.

*Từ già các con ở lại trần,
MẸ về Tiên cảnh dạ băng khuâng.
Khuyên con gắng chí lo tu niệm,
Dứt điển MẸ mau tách dậm lần.*

THĂNG.

49. NGÀY 3-6-MẬU DẪN (DL 30-6-1938).

ĐÔNG PHƯƠNG SỐC

Giáng điển nâng thần bút,
Chào chư Chúc sắc Thiên phong,
Có ai biết Ta không? Ta là **Đông Phương Sốc**.

Nghe nói nhiều tay ham học, hỏi học làm chi? Nói học làm Trời, mà làm người chưa đúng.

Hỏi người tu làm chi? Nói tu thành Phật thành Tiên, mà tánh đảo điên không bỏ.

Hỏi sao không biết hổ, còn ngóng cổ cái hoài.

Quấy là ai? Phải là ai? Hỏi lại ai ai cũng quấy.

Mắt chưa thấy, tai chưa nghe, mở miệng ra khoe tôi là trí thức, đua chen rộn rục, làm in tuồng quỷ chức đàn chay, kẻ nói dở, người nói hay, dở hay không quyết đoán. Tu lâu năm chầy tháng, tu nhiều ngày kết án dầy dầy, quấy ăn mặn, phải ăn chay, mặn chay chay mặn. Đã biết Trời trao gánh nặng, sao không lo gánh nặng cho rồi? Xưng mình là đạo đức cao ngời, sao lại dám bỏ trời phận sự. Kẻ đa ưu, người đa lự chưa rành, người ganh ghét, kẻ càn nanh thêm sanh ác cảm.

Ôi! Ôi! Nhìn thấy chư hiền mà thảm, thảm cho người rồi thảm cho đời, đời trở lại phá đời, rồi trở lại nói đời quá dữ.

Đạo thì không lo lánh dữ, rồi trở lại trách Trời, có tiền định đổi đời, người sao dám chống Trời ngăn cản. Nay kết phe, mai kết đảng, quyết lòng đánh tẩn Thiên điều, sớm tự đắc, tối tự kiêu, tưởng rằng Đạo bấy nhiêu là hết.

Một câu kinh chưa biết, dám xưng mình rằng thiệt thông minh, kẻ thì chống, người thì kinh, kinh chống cho lâu thêm hại.

Kẻ khoe khôn, người nói dại, khôn dại rồi lại tự hại mình.

Xuống bút thần dặn bảo đình ninh, phải không phải tự mình hỏi lại.

*Tự mình hỏi lại tại vì đâu?
Cũng bởi Thiên cơ chẳng dễ dẫu.
Dẫu chẳng dễ dẫu, dẫu khó dễ,
Dễ dẫu, khó dễ, chớ cơ cầu.
Đông Phương nhứt xuất chiếu kiến khôn,
Sóc giáng phân minh rõ xác hồn.
Ca chẳng biết Ca mà kẻ giọng,
Được dẫu không được, giữ cho tồn.*

Bản đạo giáng đàn rất hổ! Hổ vì Ca chề chố bất tài. Thần Tiên thâm thiết bi ai, thương vì được việc may đàn rúi. Ta khuyên đừng có tủi, buổi cuối cùng rúi đó rồi may. Lời xin người chớ vội khoe tài, cơn rắc rối ý tài thêm hại.

Sớm hỏi tâm suy nghĩ, suy nghĩ thành chớ ý không thành, khuyên bớt việc cạnh tranh, tranh vút nhọn ắt sanh chuyện dữ.

Xúm nhau mưu sự, dạ hằng lo chống cự cho vừa, ngoài kẻ chắc phần đông, lòng quyết chí lấp sông tát biển.

Chưa xong điều hiển mà luận việc vô vi, chẳng rõ chữ trí tri, lại kẻ cạnh vật lý. Câu tâm linh phước chí, Trời lựa người mà mượn ký thiêng liêng, căn tình dục đảo huyền, ái nữ phụ sớm khuyên chừa bỏ.

Luật Thiên đình treo đó, người tu phải ngó cho tường, pháp nước rõ chán chường, ai sớm biết tìm phương lánh họa. Muốn tu cho khỏi đọa, ta khuyên chừa cái dạ đa nghi, muốn theo đũa vô nghì thì phải mê si chung với nó.

Trương bướm coi chừng gió, gió có ngược có xuôi, mọi việc đều có đầu đuôi, đầu đuôi có chỗ.

Xét sao không biết hổ, phạm mình còn nhiều chỗ chưa rồi, hỗn dụ dục lời thôi, trong đó cũng có hồi còn sơ sót. Tranh đua theo nước bọt, không lo học lo hành, giả dối muốn tranh giành, lòng chẳng ưa việc phải.

Ta nói chung cả thấy, muốn theo Thầy thì phải tin Thầy, lời dặn chớ lầm sai, không tu niệm, tội ai nấy chịu. Xét sớm mau lo liệu, đừng để muộn ăn năn, khuyên chớ có dưng dưng, ắt không tròn bổn phận. Chác chi điều cừu hận, làm cho bạn ưu phiền, dứt hết nợ oan khiên, ngày sau mình khỏi đọa.

Đạo lúc này rời rã, cũng vì tứ bửu không hòa, Trời định chẳng dung tha, làm lũ yêu tà thêm vỡ mặt.

Một còn một mất, còn mất là lẽ tự nhiên, một dữ một hiền, dữ hiền là thay đổi. Ai sớm may gặp hội, cũng trong một lúc này, kẻ vô phước chẳng may, rồi đây toan bỏ việc.

*Muốn tu phải giả cầm giả điếc,
Dẫu thiệt hư mình biết lấy mình.
Hành đạo thì tâm tánh cho thanh,
Dẫu trong đục tự mình lánh trước.*

Ai có công thì hưởng phước, lòng đừng mơ ước uổng công. Muốn việc chi phải trước đề phòng, hơ hổng ắt không thành việc.

Giáng bút phân rành hơn thiệt, ai sớm biết liệu lo,

sâu thì chống, cạn thì dò, đừng để cho đến đổi giông tuôn rồi gió thổi. Cũng trong một lúc này, xây chuyển lại chuyển xây, cuộc đời thay đổi. Ta khuyên đừng có vội, ráng an lòng chờ đợi lệnh Trời.

Tiếng nói chẳng phải chơi, nhiều lời ắt vương nên tội lỗi. Có tội thì sau sám hối, để lâu ngày thì tội không trừ, việc thiệt dám chê hư, dầu cho Đấng Đại Từ không chế phạt.

Đường ngay mực thẳng, phe đảng tan tành, lời thiệt phân rành, người tu chung hiệp. Chân thiện lo cần kíp, đừng để trễ ngày giờ, nếu biết luận Thiên cơ, đừng ngăn ngõ chán ngán.

*Khuyên đừng chán ngán, ráng lo tròn,
Ấy mới thật là trọn nghĩa con.
Thoả thuận cùng không cơn rắc rối,
Vững bền theo Đạo mới vuông tròn.*

ĐÔNG PHƯƠNG SÓC

(TRÍCH TRONG ĐẠI ĐẠO NGUYỆT SAN SỐ 11, 1965)

50. THÁNH THẤT CHỢ LỚN, 25-7-M. Dân (dl 20-8-1938)
Phò loan: Sĩ Tài Hối – Sĩ Tài Kiệt

QUYỀN GIÁO TÔNG

Chào mấy em.

Dịp may có mấy em tựu hiệp đây, Qua chỉ thêm đòi chút rồi mấy em khá gắng làm theo và truyền bá cho chư Chức sắc hiểu nữa nghe.

Hôm nay là buổi nhơn sanh đương để mắt trông chừng nền Đại Đạo lung lăm, nhưng họ còn ngần ngại một điều là nửa tin nửa không, lăm tưởng Đạo Cao Đài phỉnh phờ trò đời đó thôi.

Ôi! Cái nạn thâm nhập vào kiếp đọa để trừng phạt tội tình độc ác của chúng sanh. Vậy hiện nay Chức sắc cần phải trút thêm cả mồ hôi lẫn hòa giọt lệ ái tuất thương sanh, hầu đi khắp non sông để bĩa tấm lòng thương yêu chơn thật của Đức Chí Tôn buổi Tam Kỳ Đại Đạo thì dầu cho sắt đá kia còn phải cảm giác thay, hà tất là quần sanh. (Đọc)

Qua trách một điều là chư Chức sắc dám hy sinh cùng đời mà không dám can đảm liễu thân đó thôi. Cười... Khó thật, mấy em há!

Ôi! Đã nặng mang nghĩa vụ với đời thì chất khí sanh phải mong đáp đền tròn nghĩa vụ, vì vậy mà các đấng nguyên nhân, mỗi phen xuống thế là mỗi lần âu lo, nhưng mấy em hiểu rằng: Nếu không xuống cõi trần đây mà thi thố cả tài hùng biện để lập vị thiêng liêng thì mong mỗi gì đoạt phẩm.

Qua cũng dư hiểu buổi tạo đời bước đầu tiên thì các

vị nguyên nhân lãnh lĩnh phải chịu muôn sầu ngàn thảm là cố nhiên, nếu ai đủ nghị lực làm xong phận sự thì quả vị thiêng liêng không nhỏ vậy.

Mấy em nên cắt nghĩa cho nhau hầu vẹn đến lòng đại từ đại bi của Chí Tôn quá thương chúng sanh nên giáng trần lập Đạo.

Mấy em là người để thúc giục tâm chí cương quyết và can đảm với những hoàn cảnh khó khăn luôn, nghe à!

.....

THẮNG.

51. TÒA THÁNH, ngày 22-10-Mậu Dần (dl 13-12-1938)
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.

CAO THƯỢNG PHẨM

Chào chư Chúc sắc Thiên phong Hội Thánh Hiệp Thiên Đài và Cửu Trùng Đài. Có Đức Giáo Tông giáng lâm. Em Tiếp Đạo nâng loan, có Qua trợ lực nghe.

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ LÝ GIÁO TÔNG

Chào chư hiền hữu, chư hiền muội.

Cười... Hộ Pháp hiền hữu xin nghe:

Hôm nọ, Hội Yến Diêu Trì, có đủ mặt. Chương Đạo Nguyệt Tâm có đem sự khó khăn của Đạo mà người và hiền hữu đã nhiều phen toan tính, sẵn có mặt Cao Thượng Phẩm, người quì cầu rồi cho Chúc sắc Hiệp Thiên nơi Diêu Trì Kim Mẫu.

Đương lúc bàn luận, có Thánh của Đức Chí Tôn phủ giáo rằng: Cực Lạc Thế Giới tư sở kêu nài phải để cho Hộ Pháp trọn quyền y như Hội Ngọc Hư buổi nọ đã định hầu chuyển pháp cho phù hợp với Thiên thơ, chẳng ai đặt quyền sửa cái, dầu cho Chí Tôn kia cũng còn khó liệu.

Ấy là một điều Lão đã biết vậy, nên từ ba năm nay, chỉ để trọn quyền cho hiền hữu sửa đương cơ Đạo. Lão an tâm đặt là vì có Nguyệt Tâm thân mật cùng hiền hữu toan tính mọi điều. Lão đã đặt biết trước sở hành của hiền hữu.

Vậy nơi hai Tờ Nghị Định ấy, hiền hữu chỉ thêm vô tên Lão ký là đủ, đăng thi hành đở, đợi tới ngày mùng 9 tháng giêng, Chí Tôn giảng cơ phê chuẩn, đem vào Pháp Chánh.

Lão lấy làm hân hạnh vì lòng của các bạn thiêng liêng chúng ta, để lời tạ ơn hiền hữu.

THI

*Day mặt Hồng Quân ngộ địa hoàn,
Rưới chan vạn vật khối sinh quang.
Cõi Tiên mở rộng cung Đâu Suất,
Nước Phật sửa an cõi Niết Bàn.
Cứu thế quyết ngưng quyền Địa phủ,
Độ đời cố tạo phước Nhơn gian.
Thần thông trói chặt ma vương quái,
Dìu bước vạn linh đến cảnh nhân.*

Lão phê y Sở cầu phong, chỉ xin thêm hiền hữu đoái đến Nữ Giáo Hữu Hương Vàng tận tâm cầu nguyện và cây hiền hữu nói lại với Giáo Sư Hương Quế rằng: Tự mình lập tâm đức và công nghiệp đến phẩm vị ấy thì Lão đây cũng khó nổi vị tinh. Nói lời cầu nguyện của người, Lão đã đăng là đủ.

Chư Chức sắc Cửu Trùng Đài nghe dạy:

Phải bảo quì hết coi.

Cái phước đã hưởng thì phải biết giá trị mới đăng đa nghe.

Thi, gắng kiếm hiểu:

*Từ trước mấy ai phép trị phạm,
Giữa trần nay đến lập Lôi Âm.*

*Đế Quân trước mắt không xem mặt,
Kiếm quỉ tìm ma cứ luận đàm.*

Lão đợi coi Thánh đức của chư hiền hữu nó sẽ hoạt động và sanh hóa ra thế nào rồi sẽ định vị cho đa nghe.

Đọc, kêu tên Thiên phong đăng Lão cho phải:

.....

THĂNG.

52. *HỘ PHÁP ĐƯỜNG, 23-10-Mậu Dần (dl 14-12-1938).*
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Qua chào mấy em. Cười...

Vậy mình chơi với nhau mới đặng, chớ hôm qua, Qua cũng có theo Đức Lý Giáo Tông, nhưng có dám súp lê đâu.

Qua mời Cao Thượng Phẩm đi với Qua chơi nhưng mà người mắc cỡ một chút nên không đến. Đố mấy em biết: mắc cỡ sự gì, nói nghe thử?

.....

Cười... Đó ủa. Em Tiếp Đạo thấy chưa em?

Ôi! Đã lắm điều kỳ dị, từ thử đến giờ, hết lời để luận. Qua tưởng lẽ ấy là cùng. Em biết Cao Thượng Phẩm nói sao chẳng? Người than rằng: Chính mình người cũng bị nghịch ý cùng Hộ Pháp mà không an phận.

Mấy em, Qua đố một điều nữa?

Chí Tôn hơn mình thì nên hay là mình hơn Chí Tôn mà nên? Mấy em há?

.....

Cười... Tài gì mà địch thủ với một tay đã quen nắm quyền Chí Tôn từ mới tạo Thiên lập Địa. Hễ nói ra, Thiên binh Thiên tướng xúm chiêu lòng; còn mình tay trơn đánh sao cho ra miếng.

Hễ động đến họ thì cũng như mèo phồng nước sôi, nên bộ mặt họ xác quá chừng, mà họ không biết lúc này Lão Trung giúp họ. Không biết họ có biết vậy không há? Cười...

Lortat Jacob có nhắn lời chào Hộ Pháp.

.....

Cười... Thì là ổ của Bạch Vân. Em xem lại coi không người nào mà dưới phẩm Chơn Nhơn cả thấy.

Qua có luận cùng Điều Trì Cung việc em mới tưởng đó, Hộ Pháp. Chỉ đợi Tòa Thánh cất xong, dời Thánh điện rồi Qua sẽ tính với em điều ấy.

Phạm Phối Thánh rất mừng lòng và than rằng: các bạn của người đương cần nghe dạy dỗ, lại là phương độ chúng rất nhiệm mầu. Người hứa sẽ ân cần lo việc ấy.

Qua và Lâm hiền muội để lời cảm ơn em thương tưởng.

Chớ chi lúc này, Quan Thế Âm đương ở trì niệm cho nước Tàu nơi Nam Hải thì người đâu có rảnh hầu đặng đến trò chuyện và thăm viếng mấy em. Người nhắn với *Ngọc Hổ* rằng: Nó để cho thầy trọc cướp của hết và phiến rằng, nó không biết phương chuộc lỗi của người. Ôi! Ôm chi khối nợ đời, rồi mẹ hờn con khóc.

Hộ Pháp nói lại giùm nghe. Biểu nó biết nghe lời em một chút nữa là khá và nói với má nó không chịu nằm tại Vũng Liêm, nghe à.

Hộ Pháp hỏi: – Phải vụ đời xác không?

– Phải.

Qua sẽ có ngày đến thăm nói chuyện ấy với nó, chớ má nó hờn nên không thèm cho nó nằm mộng, y như nó đã cầu xin.

Lúc em đi Vũng Liêm, có Qua theo bảo hộ.

Ê, Hộ Pháp! Từ đây mình bảnh rồi ủa, em à.

– P... về bến ra sao anh?

– Hộ Pháp! Làm gì đặng với *Latapie* và *Lortat*. Chết tiêu nó. Còn Lão *Robin* binh em lắm, anh ta vô Paris đặng đối thủ với kẻ nghịch của mấy em. Làm cũng đặng bộn công chuyện.

Tiếp Đạo không thân, khó viết quá.

THẮNG.

TÁI CẦU: PHÒ LOAN: SĨ TÀI HIỂN - SĨ TÀI KIẾT.

PHẠM PHỐI THÁNH

Chào chư vị Sĩ Tài, chào các bạn Phước Thiện.

Khi này, vì bận sự nên không giải rõ thêm cho các bạn.

Này các bạn ơi! Ngày nay các bạn mới rõ, thầy của chúng ta đã bấy chừ thọ giáo là ai rồi à! Đã may duyên thọ giáo một Sư gia dường này thì tưởng chưa để điều cần yếu. Các bạn nên nhớ rằng: đối với ơn trọng đại kia, chúng ta phải làm thế nào hầu đáp đền muôn một. Các bạn nói thử?

– Đợi trả lời coi.

– Thưa Anh Ba, muốn trả ơn thầy thì duy có biết giữ trọn thệ và thương anh em trọn lời huyết thệ.

– Phải đó, đúng vậy.

Các bạn, càng nghĩ tới những nỗi khổ tâm của các bạn chừng nào lại càng động tâm hoài cảm chừng này.

Ngày nay các bạn nên hiểu rõ trường công quả đã mở thì tự mỗi người tự liệu dạy trở hầu lập vị mình. Đừng lầm tưởng như buổi chúng ta còn cấp sách sớm tối quanh quần bên thầy, cửa võ môn đã hé, thì ráng đem cả khí hùng

đưa tài đấu sức, quyết đoạt kỳ công hầu khởi uổng mấy năm công phu Sư phụ nhọc nhằn khuyến giáo. Các bạn còn danh vị cao thẳng thì cái vui của thầy ta thêm oai khí nơi Cực Lạc Thế Giới.

Vậy, trả ơn như thế mới gọi anh hào.

Các bạn nên để vào tâm cả sự hành động của các bạn. Thiệt ra công lao quá đáng, nhưng phải bình tâm suy nghĩ trong mọi hành động từ việc lớn đến điều nhỏ, được vậy thì ít sơ sót. Khá nhớ. Ấy là phương thuốc hay hộ thân khi khó liệu.

Vậy xin kiếu các bạn.

THẮNG.

TÁI CẦU:

PHÒ LOAN: HỘ PHÁP - TIẾP ĐẠO.

PHẠM VĂN MÀNG

Thưa, con chào Sư phụ và nhị vị Sư thúc.

Khi này, con làm rộn Sư phụ, xin tha lỗi cho con, kéo tội nghiệp.

Thưa Trần Sư thúc,

Con xin đề đầu gối gắm các bạn con, Sư thúc thương tình chiếu cố.

Thưa sư phụ,

Một đàn chim kia đồng bay với nhau nơi xứ lạ, cảnh sầu thì tình khăng khít thương đáo đẽ. Nếu rủi đời cánh mỗi mê lạc bấy lẽ bạn, thì tiếng nỉ non kêu thảm vốn lẽ thường. Xin Sư phụ và Sư thúc rộng lượng tha tội cho

Giáo Thiện ĐỢI, kéo tội nghiệp.

Lụy...

Thưa Sư phụ, Chị *Lý Hiền Lương* gọi nhắc lại lời Sư phụ tha tội bất hiếu cho người, vì không sớm thăm tới viếng đặng Sư phụ. Bữa hôm nọ làm tuần người, mấy con có về, nhưng than ôi! chỉ có tui phận thương tình, rơi châu đổ lệ, rồi lui bước cho khuấy khỏa lòng sầu. Thương nhứt là người không thể nào xem mấy đứa nhỏ cút còi mà chịu nổi.

Thưa Sư phụ, vì người đã thâm tình cùng Diêu Trì Cung buổi sống, nên nay đặng hầu cận Bát Nương. Ấy là kiếp may duyên nên mới đặng vậy.

Xin nói lại với *Ngô huynh* an lòng, kéo người hoài vọng.

Tứ Nhượng có gởi bài thi này cho Sư phụ, con xin đưa lại:

*Dưới cảnh Đông quân mấy giọt tình,
Uống chưa đến đáp nợ môn sinh.
Cần khăn thế sự lau dòng thảm,
Chạnh nỗi Linh Cung chứa thậm tình.*

Người xin Sư phụ cầu xin cho người ở nơi khác, chớ Đông Nhạc Đế Quân xem cảnh thảm ấy không nổi nữa.

Thưa Sư phụ, xin kêu *Anh Chiêm*, chớ không có lệnh của Sư phụ đòi, ảnh không dám về.

Con xin kiếu.

THẮNG.

TÁI CẦU:

THẦN CHIÊM

Hộ Pháp hỏi: – Phải em Hai đó không?

– Dạ, con đây.

– Tại sao em không dám về?

Cười... Tại con sợ Sư phụ.

Thưa Sư phụ,

Con thấy anh *Hiệp Phố* bị *Phong Chí* hiệp đáp, con muốn về mét Sư phụ mà con không dám.

Ai đòi làm đạo gì mà biểu người ta phải ở trường và ăn đất mới ra lễ Phước Thiện.

Ông Bảy giành quyền của anh Hiệp Phố, chẳng khác gì Hành Chánh ghét Phước Thiện vậy. Anh lén gậy dựng được bao nhiêu, Ông Bảy ở sau lưng phá hết. Anh Hiệp Phố không nhịn để cho Ông Bảy ăn đậu ở nhờ, thiệt là đáng lắm.

Bây giờ nghèo mà xin ai cũng không đặng đồng nào, nên mới đổ nghề ra khảo Hội Thánh, coi bộ biết ăn năn một chút, nhưng mà khi đặng thơ Sư thúc thì đổ quạu oán anh Hiệp Phố lắm.

Thưa Sư thúc, cho phép con đem anh Hiệp Phố vô Ninh Bình, con bao hết. Anh Hiệp Phố cũng muốn vô ở đó với con, song sợ mạng lệnh của Sư thúc nên còn đợi.

Thưa Sư thúc, con lãnh, hễ vô Ninh Bình thì con giúp anh làm nên chuyện. Con cảm ơn Sư thúc.

Thưa các bạn, em xin cúi đầu chào các bạn. Còn việc

mẹ con của chúng nó, em hằng phò hộ, không sao đâu, xin nói lại với *mẹ con Chinh*, em gửi lời thăm đó. Ít lâu đây, tôi lo xong việc ông già, và nói với nó không sao đâu mà sợ.

Em lui.

THẮNG.

53. *BÁO AN TỬ*, ngày 9-1-Kỷ Mão (dl 27-2-1939).

CAO THUỘNG PHẨM

Chào các bạn và chư Chúc sắc nam nữ lưỡng phái. Tiếp Đạo, em nâng loan, có Qua trợ bút cho Chí Tôn giáng nghe.

THẮNG.

THẦY

Các con,

Tác, Trọng, hai con chịu nhọc giùm Thầy nói một chút nghe.

–.....

– Này các con, đã trót bấy lâu Thầy những chịu khổ tâm ngồi xem các con tự liệu tự lo, cảm giềng mối Đạo.

Ôi thôi! Ngoài tình thương nhớ, còn nỗi ngại lo cho cả các con không đủ tài đức mà giữ bền Chánh giáo. Hại nỗi, Tà Thân là kẻ nghịch của Thầy, tức cũng là kẻ nghịch của các con, nương quyền của Thái Bạch đã rộng cho thử thắt các con, làm đến nỗi những đứa ít duyên phần phải mất ngôi thất vị.

Ôi! Giọt lệ thương tâm kể sao cho xiết! Thầy tưởng chẳng nói các con cũng đủ hiểu rằng: Thà là Thầy đến ở chung cùng các con, chia đau sốt thắm, hơn là ngồi mà xem các con phải chịu đoạ lạc trầm luân.

Các con ôi! Thì cũng tại nơi các con không biết thương Thầy, giữ lời giáo huấn, ngày nay mới có nỗi này.

Các con không tìm hiểu cho trọn Thiên ý nơi nào mà phải lạc đường mất nẻo.

May thay! Nếu Thầy không viễn lự sai Hộ Pháp giảng trần thì cơ Đạo đã ra tiêu hủy.

Thầy nhờ nơi lòng cảm mến của các con làm cho vui lòng Thái Bạch, nên nó mới chịu xây chuyển Thiên thơ, tạo nên Thánh vức.

Các con nên để tâm nhớ lấy oai nghiêm của nó mà giữ mình hành đạo thì sẽ thấy cái nghiệp vĩ đại của Thầy đã tạo cho các con hóa ra cao trọng.

Tác! Thầy cảm ơn con.

Thầy đã đặt mấy tờ Sớ của con cậy tay Thái Bạch giao lại cho Thầy và nó đã để ý y phê theo lời xin của con. Vậy con cứ thêm vào Pháp Chánh là đủ.

Các con phải hằng nhớ rằng: Thầy hằng ở bên các con điều độ, các con cứ an lòng. Thầy chưa để cho ai rộng quyền áp bức mà các con lo sợ.

Thầy sẽ sai Thái Bạch đến nói nhiều điều yếu trọng với các con, nhưng phải cầu tư nó mới đặt.

Thầy ban ơn cho các con.

THĂNG.

**Thánh Ngôn trong thời gian
Đức Phạm Hộ Pháp bị đồ lưu hải ngoại.**

**PHỤ LỤC I: THÁNH NGÔN
CẦU TẠI TÂY NINH VÀ SÀI GÒN**

*54. NGÀY 15 THÁNG 8 NĂM NHÂM NGỌ (DL 24-9-1942),
Phò loan: Khai Đạo – Hiến Đạo.*

DIÊU TRÌ KIM MẪU

Mừng các con nam nữ.

MẸ vui được thấy các con biết lo cho chúng sanh tức là lo cho mình vậy.

Mình tu cho chúng sanh, mình lập vị cho chúng sanh, tức là mình lập vị cho mình. Phải hiểu cho rõ, nếu chúng sanh chưa ai đắc đạo thì ta phải cầu nguyện cho người đắc đạo trước ta.

Nếu mình cứ mong cho mình cao phẩm giá, tức là trái với Thiên ý, mình phải hằng ngày trau dồi tánh đức, lo chung cho thiên hạ, ấy là phương pháp tu tắt đó.

Thường ngày công phu mà mình chất chứa tánh tự kiêu thì cũng không mong đắc Chánh quả được, bất quá đắc một vị Địa Tiên mà thôi.

Vậy muốn cho hoàn toàn thì ráng tập cho biết trừ các điều xấu xa, tập thường ngày tâm Chơn lý, kiếm hiểu huyền vi, răn mình hằng bữa, đó là đường chánh sáng láng cứ lo bước tới.

Đạo chia ra ba Chi: Thế, Pháp, Đạo.

Mình tu cho đúng theo Luật, hành theo Pháp, thì chúng sanh nơi thế ca tụng công đức mình, trọng kính mình, ấy là mình *đắc Thế*.

Hễ đắc Thế thì phải tâm Pháp đặng cứu chữa, dạy bảo theo Pháp. Nếu mình hành Pháp hiển linh, chúng sanh ứng mộ thì mình *đắc Pháp*.

Nếu đắc Pháp thì phải tâm Đạo. Đạo là vô vi, muốn tâm không phải dễ, mà dễ khó là do nơi mình. Nếu đi được hai khoản thì khoản sau nầy phải rắng, nếu *đắc Đạo* thì nhập cõi Niết Bàn.

MẸ ban ơn cho các con Nam Nữ.

(Tiếp theo, Cửu vị Tiên Nương lần lượt giảng cơ cho thi: *Kính tặng*).

*Nhứt khí tạo đoan cả Địa cầu,
Nương theo Mẹ cả giảng vài câu.
Kính dâng Tam bửu hàng năm vẹn,
Tặng lễ mừng thăm đắc chẳng lâu.*

*Nhị châu Chơn vô nhó cùng không,
Nương cõi Thiên cung gửi bóng hồng.
Kính tặng vài câu mừng bạn cũ,
Tặng người hiếu hạnh chịu phòng không.*

*Tam Kỳ khai mở Đạo lần ba,
Nương nấu ít lâu rỏ báu hòa.
Kính lượng bề trên ban đức tánh,
Tặng người tài trí hứng Đài Cao.*

*Tứ đức vẹn toàn môi xứng danh,
Nương hơi nhang khói chỉ điểm lành.
Kính mừng quý vị ân cần tịnh,*

Tặng khách nâu sồng diệt quói khang.

Ngũ hành vận chuyển đoạt Huyền Thiên,

Nương níu đôi năm khỏe tự nhiên.

Kính có công tu nay gặp hội,

Tặng mình hữu hạnh phục qui nguyên.

Lục lạc khua rần cả ngũ châu,

Nương chi vật chất phải âu sầu.

Kính xin tỉnh giấc lo tu sớm,

Tặng quyết cầu ân cõi ách sâu.

Thất thế nấu nương chó tưởng lâu,

Nương cùng quý vị chỉ đường cầu.

Kính đem đến tận bờ dương liễu,

Tặng nghĩa đài sơn kẻ chực châu.

Bát vu hành khát bữa mới chiêu,

Nương tưởng mình to giống kẻ thiêu.

Kính đến Tây phương tâm Xá lợi,

Tặng tình đồng đạo phải đồng yêu.

Cửu Thiên mở cửa rước người hiền,

Nương chí dắt dìu khách hữu duyên.

Kính lập công to qui cứu vị,

Tặng tiên phát khởi lập căn nguyên.

Thu cúc hứng sương khách kiếm mùi,

Chín Cô cùng MẸ đến chung vui.

Thương nhau tâm kiếm chường nào gặp,

Công đức vẹn toàn sẽ hiệp ngôi.

THĂNG.

55. NGÀY 9 THÁNG GIÊNG NĂM GIÁP THÂN (DL 2-2-1944)

BẠCH HẠC ĐÔNG TỬ

Chào quý vị. Chính đàn cho nghiêm đặng hầu Đại Từ Phụ. Cấm mật niệm.

HUYỀN KHUNG CAO THƯỢNG ĐỂ kim viết CAO ĐÀI TIÊN ÔNG ĐẠI BỒ TÁT MA HA TÁT

Đại hỷ, Thầy mừng các con.

Tuy ít vị, song tấm lòng thành thật, các con chớ nên trách riêng Thầy sao không đìu dắt các con, để cho Đại Tiên Trưởng Thái Bạch mở nẻo dẫn đường bí pháp trợ giúp các con.

Phàm có học thì phải chịu hành, giáo thì phải răn. Trái lại, Thầy vì thương không đành răn he cùng hành phạt các con, nên đành giao lại cho Đại Tiên Trưởng giáo hóa môn sanh về phần lễ phép.

Các con nam nữ,

Phàm muốn nên người trí huệ minh mẫn, cần phải học. Hễ đến trường học tức phải nghe và tuân theo bề trên đìu dắt, lắm khi phải những lời chua cay quở trách, dầu cho đến thế nào đi nữa, cũng cứ một mực bền lòng vững chí ôn nhuần, sửa tâm giới tánh cho tận thiện, rửa sạch bợn nhơ trần thế, giới mùi hương lập tánh Thánh, hầu độ rỗi các con cái đang chơi vơi biển khổ.

Kỳ này là chót, Thầy lập nơi đây một Trường thi công quả và cho các Đấng khảo đủ phương diện. Thầy

đau đón thấy các con còn đặt mình chung cùng danh lợi. Đây cũng đến kỳ Tận Thế, đối cựa thay tân, tuyển bực đại hiền cứu thế.

Các con cũng còn nhớ những lời Thầy dạy lúc mới lập Đạo, Thầy tưởng cũng nên lập lại một lần chót cho các con nhớ: “*Thầy là các con, các con là Thầy. Chư Phật, Thánh, Tiên cũng là các con, các con là Phật, Thánh, Tiên tại thế.*”

Vậy các con hiểu Đạo thì các con tập tánh sao cho ra vẻ cho đúng in như các Đấng vậy.

Thầy đã cho các con biết trước: “*Thầy cho các con đắc đạo tại thế*”. Nay muốn tâm lên cao thì phải lập công cho cao, chí cho bền, đi cho vững, leo núi chớ than mệt, thuyên ra khơi đừng lo biển rộng, dầu sóng gió thế nào cũng vẫn tươi cười đặng lướt qua khỏi bể.

Nghe cùng tuân lời các Đấng dạy răn. Thầy khuyên các con đừng sanh nạnh cùng nhau, co đầu cứng cổ, e phải bị tội lỗi đa nghe.

Thầy mừng và ban ơn lành cho các con.

THĂNG.

56. *NĂM GIÁP THÂN (1944),
Phò loan: Khai Đạo – Hiến Đạo.*

THẤT NƯƠNG

Em tỏ sơ, mỗi khi trong mình mấy anh có điều chi khác, hoặc đau lạ kỳ hơn kẻ khác, xin mấy anh không nên phiền phức. Ấy là các Đấng chuyển đa.

Sửa tâm luyện tánh, tắm sạch phách hồn cho tinh chuyên, trong mấy điều sửa đổi đó, phải chịu hành xác chút đỉnh. Ấy là phận sự của kẻ chỉ giáo, còn phải chịu cho các vị Giám khảo hạch hỏi nữa nghe.

Trong Ban Khảo lại chia làm hai Ban khác nhau: một Ban khảo thí về tinh thần, một Ban khảo thí về vật chất. Phải biết phân biệt hai Ban này có lộn Quỷ vương nữa đa, vì Chí Tôn cho lịnh chúng nó.

Bạch: – Xin Cô giải nghĩa giùm tinh thần và vật chất.

– Khảo về tinh thần: là làm cho trí não mờ mệt, biếng nhác, hay quên, quạu quọ, bị kẻ khác sỉ nhục tên tuổi mình.

– Khảo về xác thịt: thì đau té, có khi bị chúng giọi đầu, gia đình lộn xộn, xào xáo chẳng yên.

Đó là em kể sơ qua, chẳng phải dễ đâu?

Hữu duyên đắc ngộ, vô duyên muôn kiếp bất tương phùng.

Biết Đạo mầu, nhà triệu phú muốn đổi cũng chẳng thêm. Thanh thì bán, trước lại phú. Có phân cây mới tốt, mà phân vẫn là chất trước. Phép này để học hơn hết.

Hễ mỗi lần xác phách muốn làm điều chi thì mấy

anh tự hỏi cái điều này: Ông Trời có làm đặng không?

Rồi mấy anh suy nghĩ cho đáo để sẽ trả lời cho phách của mấy anh. Mỗi lần cứ thi hành theo phương pháp ấy thì ngày sau có kết quả mỹ mãn.

Bạch: – Xin Cô giải rõ.

Thí dụ thứ nhất:

Bạn chung nói mình ý có quyền bảo nó đi cướp của của kẻ khác đem về mình hưởng, thì mình hỏi Ông Trời làm việc đó đặng không?

Nếu biết nó là Ác tâm thì mình trả lời rằng: Không được, điều đó ác lắm, không nên làm.

Thí dụ thứ nhì:

Mình xúi hai đảng kiện lộn với nhau, đặng mình thủ lợi, thì thử hỏi Ông Trời có xúi làm điều đó không? đặng trả lời cho phách biết rằng: điều đó độc hiểm lắm, không nên làm.

Các anh hiểu chưa?

Thường ngày nhớ mấy điều này, Thánh Thần đều biên chép những công chuyện của ta làm, nghe những tiếng của ta nói, cho đến ngày cùng vậy. Nên trước khi ta làm điều chi hay là nói tiếng chi cũng phải suy nghĩ coi có nên không? Chừng ấy sẽ làm hoặc nói chẳng muộn gì. Em mách sơ.

THẮNG.

TÁI CẦU:

BÁT NƯƠNG

Em xin quý anh chị cần chuyên tập, ban đầu chịu khó, sau mới thành công.

Từ đây, trước mỗi thời cúng, em xin quý anh chị hãy nhớ:

– Trước hết rửa hai con mắt, trong lúc đang rửa, nói thầm rằng: Con mắt thường ngó chỗ không tốt, rửa bỏ nó đi.

– Kế rửa hai bên tai, cũng nói như trên rằng: Tai hay nghe bậy.

– Kế rửa và súc miệng, nói rằng: Miệng hay thốt lời bất chánh.

– Kế hai bàn tay vuốt mặt, nói rằng: Ý đừng tưởng chuyện quấy.

– Kế rửa hai bàn tay, nói rằng: Tay hay cầm đồ dơ uế.

– Kế rửa hai chơn, nói rằng: Chơn hay bước vào chỗ ô trược.

Rửa cho sạch, đoạn mới tới Chánh điện hầu lễ.

Đó là bề ngoài quý anh quý chị.

THẮNG.

57. Báo An Tử, ngày 4-5-Ất Dậu (dl 13-6-1945).

Phò loan: Thượng Sanh – Tiếp Đạo

Hầu đàn: Chức sắc HTĐ và CTĐ.

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ HUYỀN KHUNG CAO THƯỢNG ĐẾ viết CAO ĐÀI

Mừng Thiên phong Hiệp Thiên, Cửu Trùng, các con nam nữ lưỡng phái.

Thầy rất đẹp lòng được trông thấy các con Hiệp Thiên và Cửu Trùng tương hội lẫn nầy mà lo lắng cho chúng sanh. Vậy sự hội hiệp rất khó khăn, sau bao phen chia lìa đau đớn của các con làm cho Thầy lắm lúc phải biết bao lệ thảm.

Đó là làm cho các con đã tự xét mà quý mến nó với một tâm hồn cao khiết và nên vì đó mà gắng giữ cho tới ngày cùng, chẳng nên vì một lẽ nào mà làm cho nó tổn thương nữa.

Đó là lời Thầy yêu cầu các con, vì non sông, vì non loại, vì Đạo, vì nhà. Các con có thể từ chối chăng?

Con đường trải qua, đã lắm gay khó, thì bước tương lai cũng không dễ đâu, còn phải hao bao nhiêu tâm huyết và thống khổ mới được trọn thành, nhưng nếu các con chẳng hiệp một cách chơn thành và mật thiết nồng nàn thì sức Thầy cũng vô hiệu quả.

Các con nhìn chung quanh sẽ thấy bao nhiêu kẻ nghịch chờ đợi dịp đặng xô đuổi, vậy các con, hiệp nhau toan phá hành vi của các con, nên liệu mà thắng chúng

nó, và đem dựng lại một nền Chánh giáo mà tự nơi tay các con đã xô ngã.

Thầy muốn đem các con ra khỏi luật Thiên điều của Tòa Tam Giáo thiêng liêng, đặng các con có thể cứu chữa nhưn sanh mau chóng, nhưng vô hiệu quả. Các con phải tự lập nền móng cho nòi giống mà thôi. Nên nhớ lấy.

Về việc trị Đạo, hai Đài Hiệp Thiên và Cửu Trùng phải tương đắc nhau mà đi cho trúng lối.

Hiệp Thiên Đài có đủ chuẩn thẳng mà tiếp xúc, diu dắt các bạn, phải tương đắc đặng thật hành chủ nghĩa thương đời, đặng cứu giúp các em út của các con trong cửa Đạo, vì chúng nó chịu nhọc nhằn đau khổ lắm, mà khi các con quên chúng nó chẳng?

Hiệp Thiên Đài các con, Thầy y giữ mấy chức đã tạm phong bên Hiệp Thiên Đài nơi cơ quan tái lập, đặng có tay giúp đỡ các con; mấy Chức sắc ấy nên tận tâm vì Đạo.

Thầy cho *Thượng Chũ Thanh*, *Thượng Hóa Thanh*, *Thái Tu Thanh* đến gần hầu Thầy.

Ba con hiện thời, duy có ba đứa là trên hạng Chức sắc Cửu Trùng Đài.

Thầy sắp:

- *Thượng Chũ Thanh* là *Chánh Phối Sư phái Thượng*,
- *Thượng Hóa Thanh* tạm mượn là *Chánh Phối Sư phái Ngọc*, vì con là mặt lễ và là hệ thống đạo;
- *Thái Tu Thanh* ở địa vị cũ.

Các con phải gắng làm phận sự đặng lập cơ qui nhưt cho thành, sau này sẽ lấy theo công quả mà định.

Các con nên tuân và ráng hiến cho Thầy một sự vui

mừng.

Chức Đầu Sư và trên nữa thiếu thì cứ hỏi nơi Hiệp Thiên Đài nghe.

Thầy ban ơn các con.

THĂNG.

58. *THẢO XÁ H. CUNG, đêm 6-5-Ất Dậu (dl 15-6-1945)*
Phò loan: Thượng Sanh – Bảo Văn Pháp Quán.

DIÊU TRÌ NƯƠNG NƯƠNG

Mừng chư Chức sắc Hiệp Thiên, Chức sắc nữ phái.

Thiếp được hân hoan trông thấy nền Chánh giáo được dựng lại và diu dắt cả con cái hiệp làm một để tạo lại đời tàn buổi sau này.

Nhờ Chí Tôn trợ giúp thêm vào sức hiệp chơn thành của các bậc anh tuấn của Đạo, nên non sông Đất Việt ngày nay mới được mở mang trên màu cờ độc lập. Đó là kết quả xứng đáng của sự lập Đạo của Đức Chí Tôn.

Thiếp ước mong cho Hiệp Thiên Đài để hết công tâm mà lo lắng chủ nghĩa chung là lập nền tảng chắc chắn để độ sanh linh đi đến con đường giải thoát. Đó là dâng cho Chí Tôn một lễ trọng hậu, và gặp dịp may để lập ngôi vị cho mình. Nên lưu tâm.

Các con Nữ phái gắng công độ rỗi và làm cho Nữ phái được đạo đức dồi dào, đồng đủ mới hiệp Thiên thơ.

Bước đường trước, nếu chẳng đặng hay, thì con đường sau nên dè dặt và thận trọng lấy trách nhiệm, đừng đi đến kết quả tốt đẹp. Thiếp trông mong nơi đó.

Thiếp ban ơn chung. Nhượng cơ cho Cao Thượng Phẩm.

THẮNG.

TÁI CẦU:

CAO THƯỢNG PHẨM

Chào mấy bạn Hiệp Thiên Đài và chư Đạo hữu nữ phái.

Bần đạo lấy làm vui mừng vì được trông thấy mấy bạn Hiệp Thiên hôm nay.

Bần đạo vẫn đợi cơ hội này dựng để cho nền Đạo có một tinh thần chắc bền và có sức đồng đủ đào tạo các bậc nguyên nhân nên tài hữu dụng.

Thiên thơ đã định cuộc giải phóng giống nòi, nhưng nếu chẳng có sự tin cậy và sức hy sinh của các bạn đã tổn hao bao nhiêu tâm huyết ngày đã qua, thì đâu có sự chung vui ngày nay.

Đường đã dọn chông gai thì các bạn nên vì đời mà tiếp tay để lập nên trọn vẹn cho Đạo, phải lướt hết khó khăn và hiệp nhau cho thành một khối khừ chắc mới đoạt đến mục đích.

Bần đạo vì mừng nên hiến cho mấy bạn Hiệp Thiên để tiêu khiển bài này:

THI

*Đường mây sấn lối gặp may duyên,
Nâng gánh xa thơ sửa mối giềng.
Anh tuấn đất gìn nung khí phách,
Uy linh Trời giữ tạc đài liên.
Hồn về nước cũ, đời nương thế,
Hạc lại từng xưa, đức lập quyền.*

*Đánh Việt chờ qua cơn bão tố,
Muôn năm tỏ rạng mỗi chơn truyền.*

Các bạn nổi điệu chơi.

Anh Ba gắng lập công giúp Đạo kết quả đẹp.

Cô Tư gắng làm trọn phận sự. Bần đạo biết hết tâm đạo hạnh, đừng thác thứ chi.

THĂNG.

59. NGÀY 21-2-BÍNH TUẤT (DL 24-3-1946).

LÝ ĐẠI TIÊN TRƯỞNG

Lão chào chư hiền hữu.

Lúc này lo liệu lắm phải chăng?

Lão cho chư hiền hữu hiểu rằng: Cơ bí mật của Thiên điều không khi nào đi đôi với cuộc thế, mắt phàm của đời không phương đoán được đâu.

Tuy trước mắt chư hiền hữu coi như thất bại, hiển nhiên, nhưng mà cơ mầu nhiệm huyền bí thiêng liêng cho là kết cuộc, y như luật định của Thiên điều, Tam Giáo Tòa chuyển pháp để trừ diệt cả lũ ma hồn quỷ xác cho tiêu tận rồi đến lúc phục hưng nên độc lập một cách phi thường.

Còn lại toàn bạc nhưn tài trung nghĩa làm ích nước lợi dân sau này, nước nhà bền vững, cơ Đạo cũng do đó lan tràn truyền khắp cả ngoại bang.

Chư hiền hữu cứ yên tâm lo sắp đặt bề trong của mình, chờ sắp đến ra ứng dụng. Ngày cận đây, chẳng phải xa đâu, nhưng cơ thành lập một cách bất ngờ, toàn cả nước Nam không ai biết trước được.

Chư hiền hữu cứ vững lòng lo tròn phận sự. Có Lão và Tam Giáo đồng thời chuyển xây cho mau thành tựu.

Lão hứa chắc chắn với chư hiền hữu một lần chót nữa là: *Không ai dưới thế này toan phá hoại nền Đạo của Đức Chí Tôn được*, mà sự độc lập của nước Nam đã có tiền định trước.

Chư hiền hữu ráng lo thì nên được việc, không có điều chi xảy đến cho nền Đạo lộn xộn đâu mà chư hiền

hữu lo ngại.

Cơ đời sắp đổi biến nay mai thì sự độc lập chẳng cần cầu cũng có, lo chi cho nhọc trí.

Thôi, Lão chỉ sơ cho chư hiền hữu đủ đức tin để tuân theo lời của Lão mà thi hành phận sự thì nên việc.

Lão xin kiếu.

THĂNG.

60. NGÀY...

ĐẠI ĐẠO TAM KỶ PHỔ ĐỘ LÝ GIÁO TÔNG

*Trái oan chưa dứt thuở nào thôi,
Muốnặng phi thăng, ráng trả rồi.
Cượng lý tu hành cho thoát tục,
Tiền vay nợ hỏi, số ai bồi.*

Đây Lão nhắc lời của Đức Chí Tôn dạy về cách trả quả như vậy:

“Các con ôi! Phải ráng vui lòng mà chịu điều cực khổ. Hễ Thấy thương các con chừng nào thì hành hạ các con chừng nấy. Bởi vậy, khi các con hiến thân hành đạo với Thấy, đã lĩnh truyền cho Thần, Thánh bắt các con phải trả cho đủ kiếp, đặng trừ cho kịp kỳ nấy.

Bởi các con phải chịu luật luân hồi, vì cơ mà các con phải chịu điều khổ sở như vậy, các con chớ than phiền, chính theo lời thế của các con thì Thấy hành các con cho đúng lẽ. Vậy mới xứng đáng là môn đệ của Thấy. Có nhiều đứa vì không rõ luật Thiên điều, cứ than van mãi.”

Vậy, chư hiền hữu, hiền muội nghe Ông Trên dạy đành rành. Nợ thì phải trả, chớ không chạy đầu được. Dầu một vị Đại La mà phạm luật Thiên điều thì cũng phải tái kiếp mà đền bù cuộc trả vay.

Thế nào gọi là Trả quả?

Là nhận chịu các nợ tiền khiên đã kết nạp trong nhiều kiếp, chỉ quyết trả cho xong mà không vay thêm nữa.

Có hai cách Trả quả:

* Một là quả báo về tinh thần ở phạm vi tư tưởng, buồn thảm âu sầu.

* Hai là quả báo về xác thịt, tật bệnh, đói rét, khốn nàn.

Quả lại chia ra làm ba ảnh hưởng:

1. là quả báo cá nhân do mình tạo ra.

2. là quả báo của chủng tộc do nòi giống tạo ra.

3. là quả báo do quần chúng của mỗi người trong xã hội gây ra.

Vậy muốn dứt các dĩ vãng là kết quả của hiện tại âu sầu thống khổ thì phải lấy cái hiện tại mà tạo cái tương lai cho được rực rỡ vẻ vang, rồi lấy cái tương lai đó mà tạo một cơ sở vững vàng muôn kiếp, tức là đi tới chỗ trường sanh bất tử đó vậy.

THĂNG.

PHỤ LỤC 2: THÁNH NGÔN

CẦU TẠI MADAGASCAR

TIÊU DIÊU ĐẠO SĨ

Lược chiến từng quen đã bấy lâu,

Thiên cơ đã rõ máy cao sâu.

Dần lòng nhẫn nại chờ đôi lúc,

Sẽ thấy khuôn linh pháp nhiệm mầu.

Chào Thiên Tôn và chư vị Đại Thiên phong.

Có Đức Nhân Âm đến, để Bần tăng đi triệu Thần hoàng Bốn cảnh đến giữ cơ.

NHÀN ÂM ĐẠO TRƯỞNG

Cười... Bần tăng lấy làm cảm xúc cho chư vị đường này. Hận giống dã man tàn ác.

Đương nhiên, Trung huê chia làm tam quốc. Trung quân tức là Nam Kinh đó vậy, nơi ấy là hang ổ Việt kiều. Thời cuộc Á Đông sẽ kết liễu do nơi đó.

THI

Quá hải đòi phen đến viếng nhau,

Ngặt không cơ bút để lời giao.

An nhàn đợi thuở triều linh địa,

Chuyển thế gặp hồi phải mùa đao.

Cõi Á đã gây thành chủng quốc,

Phương Âu sẽ diệt tận nô lao.

Lừa hương đất Việt dầu nhen nhúm,

Nhờ đám Trung quân ở nước Tàu.

Trong chuỗi ngày bị lưu đày, Đức Phạm Hộ Pháp có lúc ra bãi cát giải khuây. Ngài cầm một cái que, tay kia khóa cát cho bằng, thì liền tiếp điển, có một Đấng giáng vào tay cầm que viết trên cát như chấp bút vậy:

NẶC DANH

Chào Thiên Tôn và chư vị Đại Thiên phong.

Trong cảnh buồn này, có người quen đến viếng thường cũng nên cho là hậu tình đó chút.

Đức Hộ Pháp: – Xin cho biết tên.

– Chẳng cần biết tên mà làm gì, thà để gần gũi nhau hay hơn. Vậy trước khi từ bút, thiếp xin để một bài thi làm của:

THI

*Nô-si-lao, tiếng đặt buồn cười,
Mi đã rước ai hồi hồi người?
Lượn thăm bố gành tình ột ạt,
Gió sáu xô đánh ái tôi bời.
Yêu phu điều gọi thương cảnh sớm,
Giọng ngạn quyên kêu nhớ bụi mới.
Tổ quốc đôn đường bao dặm thăm,
Đứa xa thăm thăm một phương trời.*

Chú thích:

Nô-si-lao: tên chỗ Đức Hộ Pháp bị lưu đày.

Yêu phu điều: tên con chim tại đảo, tiếng kêu của nó như là “*trả chí chàng*”.

Ngạn quyên: con chim đỗ vũ, thường gọi là con chim quốc, vì nó

kêu quốc quốc.

Đức Hộ Pháp muốn biết tổ quốc chừng nào thanh bình an lạc.

Xin thưa: Còn xa thăm thăm vì nghiệt oan của dân tộc Việt Nam quá nhiều, phải vay trả cho hết rồi mới hưởng hồng ân của Đức Chí Tôn được.

TIÊU ĐIỀU ĐẠO SĨ

Chào Thiên Tôn, chư vị Đại Thiên phong.

Đức Lý Giáo Tông nhắn rằng: trong hai tháng nữa, người sẽ đến dạy việc Đạo.

Có Đức Tôn Sơn đến..... Cười...

Nguyệt Tâm Chơn Nhơn có nhắn lời rằng: *Jersey Afrique* cũng như *Jersey Anglais* vậy chớ!

Bần tăng đó ai đánh cu-di này trúng thì Bần tăng biểu *Uông Tinh Vệ* nhường Nam Kinh cho về đó mà ở.

Đức Hộ Pháp hỏi:.....

Đây lấy nước Tàu mà nói Đạo. Tội nghiệp cho *Tường Giới Thạch*, khi đặng thấy thống nhứt rồi, để cho Nhựt - Mỹ đánh ghen mới có đồ mưu nội loạn theo kế hoạch đòi đảng, ai chiếm đặng Tâm Tàu, chừng ấy cõi Đông Dương mới mong đoạt quyền vi chủ.

Ôi! Cảnh tượng ấy ai lại chẳng ham, chẳng khác nào kẻ nghèo đi cưới vợ phú hộ.

Đức Hộ Pháp và chư Thiên phong hỏi:...

– Nhưng Tàu là thuyền quyền băng tuyết kia mới định phận lẽ nào? Nói thử.

– Bởi vậy, hiền hữu cũng như một gái hai chồng, nếu ở gần thì bị dụ dỗ, cũng nên xách gói mà đi xa, đợi hai anh hùng tranh đấu, ai đoạt được phao cầu, chừng ấy mới định duyên tơ tóc.

Nói vậy Chí Tôn dắt chư hiền hữu đi đây cũng như giục gái trốn mau.

Đức Hộ Pháp hỏi: – Ở lâu mau?

– Như bèn trai xong thì về mau, bằng lâu thì cứ ở thí mà.

TÁI CẦU:

– *Chatel* sẽ có đảm nhiệm lớn lao nơi Đông Dương, chớ không phải như lời của chư hiền hữu để luận, cốt yếu Lang sa, nhứt là *Decoux* đem chư vị đi nơi xa cầm sanh mạng đặng toàn đạo chẳng dám phản loạn, rồi thừa kế đưa vào tay phái Phục Hoàng để làm nha trảo, rồi đây kế ấy tác thành, vì *Decoux* đã cho tin tức trong đảng phái ấy hay rồi.

Nhưng Thiên ý Chí Tôn lại khác.

Xin chư vị ráng đợi, rồi sẽ thấy.

THẮNG.

TIÊU ĐIỀU ĐẠO SĨ

Từ ngày chư vị mông trần nơi đây, Bản tăng lấy nơi này làm căn cứ đặng dễ bề gần gũi.

Bản tăng may duyên gặp đặng Tiếp Dẫn Đạo Nhơn *Gabriel Gobron* nơi Cung Lập Khuyết, người có hứa đến hội hiệp cùng chư vị, nhưng mắc bận việc nên chẳng định ngày, đợi đôi tháng nữa, Bản tăng sẽ đi rước.

THẮNG.

NẶC DANH

Chào Thiên Tôn và chư vị Đại Thiên phong.

Thiếp vì có mạng lệnh đến đây làm bạn bút nghiên trong lúc chư vị đặng mạng lệnh Chí Tôn cho ngơi nghỉ nơi đây.

Chí Tôn than rằng: Chúc sắc Thiên phong bên Cửu Trùng Đài thiếu hùng biện văn tài đặng làm tay qui phục sanh chúng. Vì cố ấy mà triết lý Đạo khó phổ thông cho toàn thiên hạ. Nhưng Chí Tôn nhứt định giao chơn truyền cho mấy vị đây mà thôi.

Thiếp xin trích thi văn điều bước chư vị Thiên phong vào khuôn viên đoạt thành khẩu khí rồi lần lượt dẫn vào mặt luật tân của Ngô Thường Quân là cháu hai đời của Ngô Tôn Sách, sau tân phong lên làm Phong Hầu, nên gọi là Tấn luật.

TÁI CẦU:

Chào Thiên Tôn và chư vị Thiên phong.

Vì có mạng lệnh nên thiếp xin phép cho thiếp thố lộ đôi điều.

Khi thấy thiếp là Vương Thất Nương có vẻ châu và

dâng sớ cho Đức Chí Tôn tỏ nỗi sự khổ hạnh nhọc nhằn của chư vị nơi đây, Đức Chí Tôn lấy làm đau đớn thương tâm. Nhứt định chính mình Người đến nơi an ủi. Nhưng Đức Lý Giáo Tông can gián rằng: E nhẹ Thiên nhan, để cho người cam lãnh phận sự ấy. Hai thay, đôi bên Thiên Chúa và Cao Đài đương khắc đấu nhau nơi Ngọc Hư Cung nhiệt liệt, nên chẳng cho người nơi Thiên cung đến được. Người mới từ Kim Bàn xuống Âm Quang đặng giao thầy tiếp giúp sức.

May thay, nhờ chư vị thương yêu trù mẫn, thầy tiếp mới dạy tiếp đến làm bạn bút nghiên hầu liệu phương an ủi, nên tiếp dạy thi văn, còn về mặt thuyết minh thì để cho Thiên Tôn huấn luyện.

THI

*Đã phong trần chịu phong trần,
Có thân âu phải biết thương thân.
Nam xa ví chẳng vì đường khó,
Việt đánh mong chi đượm lửa mừng.
Nặng gánh giang sơn là Thương Trụ,
Nhẹ đai cung kiếm ấy Thường Quân.
Ngũ hổ tứ hải không lưu lạc,
Mặt địa cầu ta vốn định chừng.*

Nam xa: tích Ngô Sĩ Liên đi sứ bên Tàu, nhờ Châu Công cho một cỗ xe có để địa bàn chỉ nam, hướng theo đó mà đi về nước. Ôi! Đường đi qua núi xuống đèo, trăm bề khó nhọc, nhờ vậy mà biết con đường bộ từ Nam chí Tàu, mới hành binh đuổi quân Tàu về nước. Sau lấy đặng hoàng triều, lập nên quốc pháp, nên thi sĩ đời sau cho “*Nam xa*” là việc tối linh mà tối báu.

Việt đánh: là lữ đánh để thờ Hoàng tộc, ai thâm đặng bá tánh thì bá tánh là con cái của Hoàng tộc, sau lập tổ miếu mà thờ gọi là “*Lư hương đánh Việt*”.

THI

*Hòn đảo này đây trước nhốt tù,
Mà nay làm khám khảo thầy tu.
Quả như oan nghiệt vay rồi trả,
Thì lữ Tây man, Nhứt bốn trừ.*

(Đức Ngài liền nói với quý Chức sắc chung khổ rằng: Chúng ta sẽ về nước một ngày gần đây).

Tiếp sau có hai câu nho:

*Vân trúc đằng phong phi yếu yếu,
Triều tri tấu bá khứ bồn bồn.*

Thích nôm:

*Cuốn cuộn mây đưa theo lượn gió,
Ồ ào sóng rượt chụp khuôn thuyền.*

THÁNG.

THI VĂN SƯU TẬP
TỪ NĂM ẤT HỢI ĐẾN TÂN TỴ
1935 - 1941

*Ngày 25-1-Ất Hợi (dl 28-2-1935).
Phò loan: Hộ Pháp - Tiếp Đạo.*

TÔN TÂN
LIÊU NHỨT CHƠN

*Thiên Thai vắng vắng tiếng tri âm,
Đạp máy Âm Dương đến cõi phàm.
Lược sách binh thư dăng bửu bối,
Bao trùm hậu khí giúp nhà Nam.
Địa hoàn biến chuyển đổi dư đồ,
Diệt tận văn minh của đạo Tô.
Phân đánh Á Âu chia Bắc hải,
Lập triều Anh Mỹ đóng Tây đô.
Hoàng quyền nghiêng ngửa chia dân quốc,
Đế Pháp chơi với thống bạch cờ.
Thành bại một trường lưu huyết trận,
Thừa nguy Việt mới định xa thơ.*

Ngày mừng 8-8-Ất Hợi (dl 5-9-1935).

TỨ NƯƠNG

*Nỗi niềm ai gheo cho đau,
Tình thương coi lại như màu mây tan.*

Bởi rẽ bạn với ai than vãn,
 Ngó trăng thu thêm ngán ngày qua.
 Nơi Thanh cung hỏi Hằng Nga,
 Vì ai ngọc đổ châu sa bấy chừ.

Đây chẳng lẽ làm khuấy chẳng tưởng,
 Tại nơi ai mà vướng dây oan.
 Đã vô trong cõi trần hoàn,
 Ăn cay nuốt đắng, cơ hàn nuôi thân.

Phải coi lấy tinh thần là trọng,
 Đừng vẩn vương theo bóng trời mai.
 Chia phui một vẻ cảnh đài,
 Công linh buổi trước chia tay nặng lời.

Lời đã dặn có Trời nổi gót,
 Lập ngôi Thiên rưới giọt từ bi.
 Oan gia thuở trước còn ghi,
 Cái ngôi vô cực mấy khi đặng toàn.

Vinh hiển để danh truyền kiếp kiếp,
 Lời đình ninh đã hiệp nên hình.
 Có sao chẳng giải thất tình,
 Một phen lửa dấy, chẳng nhìn cao ngôi.

Vì thương mới nặng lời phiên trách,
 Xử sao cho trong sạch nợ đời.
 Phận cam lãnh tiếng con Trời,
 Thương yêu sanh chúng để lời khuyên răn.

Đừng giận lấy cần rần tính bỏ,
 Các nguyên nhân hỏi ngộ cùng ai.
 Thương đời ngậm đắng trên cay,
 Càn Khôn còn rộng có ngày nên danh.

Danh đừng giứt đừng giành hạnh thế,
 Cả huyền linh há dễ hai ngôi.
 Tự nhiên gây dựng nên đời,
 Chúng sanh thấy rõ mặt người nguơn công.

Thành thời thế lòng nên định thế,
 Phải ráng xem cạn lẽ hư nên.
 Thiên điều đã chép nhiều tên,
 Gắng công chờ đợi ơn trên định phần.

Đạo đã chịu lắm lần trắc trở,
 Lẽ thiêng liêng hai lẽ định phân.
 Diu dân có ngọn bút thần,
 Minh nên mình hiểu khá cần đua tranh.

Đợi ngày đoạt công thành danh toại,
 Môi tỏ tường trái phải Thiên cơ.
 Sự chi cũng có định giờ,
 Nghe và ghi nhớ lời của em, Nhị Ca nghe.
 Em nhượng bút.

NGŨ NƯƠNG

Khá tua ẩn nhẫn mà chờ lệnh trên.
 Đã có sẵn một quyền binh chánh,
 Cứ phận mình lại nạnh chi ai.
 Kìa xem lấy Hiệp Thiên Đài,
 Trí nên đáng trí, nói tài tài cao.

Đây có lắm anh hào rắp đến,
 Lập cho thành mệnh lệnh Tam Tòa.

Vàng thau rõ mặt chánh tà,
Quyền xưa định Phật với ma khác đường.

Nơi Ngọc Hư còn đang định án,
Chiếu chỉ phân cho hãn tội tình.
Đã không tuân luật hữu hình,
Vô vi trừng trị ai binh dạng nào.

Thương Chí Tôn lòng đau than thở,
Lo liệu phương day trở cơ đời.
Thế đương biến cuộc đổi dời,
Lấy khuôn khảo tội cho người ăn năn.

Xưa coi nhẹ lời răn đạo đức,
Nay cam tâm ngậm ỨC nuốt oan.
Trừ hung mở cuộc dấy loạn,
Kẻ không nhìn Đạo nhập đoàn yêu tinh.

Giặc tứ hướng đao binh khởi động,
Dấy can qua các giống giết nhau.
Làm cho mặt đất đổi màu,
Trở day cơ tạo đem vào khuôn linh.

Gây cho dựng anh linh các Đấng,
Lập ngôi Thiên cho xứng công tu.
Khá nên quyết sách vận trù,
Nền Nam có lúc vong xu mãn phần.

Ấy là lúc Đạo nương thổ võ,
Làm trời Nam cho rõ nước Trời.
Chí công gắng sức độ đời,
Nước Nam có thuở đổi dời nêu tên.

Vây giục bớt lửa phiền trong dạ,
Nên nghiêng vai công cả nhưn sanh.
Mấy linh kia đã sẵn dành,
Công cao ắt dựng ngôi đành nên cao.
Em xin nhượng bút.

LỤC NƯƠNG

Công cao thì phạm ẮT gian truân,
Mượn tâm yêu thương chờ khách trần.
Lãnh phước khá toan chan rười phước,
Làm cho sanh chúng hưởng Thiên ân.

THẤT NƯƠNG

Thiên ân định có phân cao thấp,
Cao nên cao khó thấp dạng nào,
Sẵn tay làm lặng ba đào,
Đưa thuyền Bát Nhã lặn vào cảnh xuân.

Đội sẽ thấy oai thần giúp sức,
Đặng xây nên mỹ lệ đài mây.
Quyền trên đã sẵn có Thấy,
Mấy anh cần biết cho hay phép đời.

Đời càng khó cơ đời trọng giá,
Tay cầm nên nghiệp cả Đạo nhà.
Chờ gió lặng đám mây qua,
Biển mê trướng cánh bướm ra cõi ngoài.

Có lắm kẻ hằng ngày trông ngắm,
Như trời thu đội bóng mưa qua.

*Kìa nhưn sanh với sơn hà,
Phân ra khinh trọng mới là trí cao.*

*Đừng sợ nhục đừng nao khó học,
Gần thành công đừng lợc lừa danh.
Thiên thơ trước đã định rành,
Nên hư nên Đạo đã dành nơi tay.*

*Tòa Tam Giáo có ngày định lập,
Quyền phân minh đẳng cấp chánh truyền.
Cửu Trùng lại với Hiệp Thiên,
Từ đây đáng hiệp cho nên một quyền.*

*Đừng cố giữ nổi phiến buổi nọ,
Phải tận tâm hiệp ngộ chọn hiền.
Dấu chi cũng kể một thuyên,
Thấy nhau có thẹn chớ nên để lòng.*

Làm cho rõ mặt anh phong,

Em xin nhượng bút.

BÁT NƯƠNG

Vô tư nẻo nét lấy công trị người.

*Người ta kể cấp bấy nhiêu người,
Lánh đũa gian tà đến đũa hơi.
Cần quốc muốn nên trừ lũ nịnh,
Yêu dân toan dạy lựa nên lời.
Xa thơ mòn bánh vì đường lở,
Xã tắc chinh ngôi bởi phép đời.
Rộng thứ không bằng toan dạy trước,
Răn he đừng đợi ngọn gươm quơ.*

*Quơ bỏ tiền mượn quyền thị nhục,
Cải tai ương ra phúc vĩnh tồn.
Trường công mở phép độ hồn,
Đũa ngu đem đũa, đũa khôn học đời.*

*Đừng ché bỏ ra mòi rẻ rúng,
Con dao hay làm lụng dễ dàng.
Miễn đừng để lưỡi nằm ngang,
Phải suông mà phạm đũa gian hại đời.*

*Hễ trái hần con người đừng nhắm,
Mở mắt linh xem lạng vào lòng.
Phá tan cái lũ con ong,
Loạn ly đem thế nhập trong Thánh Tòa.*

*Diệt cho sạch xác ma thịt quỷ,
Trừ những phường hồ mị cầu danh.
Đũa cây Ma xử nên linh,
Trừ an nội loạn mới thành Thiên cơ.*

*Hòa với kẻ kinh thờ Tam Giáo,
Gieo lòng tin giáo đạo mọi nơi.
Khá nên làm việc cần lời,
Nên chăng cũng có cơ Trời quyền năng.*

*Khá kiếm thế đừng gần chánh phủ,
Tìm biết danh trọn lũ gian manh.
Đũa dung kẻ nghịch ngọn ngành,
Hành vi của Đạo nữ dành đem buôn.*

*Lánh những kẻ làm tuồng mển Đạo,
Mua thân danh mượn máu trung thành.*

*Xa phường trục lợi xu danh,
Kiếm phương tà mị dễ dành đũa ngu.
Nếu làm dạng Đường Ngụ nào khác,
Dạy dân đen chẳng phạt ngục hình.
Trở kim ra cổ như in,
Thuấn Nghiêu nào biết dụng binh đẹp loàn.
Nếu có kẻ an bang tế thế,
Quy mà nghinh lấy lễ trọng người.
Cởi thân ra mảnh áo tơi,
Che mưa đỡ nắng cho đời nguy nan.
Sửa cơ Tạo ra sang mới vẹn,
Lấy từ bi vun quén cây non.
Đừng ham gây oán chuốt hờn,
Phải hơn đạo đức chớ hơn tài tình.
Trước sau sẵn một khuôn linh.*

THẮNG.

NHÀN ÂM ĐẠO TRƯỞNG

*Gánh đời đã tự cất lên vai,
Trau chuốt cho sao đủ trí tài.
Tấn thoái dè chừng mưu kế hiểm,
Thiệt hư nhìn nhận chức phươg hay.
Dụng quyền hơn đức, quyền tan nát,
Tạo thế kém nhân, thế đọa đày.
Ví biết giống nòi đang thống khổ,
Trở đương cho vẹn phận làm trai.
Non sông muốn gánh phải lo tròn,*

*Giữa biển khơi lắt lẻo chiếc thuyền con,
Cơn sóng gió liêu cho còn hay để mất.
Khóc nước loạn rừng hôm con quốc quốc,
Máu thành sông thây chất ví non cao.
Kiếp ngựa trâu Việt chúng vận kêu gào,
Đá tinh vệ chừ bao cho lấp bể.
Vận hội đến đã xây thời thế,
Bồi hưng tàn mà chưa dễ thoát lệ nô.
Bốn ngàn năm một gánh cơ đồ,
Chia rẽ mãi mà điểm tô không kịp bước.
Đời lán Đạo, Đời xa cội phúc,
Đạo diu Đời, vận nước mới an.
Đức lập Quyền, dân được châu toàn,
Quyền lập Đức, non gian thống khổ.
Lấy chí Thánh diu đời giác ngộ,
Dụng bạo tàn đâu phải chớ an bang.
Trị theo đời mà dân chúng vẫn lâm than,
Đó là diu chúng đến con đàng tự diệt.
Do bốn chữ: Minh, Cang, Liêm, Khiết,
Đạo hay đời trăm việc cũng thành.
Gắng để phòng bả lợi đua tranh,
Cầm hạc giữ đạ thanh khi sớm tối.
Chăm rãi bước đường xa chớ vội,
Góp ý hay mở lối cang thường.
Thương đời cho trọn chữ thương!*

THI

*Thánh tâm một khối tượng nên hình,
Đã hiệp Vạn linh với Chí Linh.*

*Riêu phươn từ bi tiêu loạn lạc,
Soi gương bác ái lập hòa bình.
Chiêu an tả đạo, trừ tà khí,
Độ tận quần sanh, chiếu cứu tinh.
Mở mắt thiên lương diu chủng tộc,
Nghĩa nhân âu đối lấy như tình.*

LÝ GIÁO TÔNG

THI

*Hồng Lạc gặp thời vô cánh bay,
Tuôn mây lướt gió chẳng ai tài.
Nghìn thu tên tuổi còn noi dấu,
Khí tượng anh hùng há một mai.
Đất Việt lấy lòng danh Đại Đạo,
Trời Nam tỏ rạng tiếng Cao Đài.
Có chi vui bằng ngày tương hội,
Chúa Thánh tôi hiền phỉ chí thay!*

PHAN SÀO NAM
(24-11-ẤT DẬU, 1945)

THÀNH NGÔN SỪ TẬP II
ẤT HỢI (1935) — TÂN TỰ (1941)
SƯU TẬP: HIỀN TÀI NGUYỄN VĂN HỒNG